

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

ODBOR VEŘEJNÉ SPRÁVY, DOZORU A KONTROLY

METODICKÉ DOPORUČENÍ K ČINNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

4.1

Tvorba obecně závazných vyhlášek
Úprava místních záležitostí
veřejného pořádku

podle právního stavu
k 1. 3. 2018

ODBOR
VEŘEJNÉ SPRÁVY, DOZORU A KONTROLY
MINISTERSTVA VNITRA
2018

METODICKÉ DOPORUČENÍ K ČINNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

4.1

Tvorba obecně závazných vyhlášek
Úprava místních záležitostí
veřejného pořádku

www.mvcr.cz/odk

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

METODICKÉ DOPORUČENÍ K ČINNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

**Úprava místních záležitostí veřejného pořádku
Podle právního stavu k 1. 3. 2018**

Vydává: Ministerstvo vnitra České republiky, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Autor: Ing. Bc. Miroslav Veselý, Mgr. Barbora Fialová, JUDr. Sabina Tausková, PhDr. Mgr. Dana Janečková, Mgr. Eva Honzáková

Odsouhlaseno: odborem legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra

Schválila: Ing. Marie Kostruhová

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 1159/4, 149 01 Praha 4

Počet stran: 148

Místo a rok vydání: Praha, 2018

ISBN: 978-80-87544-76-1

OBSAH

Úvodní slovo	7
1. Pojem veřejného pořádku	8
2. Pojem veřejného prostranství	10
3. Obecně k požadavkům obecně závazných vyhlášek (nejen) o veřejném pořádku	12
4. K vynutitelnosti (vymahatelnosti) povinností stanovených v obecně závazných vyhláškách o veřejném pořádku	15
5. Oblasti veřejného pořádku	16
5. 1. Oblasti veřejného pořádku, které nelze regulovat prostřednictvím OZV	16
5.1.1. Provoz zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti – možnost vydat provozní řády formou OZV (koupaliště, pískoviště, hřbitovy, knihovny)	16
5.1.2. Provoz motorových a nemotorových vozidel, jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která jsou pozemními komunikacemi	18
5.1.3. Evidence tzv. současného (přechodného) pobytu v obci	20
5.1.4. Regulace podomního prodeje	22
5.1.5. Domovní řády	23
5.1.6. Provoz plavidel se spalovacími motory	23
5.1.7. Sezení na stavebních prvcích (stavebních částech, předmětech a zařízeních, nacházejících se na veřejném prostranství) které nejsou svou povahou k sezení určeny	24
5.2. Oblasti veřejného pořádku, které lze regulovat prostřednictvím OZV	26
5.2.1. Konzumace alkoholu na veřejných prostranstvích	27
5.2.2. Používání zábavní pyrotechniky na veřejných prostranstvích	29
5.2.3. Hluk (hlučné činnosti) a rušení nočního klidu	31
5.2.4. Podmínky pro pořádání veřejnosti přístupných akcí	41
5.2.5. Znečištění ulic a jiných veřejných prostranství	44
5.2.6. Rozdělávání a udržování otevřených ohňů	46
5.2.7. Ochrana a údržba veřejné zeleně (sekání, úklid)	47
5.2.8. Chov zvířat; Pravidla pro pohyb psů a jiných zvířat; Zákaz vstupu se zvířaty	48
5.2.9. Žebrání	52
5.2.10. Prostituce	53
5.2.11. Hazardní hry	54
5.2.12. Jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která nejsou pozemními komunikacemi	54

5.2.13. Provoz zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti (stanovení povinností ve vztahu k veřejnému pořádku)	54
5.2.14. Nepovolené vylepování plakátů	55
5.2.15. Malování po zdech (graffiti)	56
5.2.16. Provozní doba pohostinských zařízení	58
5.2.17. Pouliční produkce (busking)	60
5.2.18. Umístění reklamních zařízení	61
6. Udělování výjimek	63
7. Příklady dobré praxe v obecně závazných vyhláškách o regulaci nočního klidu	66
8. Příklady pochybení v obecně závazných vyhláškách o regulaci nočního klidu	69
9. Doporučený postup při tvorbě obecně závazné vyhlášky o regulaci nočního klidu	73
10. Příklady dobré praxe při tvorbě obecně závazných vyhlášek	74
11. Znění zákonného zmocnění k vydání obecně závazné vyhlášky obce k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku dle § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů	100
12. Právní předpisy související se zákonným zmocněním k vydání obecně závazné vyhlášky obce k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku	101
13. Další nástroje právní regulace	109
14. Judikatura související se zákonným zmocněním k vydání obecně závazné vyhlášky obce k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku	112
15. Vzory obecně závazné vyhlášky obce k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku	130
15.1. Regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci (obecný vzor)	130
15.2. Regulace používání zábavní pyrotechniky	134
15.3. Regulace požívání alkoholických nápojů na veřejných prostranstvích	136
15.4. Regulace hlučných činností	140
15.5. Regulace nočního klidu – stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována, dle § 5 odst. 6 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích	142
Seznam použitých zkratk	146

ÚVODNÍ SLOVO

Dostává se Vám do rukou aktualizované metodické doporučení k činnosti územních samosprávných celků, které pro Vás připravil odbor veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra. Jedná se o nedílnou součást řady metodických doporučení, která by měla přispět ke zvýšení míry informovanosti územních samosprávných celků o tvorbě obecně závazných vyhlášek. Toto aktualizované metodické doporučení reaguje na změny v právní úpravě zejména pak v oblasti správního trestání, k nimž došlo po vydání první verze tohoto doporučení v roce 2016.

Veřejný pořádek je oblastí, která je formou obecně závazných vyhlášek regulována takřka každou obcí, přičemž činností, jež by mohly do této regulace spadat, existuje mnoho. Úlohou předkládaného materiálu Ministerstva vnitra je proto vymezení oblastí, které mají obce pravomoc regulovat formou obecně závazných vyhlášek, a oblastí, kdy naopak takovou regulací své zákonem stanovené kompetence již překračují. Po obsahové stránce tato metodická pomůcka vychází z dlouholetých zkušeností v oblasti posuzování obecně závazných vyhlášek, snaží se tak upozornit na nedostatky, kterých se obce nejčastěji dopouští.

Obsažené informace jsou cíleny na pomoc územním samosprávným celkům, a to v oblasti tzv. samostatné působnosti, přičemž jsou zpracovány k právnímu stavu k 1. březnu 2018.

Metodické doporučení se věnuje i problematice nočního klidu a reflektuje změny, které v této oblasti nastaly v době od 1. července 2017. V této oblasti jsou do doporučení zapracovány rovněž i závěry vyplývající z nejnovější judikatury Ústavního soudu.

Věřím, že metodické doporučení přispěje k usnadnění Vaší každodenní činnosti a bude pro Vás užitečnou pomůckou, stejně jako předchozí díly řady metodických materiálů věnovaných problematice tvorby a aplikace obecně závazných vyhlášek.

Praha, únor 2018

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
náměstek ministra vnitra
pro řízení sekce legislativy a státní správy
pověřený řízením sekce veřejné správy

1. POJEM VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

Obvykle je veřejným pořádkem míněn ideální stav společnosti, který se vyznačuje řádem, bezpečností a klidem. Legální definice veřejného pořádku však není v našem právním řádu nikde přesně stanovena. Co tvoří místní záležitosti veřejného pořádku, zákon rovněž výslovně nestanoví. Definici a vymezení tohoto pojmu je tak třeba hledat nejen v právní teorii¹, ale i praxi, kdy obsah veřejného pořádku je naplňován především činností příslušných orgánů.

Československý Nejvyšší správní soud rozuměl veřejným pořádkem (veřejným pokojem a řádem) *souhrn právních, etických a společenských norem, jejichž zachování podle panujících obecných názorů je podmínkou klidného a spořádaného soužití*. Veřejný pořádek není kategorií absolutní, ale je veličinou proměnlivou, jehož obsah se řídí sociálními, etickými, politickými a hospodářskými poměry a názory. Skutečnosti a jednání, které za určitých poměrů vyhovují veřejnému pořádku, se mohou stát nevyhovujícími změnou poměrů. Posoudit, zda se určitý stav přičí veřejnému pořádku či nikoliv, je ve vlastním skutkovém uvážení příslušného správního subjektu (obce či správního úřadu).²

Ustanovení § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“) vymezuje 3 věcné okruhy oblastí, ve kterých jsou obce oprávněny k regulaci prostřednictvím svých obecně závazných vyhlášek (dále také „OZV“), aniž by potřebovaly další zákonné zmocnění. Ustanovení § 10 tak zmocňuje obce k ukládání povinností:

- *k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku*

¹ Hendrych, D. a kol. Právníký slovník, Praha 2009 : „*Veřejný pořádek představuje právním předpisem neurčený pojem. V obecném smyslu představuje souhrn pravidel nebo zásad chování na veřejnosti.*“

Dvořáček, Z. Právní základy veřejného pořádku (vybrané kapitoly). Praha: Nakladatelství Armex, 2004, str. 6: „*Veřejný pořádek lze vymezit jako souhrn společenských vztahů, které vznikají, rozvíjejí se a zanikají na místech veřejných a veřejnosti přístupných, které jsou upraveny právními i neprávními normami, jejichž zachovávání je významné pro zajištění klidného a bezporuchového chodu společnosti.*“

Kučerová, H. in Horzinková, E., Kučerová, H. Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou. Praha Leges, 2009, str. 192: „*...výkladová praxe ustálila na klidném spořádaném soužití občanů, které je třeba chránit proti závažnějším útokům narušujícím tento veřejný klid a pořádek jako veřejný statek skupinového zájmu. Za tím účelem jsou v celé řadě právních norem stanovena pravidla chování osob na veřejnosti a ve vztahu k ostatním, ovšem do pojmu je třeba v širším slova smyslu zahrnout též pravidla nepsaná, na jejichž dodržování se společnost za léta své existence konkludentně shodla. S uvedeným souvisí pojmy morálka a etika.*“

Červený, Z. a kol. Přestupkové právo. 16. aktualizované vydání. Praha Linde, 2009, str. 116: „*Veřejný pořádek ... V obecném smyslu představuje souhrn pravidel chování na veřejnosti. Tento souhrn tvoří jednak pravidla obsažená v právních normách, jednak pravidla chování, jejichž zachovávání je podle obecného názoru a přesvědčení nezbytnou podmínkou klidného a spořádaného společenského soužití a ve veřejném zájmu.*“

² Koudelka, Z. Komentář k § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, Praha Linde, 2002.

- *pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku*
- *k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti.*

V širším smyslu lze všechny tyto oblasti podřadit pod oblast veřejného pořádku, a to při chápání veřejného pořádku jako souhrnu společenských vztahů, které vznikají, rozvíjejí se a zanikají na veřejných a veřejnosti přístupných místech, které jsou upravené právními i neprávními normami, jejichž zachování je významné pro zajištění klidného a bezporuchového chodu společnosti.

Mimo tyto 3 oblasti mohou obce dále vydávat OZV **na základě zmocnění ve zvláštních zákonech** [viz § 10 písm. d) zákona o obcích; čl. 104 odst. 3 Ústavy České republiky, podle kterého: „Zastupitelstva mohou v mezích své samostatné působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky.“; čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, dle kterého: „Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.“].

2. POJEM VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ

Pojem veřejného prostranství (na rozdíl od pojmu veřejného pořádku) je definován v § 34 zákona o obcích, dle kterého: „*Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.*“

Pojem veřejného prostranství se dále objevuje v § 10 písm. a) zákona o obcích a v souvislosti s místním poplatkem za užívání veřejného prostranství v § 1 a § 4 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Veřejné prostranství je charakterizováno dvěma pojmovými znaky, jimiž jsou **neomezená přístupnost veřejného prostranství a obecnost jeho užívání**. Obecné užívání veřejného prostranství vznikalo zpravidla obyčejovým způsobem – dlouhodobým užíváním určitého hmotného statku „odnepaměti“. K vymezení pojmu veřejného prostranství lze též odkázat na nálezh sp. zn. Pl. ÚS 21/02, ve kterém Ústavní soud mimo jiné uvedl, že „další prostory, přístupné každému bez omezení“ je nutno chápat jako prostranství obdobného charakteru jako náměstí, tržiště, silnice, místní komunikace, parky a veřejná zeleň.

U činností, kde je možná regulace jen ve vztahu ke konkrétním veřejným prostranstvím platí, že obec musí buďto určit co nejkonkrétněji a nejsrozumitelněji pozitivně či negativně místa a čas pro jejich konání nebo stanovit místa, na kterých jsou zakázány tak, aby jejich vymezení nečinilo adresátům i samotné obci aplikační problémy.

Obec může pro účely regulace dle § 10 zákona o obcích vymežit veřejná prostranství (pozitivně nebo negativně) několika způsoby:

- 1) písemnou formou (úplný výčet) přímo v textu obecně závazné vyhlášky či v její příloze, tvořící nedílnou součást obecně závazné vyhlášky,
- 2) graficky - jednoduchou mapkou či plánkem; příloha vždy tvoří součást obecně závazné vyhlášky,
- 3) kombinací obou metod.

Skutečnost, že pojem veřejného prostranství je pojmem s jasnějším obsahem a s přesnější definicí, než je tomu u pojmu veřejného pořádku, lze doložit soudními rozhodnutími.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 21/02, zveřejněný ve Sbírce zákonů pod číslem 211/2005 Sb., který se týkal návrhu skupiny poslanců právě na zrušení ustanovení § 34 zákona o obcích, které obsahuje definici veřejného prostranství. V části nálezu, označené VII/a, se výslovně uvádí, že „*Definici veřejného prostranství, obsaženou v § 34 zákona o obcích, nelze, podle názoru Ústavního soudu, pova-*

žovat za příliš širokou. Jak konstatoval Senát ve svém vyjádření, se kterým se ztotožňuje i Ústavní soud, slova „a další prostory přístupné bez omezení“ obsažená v tomto ustanovení, je nutné vykládat tak, že nejde o jakékoliv prostory, tj. „jiné prostory“, ale jde o prostranství, mající obdobný charakter jako „náměstí, tržiště, silnice, místní komunikace, parky a veřejná zeleň.“ Z toho vyplývá, že parky se povahou své přístupnosti od náměstí neliší. Pojmovým znakem náměstí je neomezená přístupnost. Soukromé parky, které nejsou přístupné každému, součást veřejného prostranství netvoří. Jen ty parky, které jsou přístupné obdobně jako náměstí či veřejná zeleň jsou veřejným prostranstvím.

Rovněž Nejvyšší správní soud zastává ve shodě s představiteli právní teorie výše uvedenou definici. V rozsudku č. j. 9 Afs 86/2008 – 89, kterým byla zamítnuta kasační žaloba České republiky – Ministerstva zahraničních věcí proti Magistrátu hlavního města Prahy právě ve věci místního poplatku za užívání veřejného prostranství, je citován mj. komentář k zákonu o obcích (Z. Koudelka, R. Ondruš, P. Průcha, Linde Praha 2002): „Po obsahové stránce tato definice vymezuje veřejné prostranství jednak z věcných hledisek, a to tím, že uvádí v úvahu přicházející pojmenovatelné druhy či typy veřejných prostranství, dále pak vymezuje veřejné prostranství znakem jeho obecné přístupnosti (což platí jak pro nepojmenovatelné, tj. tzv. další prostory, tak pro tzv. pojmenovatelné druhy či typy veřejných prostranství), a dále je vymezuje i z pohledu vlastnických charakteristik. Klíčové jsou dva poslední znaky, charakterizující veřejné (či veřejná) prostranství jako přístupné (přístupná) každému bez omezení a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. To ve svém důsledku znamená i příslušné omezení práv vlastníka, který musí respektovat, že takovýto prostor (byť je v jeho vlastnictví) nemůže být např. vlastníkem oplocen, či jinak uzavřen, neboť tak by ztratil svoji funkci veřejného prostranství. Vlastník takového prostoru je povinen omezení spojená s jeho povahou veřejného prostranství strpět.“

Omezení daná obecně závaznou vyhláškou se pak mohou vztahovat na:

- a) všechna veřejná prostranství v obci (celoplošný zákaz provozování prostituce)
- b) některá veřejná prostranství obecně vymezená (zastavěná část obce, intravilán) nebo
- c) zcela konkrétně uvedená veřejná prostranství (zejména pro účely obecně závazné vyhlášky o místních poplatcích nebo pro účely vymezení prostor, na které se vztahuje předmět regulace, např. graficky, parcelním číslem).

V této souvislosti je nutno upozornit na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), bod 27, kdy Ústavní soud připustil možnost prostřednictvím obecně závazné vyhlášky regulovat činnosti uskutečňované **nejen přímo na veřejných prostranstvích**, ale též i mimo ně, pokud se důsledek regulovaných činností promítá na veřejných prostranstvích, nebo je způsobilý narušit veřejný pořádek v obci. V tehdejší případě se jednalo o regulaci veřejné produkce hudby v restauracích či diskotékách.

3. OBECNĚ K POŽADAVKŮM OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠEK (NEJEN) O VEŘEJNÉM POŘÁDKU

Obecně závazné vyhlášky musí vedle kritéria ústavnosti (viz dále k jednotlivým oblastem veřejného pořádku a jejich možnostem regulace) naplňovat rovněž obecná kritéria tvorby právních předpisů spočívající v požadavcích jejich určitosti, srozumitelnosti a adekvátní interpretovatelnosti tak, aby adresát těchto norem byl schopen předvídat jejich aplikaci a měl možnost upravit podle toho své chování.

Obecně závazná vyhláška působí pouze na území dané obce, proto by měla řešit záležitosti místního významu, nikoli krajského či státního.

V oblasti veřejného pořádku plní obec jednu ze svých „policejních funkcí“ a při nedostatku zákonné opory se snaží vydáváním vlastních právních předpisů stanovit zákazy určitého chování, které považuje za škodlivé a které přitom není regulováno platnými zákony. Aby obec nepřekročila svou zákonnou příslušnost, vždy musí jít o místní záležitost – tedy o nežádoucí jednání, které nemá charakter jednání jinak státem postihovaného (trestný čin, přešupek) a které má místní charakter. Pojem „místní“ nemůže být vykládán tak, že jde o jednání nepřesahující hranice obce; jednání by však nemělo mít celostátní nebo krajský charakter. V praxi může nastat situace, kdy určité jednání bude považováno v jedné obci za nežádoucí v takové intenzitě, že bude zakázáno, a v jiné ne.³

Obecně závazná vyhláška jako podzákoný právní předpis nemůže upravovat to, co je již kogentně upraveno v zákonech, tedy v předpisech vyšší právní síly. Je proto třeba dbát na to, aby povinnosti stanovené v obecně závazné vyhlášce nepřekročily rámec samostatné působnosti a aby také nebyly regulovány činnosti, které obec v samostatné působnosti regulovat nemůže. Výkladovým pravidlem by měla být skutečnost, že nedochází k překrývání předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a obecně závazné vyhlášky na straně druhé. **K provedení odlišné úpravy místních záležitostí v obecně závazné vyhlášce však nepostačuje pouhé zdůvodnění, že speciální zákon (a obecně závazná vyhláška) sledují regulaci vzájemně odlišného předmětu (oblasti) a cíle, ale je nutné, aby tato odlišnost byla dobře dovoditelná (také) z textu obou právních předpisů.**

Obce jsou tedy při vydávání obecně závazných vyhlášek limitovány mezemi své samostatné působnosti, nemohou proto upravovat otázky, které jsou vyhrazeny pouze zákonné úpravě, nebo otázky, které jsou již upraveny předpisy práva veřejného či soukromého, pokud se předmět a cíl obojí regulace překrývají.

³ Srov. náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/05 a sp. zn. Pl. ÚS 28/09.

Smyslem obecně závazné vyhlášky rovněž není reprodukce zákonů týkajících se úkolů státní správy nebo normování této oblasti, ale samostatná správa vlastních záležitostí, jak vyplývá např. z nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 16/97.

Definice jednání způsobilých narušit veřejný pořádek dle obecně závazné vyhlášky by měla být přesná a konkrétní, aby nevznikaly problémy při dokazování porušení těchto jednání v přestupkovém řízení.

Při stanovení povinností k zabezpečení veřejného pořádku je třeba řídit se **zásadami rovného přístupu (zákazu diskriminace)**, kdy případné rozdíly musejí být objektivně zdůvodnitelné. Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 15/02 ze dne 21. ledna 2003 judikoval, že „Rovnost je kategorie relativní, jež vyžaduje odstranění neodůvodněných rozdílů. Zásadě rovnosti v právech dle článku 1 Listiny je proto třeba rozumět tak, že právní rozlišování v přístupu k určitým právům nesmí být projevem libovůle, neplyne z ní však závěr, že by každému muselo být přiznáno jakékoli právo...ne každé nerovné zacházení s různými subjekty lze kvalifikovat jako porušení principu rovnosti, tedy jako protiprávní diskriminaci jedněch subjektů ve srovnání se subjekty jinými. Aby k porušení došlo, musí být splněno několik podmínek: s různými subjekty, které se nacházejí ve stejné nebo srovnatelné situaci, se zachází rozdílným způsobem, aniž by existovaly objektivní a rozumné důvody pro uplatnění rozdílný přístup.“ V případě regulace činností, které v obci narušují nebo by mohly narušovat veřejný pořádek, musí být obec schopna doložit dozorovému orgánu důvody, na základě kterých se rozhodla svojí regulací uplatnit práve na v obecně závazné vyhlášce vymezená veřejná prostranství.

Regulace provedená v obecně závazné vyhlášce musí být **v souladu s obecným principem proporcionality (přiměřenosti)**, tj. že povinnosti lze ukládat jen v nejmenším možném rozsahu ve vztahu ke sledovanému cíli. Tato zásada rovněž znamená, že by obce měly vydávat obecně závaznou vyhlášku k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jen tam a tehdy, kde skutečně k narušování veřejného pořádku dochází, tj. v co nejmenším rozsahu vymežit jednání, která jsou na daných místech v obci způsobilá narušit veřejný pořádek, aby prostor pro svobodu občanů zůstal co největší. V praxi to znamená, že by obec měla regulaci určitého chování vztahovat na určitá v obecně závazné vyhlášce vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.

V neposlední řadě by obecně závazná vyhláška měla být také **vymahatelná**. V této souvislosti by se obec měla řídit **principem rozumnosti** opět s přihlédnutím k místním podmínkám té které obce (zejména její velikosti) a při vymezování povinností tak odpovědně zvážit jejich potřebnost, nezbytnost, rozsah a účelnost.

V rámci regulace činností způsobilých narušit veřejný pořádek v obci má obec možnost stanovit určité výjimečné případy, na které se obecná právní úprava vztahovat nebude. Pokud se obec rozhodne stanovit konkrétní výjimky přímo

v obecně závazné vyhlášce, musí postupovat na základě obecných kritérií, nikoliv např. pouze na základě osoby pořadatele akce, na které může docházet k rušení veřejného pořádku. V takovém případě by se totiž jednalo o nedůvodně nerovný přístup obce k sobě samé na straně jedné a k ostatním fyzickým a právnickým osobám na straně druhé, neboť by mohl být zaveden odlišný právní režim pro druhově obdobné či shodné akce pouze na základě osoby pořadatele akce. Jde o porušení práv dotčených osob, jestliže je individuální rozhodování o výjimce ze zákazu stanovené činnosti, odůvodněného ochranou veřejného zájmu, nahrazeno pro akce pořádané určitou osobou obecnou výjimkou, zakotvenou přímo ustanovením obecně závazné vyhlášky.

Pokud zákon či přímo ústavní pořádek umožňuje obci zakázat či omezit obecně závaznou vyhláškou ze stanovených důvodů a ve veřejném zájmu určité činnosti, musí takové zákazy či omezení platit pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky, a zejména pro všechny osoby, které by takové činnosti mohly či chtěly vykonávat, a to včetně obce samotné, jak konstatoval Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 17. září 2014 sp. zn. Pl. ÚS 35/13.

4. K VYNUITELNOSTI (VYMAHATELNOSTI) POVINNOSTÍ STANOVENÝCH V OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠKÁCH O VEŘEJNÉM POŘÁDKU

Porušení obecně závazné vyhlášky o veřejném pořádku může být kvalifikováno buď

- jako přestupek dle § 4 odst. 2 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, (dále též jen „zákon o některých přestupcích“)⁴ nebo
- jako přestupek dle § 5 zákona o některých přestupcích.⁵

Povinnosti ukládané v obecně závazných vyhláškách by se proto bez dalšího neměly krýt s povinnostmi ukládanými zákonem o některých přestupcích. Pokud dochází k přejímání zákonné úpravy, výkladovým pravidlem by zde měla být skutečnost, že nedochází k překryvání předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a obecně závazné vyhlášky na straně druhé.

Pokud dochází k takovému překryvání, je třeba odlišovat, zda se jedná o konkretizaci zákonné povinnosti nebo o tzv. *superfluum* – doslovné převzetí textu zákona, přičemž adresáti normy i Ministerstvo vnitra jako dozorový orgán by měli být z takové citace schopni identifikovat, že se jedná o znění zákona např. prostřednictvím odkazu, a současně zařazení citace zákona by mělo být funkčně odůvodněno např. potřebou systematického vztažení zákonné úpravy na další ustanovení v obecně závazné vyhlášce.

V případě konkretizace skutkové podstaty nebo doslovné transkripce zákona přitom platí, že skutková podstata přestupku proti pořádku v územní samosprávě má subsidiární povahu ve vztahu ke skutkové podstatě přestupku proti veřejnému pořádku podle zákona o některých přestupcích a není přípustné, aby stejné jednání, které je definováno zákonem o některých přestupcích jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 5 zákona o některých přestupcích, regulovala obec v obecně závazné vyhlášce (dále též jako „OZV“) s důsledkem kvalifikace takového jednání jako přestupku proti pořádku v územní samosprávě podle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích.

⁴ § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích Přestupkem proti pořádku v územní samosprávě je porušení povinností fyzickou, právnickou nebo podnikající fyzickou osobou stanovených v obecně závazných vyhláškách obce nebo kraje.

⁵ § 5 zákona o některých přestupcích specifikuje jednotlivé přestupky proti veřejnému pořádku.

5. OBLASTI VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

V následujícím textu jsou jednotlivé oblasti veřejného pořádku rozděleny ve vztahu k možnostem jejich regulace prostřednictvím OZV obcí a v návaznosti na právní předpisy a judikaturu Ústavního soudu do dvou skupin:

A	Oblasti veřejného pořádku, které <u>NELZE</u> regulovat prostřednictvím OZV
B	Oblasti veřejného pořádku, které <u>LZE</u> regulovat prostřednictvím OZV

5. 1. Oblasti veřejného pořádku, které nelze regulovat prostřednictvím OZV

A	Oblasti veřejného pořádku, které <u>nelze</u> regulovat prostřednictvím OZV
1.	<i>Provoz zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti – možnost vydat provozní řády formou OZV (koupaliště, pískoviště, hřbitovy, knihovny)</i>
2.	<i>Provoz motorových a nemotorových vozidel, jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která jsou pozemními komunikacemi</i>
3.	<i>Evidence tzv. současného (přechodného) pobytu v obci</i>
4.	<i>Regulace podomního prodeje</i>
5.	<i>Domovní řády</i>
6.	<i>Provoz plavidel se spalovacími motory</i>
7.	<i>Sezení na stavebních prvcích</i>

5.1.1. Provoz zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti – možnost vydat provozní řády formou OZV (koupaliště, pískoviště, hřbitovy, knihovny)

Dle názoru Ministerstva vnitra není možné vydávat provozní řády uvedených zařízení formou OZV.

Pokud se týče **venkovních hracích ploch určených pro hry dětí a rovněž koupališť**, zde je povinnost provozovatele vypracovat provozní řád stanove-

na v zákoně č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (viz § 13 a § 6c tohoto zákona).

Pro **veřejná pohřebiště** je stanovena povinnost provozovatele vydat řád veřejného pohřebiště v § 19 zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Rovněž provozovatel **knihovny** má povinnost vydat knihovní řád, který mu ukládá ustanovení § 4 odst. 7 zákona č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Ve všech uvedených případech vydáním provozního řádu provozovatel realizuje svoji zákonnou povinnost, vydání provozních řádů výše uvedených zařízení není ponecháno na vůli a rozhodnutí provozovatele, zda tak učiní či nikoli. Z uvedených okolností je zřejmé, že nelze hovořit o úpravě provozního řádu těchto zařízení obecně závaznou vyhláškou, neboť pravomoc k jejímu vydání je Ústavou upravena jako fakultativní, což odpovídá normotvorné pravomoci obcí jako projevu práva na samosprávu.

Uvedený závěr pak ve vztahu ke **koupalištím** podporuje také provozovateli zákonem uložená povinnost předložit návrh provozního řádu ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Stejně tak lze tento závěr jak ve vztahu ke koupalištím, tak ve vztahu k pískovištím, podpořit tím, že orgány ochrany veřejného zdraví mají při výkonu státního zdravotního dozoru dle § 84 odst. 1 písm. j) zákona o ochraně veřejného zdraví oprávnění nařídít provedení úpravy provozního řádu mj. podle § 6c a § 13 zákona, pokud v něm uvedené podmínky nevedou k ochraně veřejného zdraví. Obec je ovšem k vydávání svých OZV v samostatné působnosti zmocněna přímo Ústavou, vydání právního předpisu obce nemůže být podmíněno souhlasem správního úřadu a nelze touto cestou ani nařídít změnu právního předpisu obce.

Ve vztahu ke hřbitovům tento závěr potvrdil a dokonce ještě rozšířil i Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) a také v dalších nálezech (sp. zn. Pl. ÚS 33/05 – Krupka, sp. zn. Pl. ÚS 46/06 – Mariánské Lázně), ve kterých je uvedeno, že obec není oprávněna stanovit v OZV povinnosti ve vztahu k místním hřbitovům. Podle § 19 zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (který je zvláštním zákonem ve vztahu k § 10 písm. a) zákona o obcích), totiž tuto problematiku je nutno upravit v řádu veřejného pohřebiště.

Závěr:

Provozní řády koupališť, knihoven, venkovních hracích ploch určených pro hry dětí a veřejných pohřebišť nelze vydat formou OZV. Tím však není dotčeno oprávnění obce obecně závaznou vyhláškou stanovit některé po-

vinnosti k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku (blíže viz bod B 13), ovšem s výjimkou pohřebišť, kde není regulace obecně závaznou vyhláškou možná.

5.1.2. Provoz motorových a nemotorových vozidel, jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která jsou pozemními komunikacemi

Pro regulaci těchto činností, které nepochybně za určitých podmínek mohou narušit veřejný pořádek, je ovšem třeba rozlišovat ta veřejná prostranství, která jsou pozemními komunikacemi ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), a ostatní veřejná prostranství.

Užívání pozemních komunikací je upraveno zákonem o pozemních komunikacích (§ 19 – obecné užívání), zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a vyhláškou č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, v znění pozdějších předpisů. Osoba užívající kolečkové brusle (a patrně analogicky též osoba pohybující se na skateboardech) má postavení chodce (§ 2 písm. j) zákona o silničním provozu) a na pozemních komunikacích tak pro ni platí pravidla silničního provozu stejně jako pro chodce. Její pohyb je upraven těmito zvláštními právními předpisy (např. § 53 odst. 8 zákona o silničním provozu).

Žádný zvláštní zákon neobsahuje zmocnění k regulaci veškerého provozu na pozemních komunikacích, a to ani na účelových komunikacích, formou obecně závazné vyhlášky. Ustanovení § 4 zákona o silničním provozu stanoví v písm. b) a písm. c) povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích „řídít se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, vydaný k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích“ a „řídít se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.“ Zákon o provozu na pozemních komunikacích tak nepředpokládá možnost úpravy provozu na účelových komunikacích formou obecně závazné vyhlášky. Úprava provozu na pozemních komunikacích se řídí ustanovením § 61 zákona o provozu na pozemních komunikacích. V této souvislosti lze odkázat na nálezh Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 1/15 ze dne 11. srpna 2015, kdy Ústavní soud zrušil obecně závaznou vyhlášku města Přerov o stanovení některých povinností při přepravě sypkých a obdobných materiálů na území statutárního města Přerova, neboť tato vyhláška **stanovila další po-**

vinnosti provozovatele vozidla, jejichž úprava je vyhrazena pouze zákonu. Město tak překročilo meze své věcně vymezené samostatné působnosti (čl. 104 odst. 3 Ústavy) a při aplikaci a interpretaci § 10 písm. c) zákona o obcích se neřídilo čl. 4 odst. 1 Listiny. V tomto konkrétním případě se jednalo o stanovení povinnosti provozovateli vozidla při přepravě po pozemních komunikacích v obci přepravovat sypký nebo obdobný materiál v uzavřeném nákladovém prostoru nebo jiným vhodným způsobem bránit úletům prachu a zabránit úletům nebo úsypům tuhých částí přepravovaného materiálu (zejm. zaplachtováním nákladového prostoru) z vozidla nebo přípojného vozidla, které s tímto vozidlem tvoří jízdní soupravu.

Úprava provozu na pozemních komunikacích jednoznačně vyžaduje jednotnost úpravy na celém území státu, avšak s výjimkou regulace užívání osobního přepravníku (tzv. vozítko Segway) dle ustanovení § 60a odst. 5 zákona o silničním provozu, dle kterého: *„může obec nařízením vymežit na svém území místa, kde je provozování osobního přepravníku na chodníku, stezce pro chodce, stezce pro chodce a cyklisty, na odděleném pruhu pro chodce na stezce pro chodce a cyklisty, na pěších a obytných zónách nebo vozovce zakázáno.“* Nelze si totiž ani představit situaci, kdy na pozemních komunikacích nacházejících se na území jednotlivých obcí budou platit odlišná pravidla provozu. Dovedeno ad absurdum by si každý řidič musel před cestou na úřední desce (např. v elektronické podobě) vyhledat obecně závazné vyhlášky obcí, kterými bude projíždět. Tam by zjistil, jaká pravidla provozu na pozemních komunikacích v té které obci platí. Při každé další cestě by musel tento postup opakovat, protože obce mohou své obecně závazné vyhlášky měnit. Z uvedeného důvodu neobstojí takové obecně závazné vyhlášky dle názoru Ústavního soudu ani v rámci posouzení jejich „rozumnosti“, tedy čtvrtému kroku přezkumu zákonnosti.

Obce tak nejsou oprávněny regulovat prostřednictvím OZV provoz motorových a nemotorových vozidel či jízdu na skateboardech a kolečkových bruslích, pokud jde o veřejná prostranství mající povahu pozemní komunikace, a to ani za účelem regulace hluku či veřejného pořádku.

Tento závěr Ústavní soud poněkud relativizoval v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně), kde zhodnotil jako legitimní zákaz jízdy na kolech, motocyklech anebo autech na parkových cestách a dále i zákaz vjezdu na parkové a zelené plochy, přičemž parková cesta může mít s ohledem na místní podmínky charakter místní či účelové (tudíž pozemní) komunikace. Je však třeba zdůraznit, že Ústavní soud tyto zákazy zhodnotil jako výkon samostatné působnosti v oblasti ochrany veřejné zeleně (dle § 10 písm. c) zákona o obcích) a naopak v tomtéž nálezu zrušil ustanovení vyhlášky zakazující najíždění na chodníky motorovými vozidly z důvodu, že takové ustanovení koliduje s výkonem státní správy, neboť obecná úprava provozu na pozemních komunikacích je řešena v zákoně o silničním provozu a zákazy nájezdu na chodníky lze řešit zákazovou značkou.

Je tak možno konstatovat, že **obce sice mohou v OZV stanovit určité povinnosti i ve vztahu k pozemním komunikacím (v zájmu ochrany veřejné zeleně), nikoliv však ve smyslu normování pravidel provozu na pozemních komunikacích způsobem odlišným od zákona.** Je přitom třeba rovněž respektovat, že osoba užívající kolečkové brusle (a patrně analogicky též osoba pohybující se na skateboardech) má postavení chodce (§ 2 písm. j) zákona o silničním provozu) a výše uvedené povinnosti stanovené ve vztahu ke kolům, motocyklům a autům (tedy vozidlům - § 2 písm. g) a h) zákona o silničním provozu) na ni nelze bez dalšího vztáhnout.

Závěr:

Obce nejsou oprávněny regulovat prostřednictvím OZV provoz motorových či nemotorových vozidel či jízdu na skateboardech a kolečkových bruslích, pokud jde o veřejná prostranství mající povahu pozemní komunikace. Na ostatních veřejných prostranstvích, která nejsou pozemními komunikacemi, by taková regulace byla možná, ovšem za předpokladu, že tato činnost je v místních podmínkách způsobitelná narušit veřejný pořádek, případně by obec sledovala ochranu veřejné zeleně dle ustanovení § 10 písm. c) zákona o obcích.

5.1.3. Evidence tzv. současného (přechodného) pobytu v obci

Ve věci OZV města Krupka potvrdil Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 39/10, že problematiku pobytu na území obce není možné prohlásit za činnost, která zakládá nebo by mohla zakládat rozpor s veřejným pořádkem. Z tohoto důvodu tedy není možné v souvislosti s pobytem na území obce ukládat prostřednictvím OZV povinnosti v režimu opatření k zajištění místních záležitostí veřejného pořádku dle § 10 písm. a) zákona o obcích.

Konkrétně město Krupka k dosažení ochrany veřejného pořádku, dobrých mravů, ochrany bezpečnosti, zdraví a majetku zvolilo evidenci tzv. současného pobytu osob starších 15 let, které nejsou ve městě hlášeny k trvalému pobytu a pobývají déle než 30 dnů na území vyhláškou vymezených částí města. Pobyt na území města trvající déle než 30 dnů bez přihlášení na ohlašovně Městského úřadu Krupka prohlašovalo město za činnost, která narušuje nebo by mohla narušit veřejný pořádek, být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku. Proto OZV ukládala všem osobám starším 15 let, které se na vymezeném území města zdržují déle než 30 dnů z jakéhokoliv důvodu a jsou přihlášeny k trvalému pobytu v jiné obci či městě, povinnost do 2 dnů od uplynutí 30 dnů pobytu přihlásit se k tzv. současnému pobytu na ohlašovně Městského úřadu Krupka. Při přihlašování byly navíc tyto osoby povinny vyplnit formulář stanovený přílohou obecně závazné vyhlášky a předložit občanský průkaz a souhlas vlastníka či nájemce bytu nebo nemovitosti, ve které na území města bydlí.

Problematika evidence obyvatel je komplexně upravena zákonem č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných čísel a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, a tato materie spadá do oblasti přenesené působnosti, neboť dle § 2 cit. zákona se jedná o výkon státní správy. Účelem evidence pobytu obyvatel je v demokratickém právním státě zejména zabezpečení podmínek pro řádný výkon veřejné správy, přičemž pro tyto účely je zákonem o evidenci obyvatel upravena evidence trvalého pobytu tak, že místem trvalého pobytu se rozumí adresa pobytu občana v České republice, kterou si občan zvolí. Je plně na jeho svobodné volbě, pro jaké místo trvalého pobytu se rozhodne a za splnění zákonných podmínek jej ohlásí příslušné ohlašovně. Údaj o trvalém pobytu je koncipován jako údaj evidenčního charakteru, toliko s předpokladem, že zpravidla půjde o adresu místa faktického pobytu fyzické osoby. Správní orgán při ohlašování místa trvalého pobytu v případě splnění zákonem stanovených podmínek ani nezkoumá, zda adresa místa trvalého pobytu odpovídá místu, kde se občan skutečně zdržuje. Za tohoto stavu je nutné připustit možnost, že zvolená a ohlášená adresa trvalého pobytu občana se může v některých případech odlišovat od faktického pobytu občana.⁶

Přihlédnout lze přitom k tomu, že zákonodárce sám od evidence přechodného pobytu zavedené zákonem upustil, protože ho nepovažuje za nástroj potřebný pro demokratickou společnost. Zákonem o evidenci obyvatel je proto upraven pouze trvalý pobyt a jeho evidence je založena na dobrovolnosti hlášení bez možnosti uložení sankcí, přičemž její vedení zajišťují obce v přenesené působnosti. Kdežto porušení OZV, která by ukládala povinnost každé osobě, jež se zdržuje na území obce po určitou dobu (např. u příbuzných, přítele či přítelkyně, nebo i z jiného důvodu) a je přihlášená k trvalému pobytu v jiné obci či městě, by zakládalo skutkovou podstatu přestupku podle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích.

Skutečnost, že přijetím nové právní úpravy zákonodárce vědomě upustil od regulace přechodného pobytu, neznamená, že tato záležitost, tedy vedení evidence přechodného pobytu, patří do samostatné působnosti obce a že je regulovatelná na úrovni OZV.

Výše uvedená úprava evidence pobytu na území obce v OZV by totiž znamenala, že případná sankce za porušení povinností uložených OZV by byla de facto ukládána za narušení veřejného pořádku, které by spočívalo pouze v tom, že adresát normy pobývá (bez ohledu na důvod pobytu) na území města déle než 30 dnů a tento pobyt obci řádně neohlásí.

Z tohoto pohledu lze podle názoru Ministerstva vnitra úpravu provedenou obecně závaznou vyhláškou považovat také za zásah do svobody pobytu zaru-

---

⁶ Srov. nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/2002, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. února 2007, č. j. 2 As 64/2005-108.

čené ustanovením čl. 14 Listiny, když splnění povinnosti ohlásit pobyt v obci je nezbytnou podmínkou pro to, aby pobyt na jejím území nebyl na základě OZV považován za činnost narušující veřejný pořádek. Navíc lze takovéto opatření považovat za neproporcionální zásah, který vychází z presumování toho, že každý, kdo se na vymezeném území obce či města zdržuje a není jejich občanem, se dopouští jednání skutečně narušujícího veřejný pořádek.

Ústavní soud rovněž v dané věci konstatoval, že **problematika evidence osob postrádá místní charakter, a proto také zjevně nespadá do kategorie samostatné působnosti obce jako takové. Samotný „nepřihlášený pobyt“ veřejný pořádek neohrožuje.** K tomu by bylo třeba nastoupení některých dalších kvalifikovaných okolností (není možné tvrdit bez dalšího rozpor s veřejným pořádkem už proto, že i když někde určitá osoba pobývá „bez hlášení“, přesto může dodržovat všechny své zákonné povinnosti, popř. si může svědomitě přebírat poštu na jiném místě, např. v místě svého trvalého pobytu).

Zákonodárce v daném ohledu svoji vůli deklaroval jasně, a není možné zákonnou úpravu obcházet stanovováním zvláštních režimů „přechodných pobytů“, a tak ukládat další povinnosti občanům.

Navíc nejenže hlášení tzv. současného pobytu obyvatel a vedení jeho evidence zcela zřejmě charakter nástroje regulujícího místní záležitosti veřejného pořádku nemá, ale nemůže ani přispět k ochraně veřejného pořádku ve smyslu klidného a pokojného soužití občanů i návštěvníků obce.

Závěr:

Zákon o obcích ani jiný právní předpis, včetně zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, oblast evidence obyvatel do samostatné působnosti obce nesvěřují.

Obce tedy nemohou v režimu ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích, tj. za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku stanovovat formou OZV povinnost hlášení současného (přechodného) pobytu v obci či ukládat další povinnosti vedoucí ke zjištění totožnosti konkrétního obyvatele či návštěvníka obce.

5.1.4. Regulace podomního prodeje

Podomní prodej může být považován za činnost, která narušuje veřejný pořádek v obci. Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), dává obci v jeho § 18 odst. 4 možnost formou nařízení vydávaného v přenesené působnosti stanovit, že některé formy prodeje zboží nebo poskytování služeb prováděné mimo provozovnu jsou v obci nebo v její části zakázány. Regulovat podomní pro-

dej, na který se vztahuje živnostenský zákon, proto nelze formou obecně závazné vyhlášky. Regulací podomního prodeje formou obecně závazné vyhlášky se zabýval ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 19/11 i Ústavní soud, přičemž konstatoval, že „statutární město Liberec normovalo oblast vyhrazenou zákonné úpravě, resp. úpravě, kterou je dle zákona možno regulovat formou nařízení, aniž by sledovalo jiný předmět a cíl, vykročilo z mezí samostatné působnosti a jednalo ultra vires“.

Závěr:

Regulaci podomního prodeje v obci, na který se vztahuje živnostenský zákon, lze provádět pouze nařízením obce vydaným na základě § 18 odst. 4 živnostenského zákona.

5.1.5. Domovní řády

Dle názoru Ministerstva vnitra není možné vydávat domovní řády formou OZV. Tento názor vyplývá i z nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/93, ve kterém Ústavní soud judikoval, že „Pokud vyhláška ukládá povinnost zajišťovat pořádek a čistotu ve společných prostorách domu a přilehlých nemovitostech pronajímateli teprve v případě, kdy tak neučiní nájemce, třeba mít obecně za to, že takové opatření, jímž obec vlastně vstupuje do občanskoprávního vztahu existujícího mezi pronajímatelem a nájemce, náleží stěžít do samostatné působnosti obce (§ 14 odst. 1, 2 zákona č. 367/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů), totiž působnosti, jejímž pojmovým znakem je právě to, že obec zde spravuje samostatně „své záležitosti“ (§ 13 odst. 1 cit. zákona). Navíc tak činí způsobem, jenž je v rozporu s úpravou práv a povinností vyplývajících nejen z nájmu bytu podle ustanovení § 687 a § 688 občanského zákoníku, ale i nájmu nebytových prostor podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 116/1990 Sb.“ I když tento nálezh vychází z právních předpisů platných a účinných v době jeho vydání, platí jeho závěr i v současnosti.

Závěr:

Domovní řády nelze vydávat formou OZV.

5.1.6. Provoz plavidel se spalovacími motory

Provoz plavidel se spalovacími motory upravuje zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů a vyhláška Ministerstva dopravy č. 46/2015 Sb., o stanovení vodních nádrží a toků, na kterých je zakázána plavba plavidel se spalovacími motory a o rozsahu a podmínkách užívání povrchových vod k plavbě. Uvedená problematika je vyhrazena právními předpisy na celostátní úrovni, nebo je k regulaci zmocněno Ministerstvo dopravy, takže podle § 35 odst. 1 zákona o obcích nespadá do samostatné působnosti obce, v jejíž oblasti jsou obce oprávněny vydávat obecně závazné vyhlášky.

Tento názor Ministerstva vnitra potvrdil i Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 3/17, ve kterém judikoval, že „Přijetím OZV o regulaci plavby plavidel se spalovacími motory na části Brněnské vodní nádrže překročilo město věcné meze své samostatné působnosti, neboť normovalo oblast, v níž nebylo a není oprávněno provádět právní regulaci.“ Ústavní soud zde vyhodnotil jako irelevantní námitku města Brna, že napadená OZV se co do cílů neshoduje se zákonnou úpravou, neboť jejím cílem je zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku a prevence jeho možného narušování či ohrožení zdraví či majetku osob. Ústavní soud dospěl k závěru, že ve skutečnosti nejde o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, ale o regulaci provozu některých plavidel jako účastníků plavebního provozu, resp. se napadenou vyhláškou zakazuje provoz určitých plavidel (tj. zakazuje se činnost, jejíž režim je upraven zákonem a prováděcími předpisy).

Závěr:

Obce nemohou v režimu ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích, tj. za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, stanovovat formou OZV povinnosti týkající se regulace plavby plavidel se spalovacími motory, neboť se jedná o oblast regulovanou zákonem a prováděcími předpisy.

5.1.7. Sezení na stavebních prvcích (stavebních částech, předmětech a zařízeních, nacházejících se na veřejném prostranství) které nejsou svou povahou k sezení určeny

Podle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány.

Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 34/15 ze dne 13. června 2017 (Litvínov, Varnsdorf) nejdříve posuzoval, zda lze vyhláškami stanovený **zákaz sezení** (povinnost nesedět na stavebních částech a zařízeních, které k takovému účelu nejsou určeny - palisády, zděné a betonové zídky a zábrany, odpadkové koše apod.) podřadit pod povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku dle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích nebo k zajištění udržování čistoty veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, veřejné zeleně a k zajištění užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti dle ustanovení § 10 písm. c) zákona o obcích. Ústavní soud v rámci posouzení této otázky judikoval, že: „Z hlediska posouzení toho, zda lze zákaz sezení podřadit pod zákonem stanovenou působnost pro vydávání obecně závazných vyhlášek podle § 10 písm. a) zákona o obcích

(a obdobně i dle § 10 písm. c) zákona o obcích) je rozhodné, že všechna zákonná vymezení působnosti obce ve vztahu k pravomoci vydávat obecně závazné vyhlášky předpokládají, že na jejich základě stanovená povinnost, resp. zákaz, bude sledovat jimi vymezený účel, v tomto případě zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. Z předmětného zákazu sezení, kterým se zakazuje sezení na všech jiných, než napadenými ustanoveními povolených místech (místa k tomu určená nebo vlastním veřejného prostranství k tomuto účelu odsouhlasená), nacházejících se na veřejném veřejném prostranství dané obce, ovšem nelze žádný takový účel dovést, a to s ohledem na uvedený rozsah tohoto zákazu (srov. náleze ze dne 2. 6. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 47/06). Místa, na kterých je zakázáno sedět, jsou totiž zbývající částí veřejného prostranství, které je rozmanitým prostorem, jak vyplývá z jeho vymezení § 34 zákona o obcích, podle kterého jsou veřejným prostranstvím „všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru“. Napadenými ustanoveními zakázané sezení na veřejném prostranství proto nemůže být jednáním s přímou vazbou na veřejný pořádek, resp. na jeho ochranu.“

Dle názoru Ústavního soudu nemůže být zakázané sezení na všech ostatních místech samo o sobě činností, která by mohla veřejný pořádek narušit. K tomu by bylo třeba nastoupení dalšího kvalifikovaného jednání. Podle Ústavního soudu proto není možné tvrdit bez dalšího možnost narušení veřejného pořádku zakázaným sezením např. na veřejně přístupném schodišti, které nemůže samo o sobě narušit veřejný pořádek žádným ze způsobů, kterými zákaz sezení obě města ve svých vyjádřeních k návrhu odůvodňovala (poškození majetku, újma na zdraví nebo ohrožení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu). Ústavní soud se dále zaměřil na otázku, zda lze zákaz sezení podřadit pod povinnosti ukládané za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku podle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích z důvodu, že zakázané sezení, ačkoliv není ve své šíři samo o sobě způsobitelné veřejný pořádek narušit, je předpolím, resp. přípravným jednáním, vytvářejícím předpoklady pro narušování veřejného pořádku. Ústavní soud dospěl k závěru, že „*takový rozšiřující výklad § 10 písm. a) zákona o obcích - na základě kterého by obsah podzákoné právní úpravy (obecně závazné vyhlášky) mohl založit trestnost přípravného jednání, kterou právní úprava obecných podmínek odpovědnosti za přešůpek v zákoně neobsahuje a není zákonem stanovena ani zvlášť ve vztahu k povinnostem ukládaným obecně závaznou vyhláškou - se dostává do kolize se zásadou zákonnosti, ústavně garantovanou v čl. 2 odst. 3 Ústavy.*“ V posuzovaném případě zakázaného sezení jako předpolí jde o jednání, které samotné nepředchází možnému narušení veřejného pořádku nutně, resp. umožnění narušení veřejného pořádku není jeho účelem, a ztrácí se tak i míra společenské škodlivosti, která by mohla legitimizovat povýšení přípravného jednání na dokonaný přešůpek. Dle Ústavního soudu současně není v napadených ustanoveních naplněn požadavek předvídatelnosti práva, ze kterého vyplývá „*nutnost, aby v takových nikoliv bagatelních případech měl adresát dané právní regulace možnost*

v rozumné míře předvídat trestnost svého jednání a možnost regulovat své chování, resp. předvídat právní důsledky svých činů, a to nejen pokud jde o osoby trvale žijící v dané obci, ale každého, kdo se na jejím takto regulovaném území nachází. Ústavní soud dospěl k závěru, že na základě ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích nelze s ohledem na shora uvedené stanovit povinnosti k regulaci místních záležitostí, které mohou být nanejvýš pouze přípravou k narušení veřejného pořádku, aniž by samy mohly veřejný pořádek narušit.“

Závěr:

Obce nejsou oprávněny obecně závaznou vyhláškou v režimu ustanovení § 10 písm. a) či c) zákona o obcích plošně regulovat sezení na jiných stavebních částech, předmětech a zařízeních, které nejsou k takovému účelu určeny, neboť se nejedná o činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci, a nejedná se ani o činnost k zajištění udržování čistoty veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, veřejné zeleně a k zajištění užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti. Plošné sezení na jiných stavebních částech, předmětech a zařízeních, které nejsou k takovému účelu určeny, není ani předpolím, resp. přípravným jednáním, vytvářejícím předpoklady pro narušování veřejného pořádku.

5.2. Oblasti veřejného pořádku, které lze regulovat prostřednictvím OZV

B	Oblasti veřejného pořádku, které lze regulovat prostřednictvím OZV
1.	Konsumace alkoholu na veřejných prostranstvích
2.	Používání zábavní pyrotechniky na veřejných prostranstvích
3.	Hluk (hlučné činnosti) a rušení nočního klidu, světelné znečištění
4.	Podmínky pro pořádání veřejnosti přístupných akcí
5.	Znečištění ulic a jiných veřejných prostranství
6.	Rozdělávání a udržování otevřených ohňů
7.	Ochrana a údržba veřejné zeleně (sekání, úklid)
8.	Chov zvířat; Pravidla pro pohyb psů a jiných zvířat; Zákaz vstupu se zvířaty
9.	Žebrání
10.	Prostituce
11.	Hazardní hry

12.	Jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která nejsou pozemními komunikacemi
13.	Provoz zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti (stanovení povinností ve vztahu k veřejnému pořádku)
14.	Nepovolené vylepování plakátů
15.	Malování po zdech (graffiti)
16.	Provozní doba pohostinských zařízení
17.	Pouliční produkce (busking)
18.	Umístění reklamních zařízení

5.2.1. Konzumace alkoholu na veřejných prostranstvích

Obce nejsou oprávněny regulovat obecně závaznou vyhláškou oblasti vyhrazené zákonné úpravě (§ 35 odst. 1 zákona o obcích), na druhou stranu však Ústavní soud vyložil, že **odpověď na otázku, zda obec nepřekročila meze své zákonné působnosti normováním oblasti vyhrazené zákonné úpravě, předpokládá identifikaci předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a OZV na straně druhé. Pokud se nepřekrývají, nelze bez dalšího říci, že obec nesmí normovat určitou záležitost z důvodu, že je již regulována na úrovni zákona.** Oblast konzumace alkoholických nápojů je upravena v zákoně č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví“).

Účelem uvedeného zákona je stanovení účinných nástrojů k ochraně před škodami na zdraví působenými užíváním návykových látek. Mezi návykové látky tento zákon zařazuje alkohol, tabák, omamné a psychotropní látky a jiné látky s psychoaktivními účinky, jejichž užívání může vést nebo se podílet na vzniku a rozvoji duševních poruch a poruch chování. Ustanovení § 17 odst. 2 tohoto zákona dává obcím v této oblasti možnost *zakázat konzumaci alkoholických nápojů na veřejně přístupném místě nebo veřejnosti přístupné akci, pokud je toto místo nebo akce přístupná osobám mladším 18 let a omezit nebo zakázat v určitých dnech nebo hodinách na určitém místě prodej, podávání a konzumaci alkoholických nápojů v případě konání kulturní, sportovní nebo jiné společenské akce přístupné veřejnosti.*

Konzumaci alkoholu na veřejnosti lze za určitých okolností považovat za činnost, která by mohla být v rozporu např. s dobrými mravy. Ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích přitom dává obcím možnost OZV ukládat povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase

obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány.

Konzumaci alkoholu **lze tedy na některých veřejných prostranstvích zakázat, pokud se skutečně jedná o činnost, která v konkrétních místních podmínkách obce dosahuje takové intenzity, aby ji bylo možné reálně považovat za potenciální ohrožení místního veřejného pořádku.** Zde je možno odkázat na nálezu sp. zn. Pl. ÚS 33/05 (Krupka), ve kterém Ústavní soud de facto potvrdil tento postoj, který k obecně závazným vyhláškám regulujícím požívání alkoholu na veřejných prostranstvích zastávalo Ministerstvo vnitra již od vydání nálezu sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov), na který uvedený nálezu ve věci obecně závazné vyhlášky města Krupka opětovně odkázal.

Pokud se v obci daná regulace vzhledem k místním podmínkám skutečně projeví jako potřebná a obec se tudíž rozhodne přistoupit k zakazu konzumace alkoholu na určených veřejných prostranstvích, je s ohledem na právní jistotu adresátů nutně v OZV tato prostranství blíže specifikovat. **Zákaz nelze vztáhnout na všechna veřejná prostranství v obci.** Rovněž je třeba obecně závaznou vyhláškou přesně vymezit případné výjimky z tohoto zakazu (nejlépe konkrétním datem – 31. prosince, 1. ledna apod.).

Požadavek na specifikaci veřejných prostranství, na kterých se konzumace alkoholu zakazuje, vychází z obecného principu proporcionality. Jak vyplývá z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), obec by neměla zakazy formulovat plošně, ale vždy jen v nejméně omezujícím rozsahu. To znamená, že by měla regulaci určitého chování vztahovat zásadně na určitá v obecně závazné vyhlášce vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.

Ústavní soud navíc v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 11/09 (Jeseník) připustil možnost regulovat OZV ve smyslu § 10 písm. a) zákona o obcích nejen samotnou konzumaci alkoholu na vymezených veřejných prostranstvích, ale i činnosti k této konzumaci směřující (např. zdržování se na veřejném prostranství s otevřenou lahví nebo jinou nádobou s alkoholickým nápojem, resp. činnosti, jež zakázanou „veřejnou“ konzumaci svým účelem umožňují). **Konzumace alkoholu se znakem způsobilosti narušit veřejný pořádek se totiž dle Ústavního soudu věcně i logicky neomezuje pouze na samotné (vlastní) požívání alkoholického nápoje (tj. pití jako takové), nýbrž zahrnuje i obdobně tomu imanentní a veřejně reflektovatelné činnosti, jež počínají opatřením alkoholického nápoje a pokračují jeho „veřejnou“ připraveností ke skutečné konzumaci.** Právě znak takové „veřejné připravenosti“ obec dle názoru Ústavního soudu vystihuje v dotčeném ustanovení podmínkou, že jde o alkoholický nápoj v „otevřené lahvi či jiné nádobě“, jakož i podmínkou „zdržování se“; ta je významná nejen proto, že je typovým „předpolím“ konzumace, nýbrž i tím, že ze zakazu vylučuje pouhý přenos nádoby (přes veřejné prostranství), jež oproti tomu samo o sobě veřejnou konzumaci alkoholu neimplikuje.

Obdobně pak, jak „rozlévání“, tak „výdej“ alkoholu do otevřené nádoby, z pohybu věci dle Ústavního soudu směřují k založení „přípravy“, jež pro zakázanou konzumaci alkoholických nápojů vytváří věcné předpoklady.

Ústavní soud proto v tomto směru uzavřel, že zákaz zdržování se na veřejném prostranství s otevřenou lahví nebo jinou nádobou s alkoholickým nápojem lze subsumovat pod zákaz konzumace alkoholu na veřejném prostranství.

Závěr:

Regulace konzumace alkoholu na veřejných prostranstvích je možná z důvodů zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, pokud se vzhledem ke konkrétním místním podmínkám jedná o činnost, která je způsobilá narušit místní pořádek. Zákaz však (v souladu s principem proporcionality) lze stanovit jen v nejméně omezujícím rozsahu, tzn., že regulace by se měla vztahovat zásadně na určitá, v obecně závazné vyhlášce vymezená místa, případně doby.

5.2.2. Používání zábavní pyrotechniky na veřejných prostranstvích

Dle judikatury Ústavního soudu (viz nálezy sp. zn. Pl. ÚS 5/99 – Šumperk, sp. zn. Pl. ÚS 2/2000 – Bílina) je problematika prodeje a používání pyrotechnických předmětů již dostatečně regulována zákonem č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláškou Českého báňského úřadu č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi (tato vyhláška již byla zrušena) a obec proto nemůže přikročit k absolutnímu zakazu zábavní pyrotechniky na svém území. Protože však po 30. lednu 2008, kdy nabyl účinnosti zákon č. 376/2007 Sb., novelizující zákon o hornické činnosti, který z působnosti tohoto zákona vyňal pyrotechnické výrobky a zrušil zákonné zmocnění pro vydání prováděcího právního předpisu týkajícího se pyrotechnických výrobků (viz též rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 17/2009 – 62 ze dne ve věci kasační stížnosti proti ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce o uložení pokuty)⁷, je v současné době možné regulovat pro-

⁷ V posuzované věci Nejvyšší správní soud zvažoval, zda není dán důvod nicotnosti spočívající ve vadě právního podkladu, z něž napadené rozhodnutí vycházelo (byla aplikována vyhláška č. 174/1992 Sb., která sice nepozbyla platnosti, nicméně s ohledem na chybějící zákonné zmocnění pozbyla účinnosti, a nebylo ji proto možné aplikovat).

I. Je-li bez náhrady zrušeno zmocňovací ustanovení pro vydání právního předpisu správním úřadem (srov. čl. 79 odst. 3 Ústavy) a zároveň není zrušen právní předpis opírající se o zrušené zmocňovací ustanovení, stává se tento právní předpis - byť nadále zůstává platný - neaplikovatelným (neúčinným).

II. Vyhláška č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi, je od 30. 1. 2008 neaplikovatelným (neúčinným) právním předpisem.

III. Vychází-li správní akt z právního předpisu sice neúčinného, ale platného, nejedná se o nedostatek právního podkladu takového charakteru, který by vyvolával nicotnost správního aktu, působí však jeho nezákonnost.

vádění pyrotechnických výrobků dle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích, a to v případě, že cílem takové regulace je zajištění místních záležitostí veřejného pořádku na území obce.

Problematiku pyrotechnických výrobků upravuje zákon č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice), ve znění pozdějších předpisů, ze dne 23. července 2015. Tento zákon upravuje pravidla určená k dosažení volného pohybu pyrotechnických výrobků na vnitřním trhu, základní bezpečnostní požadavky, které musí pyrotechnické výrobky splňovat před jejich dodáním na trh, a další požadavky pro zajištění ochrany lidského života, zdraví, majetku, veřejné bezpečnosti, včetně ochrany a bezpečnosti spotřebitelů, a to s přihlédnutím k zájmu na ochraně životního prostředí. V ustanovení § 32 tohoto zákona je definován pojem ohňostroj a stanovena ohlašovací povinnost. Ohňostrojem se rozumí současné nebo v krátkém časovém sledu následující odpalování pyrotechnických výrobků kategorie F2, F3 nebo T1. **Za ohňostroj se nepovažuje odpalování pyrotechnických výrobků do hmotnosti 10 kg čistého obsahu výbušných látek celkem.** Provedení ohňostroje se ohlašuje příslušnému obecnímu úřadu a příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje nejpozději 2 pracovní dny před jeho provedením. Ohlášení musí mít písemnou formu a spolu s ním se předkládá i písemný souhlas vlastníka pozemku, na jehož pozemku se bude odpalovat, popřípadě souhlas vlastníků, správců nebo uživatelů dalších dotčených nemovitostí s provedením ohňostroje. Vzhledem k uvedenému je nutno **upozornit** na skutečnost, že pokud chce obec obecně závaznou vyhláškou regulovat používání ohňostrojů definovaných v zákoně o pyrotechnice (a taková regulace by byla s ohledem na odlišný předmět a cíl obecně závazné vyhlášky a zákona možná), bude taková regulace muset respektovat podmínky pro používání stanovené tímto zákonem. **Lze proto doporučit v obecně závazných vyhláškách používat pojem pyrotechnické výrobky, nikoliv pojem ohňostroj.** Navíc u ohňostrojů, jak je uvedeno výše, upravuje některé náležitosti např. ohlašovací povinnosti přímo zákon, obec si je proto nesmí upravovat dle svých potřeb a taková obecně závazná vyhláška by byla v rozporu se zákonem.

Uvedené závěry o komplexnosti úpravy pyrotechnických výrobků a jejich užívání nicméně neznamenají absenci oprávnění obce regulovat za určitých podmínek používání pyrotechnických předmětů v samostatné působnosti formou OZV. Toto oprávnění, jakož i podmínky jeho realizace dovodil Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 57/05 (Nový Bor). V tomto nálezu Ústavní soud konstatoval, že „*povinnost, kterou má obec možnost uložit v rámci věcně vymezené samostatné působnosti ve smyslu § 10 zákona o obcích, je nutné interpretovat tak, aby se ukládaný zákaz či příkaz nedostal do rozporu s kogentními zákonnými normami nebo ústavním pořádkem.*“ Jak vyplývá z tohoto dalšího nálezu, je otázku zákonnosti regulace používání pyrotechnických produktů třeba posoudit na základě interpretace účelu, který

OZV touto regulací sleduje. Tento účel musí být širší nebo jiný než účel sledovaný zákonem č. 61/1988 Sb., tj. zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice) pak Ústavní soud zopakoval, že meze stanovené § 10 písm. a) zákona o obcích aprotubují též ochranu a prosazování dalších účelů, které se nekryjí s předmětem a cílem regulace dle zákona o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě. Používání zábavní pyrotechniky je nepochybně způsobitelné narušit pokojné soužití občanů obce (veřejný pořádek) hlukem, a to i tehdy, je-li zábavní pyrotechnika užívána na jiných místech, než jsou veřejná prostranství.

V návaznosti na výše uvedené a aplikační praxi je možné se domnívat, že ve většině případů bude zcela dostačující přijmout úpravu používání pouze zábavní pyrotechniky (ve smyslu § 3 písm. b) zákona o pyrotechnice), a to na vybrané části území obce.

Závěr:

Obce jsou oprávněny prostřednictvím OZV přistoupit k regulaci používání pyrotechnických předmětů na svém území. Takový zákaz lze stanovit nejen ve vztahu k veřejným prostranstvím, ale i jiným prostorům, vyžaduje-li to zajištění místních záležitostí veřejného pořádku např. s ohledem na potřebu ochrany před hlukem. Při regulaci používání pyrotechnických předmětů však musí být dodržen princip proporcionality. Obce však nemohou zakázat používání zábavní pyrotechniky na celém území obce a po celý kalendářní rok.

5.2.3. Hluk (hlučné činnosti) a rušení nočního klidu

a) Hluk (hlučné činnosti)

Problematiky hlučných činností se dotýká zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, včetně nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Ačkoliv úprava hluku je v těchto právních prepisech široká, zbývá ještě s ohledem na porovnání předmětu a cíle zákonné úpravy prostor pro regulaci hlučných činností prostřednictvím OZV.

Obecně platí, že obtěžování hlukem a vibracemi, které by mohlo narušit veřejný pořádek a vzbudit veřejné pohoršení, je regulováno § 5 odst. 1 písm. e) zákona o některých přestupcích. V takových případech je vhodné vzít v úvahu podle místních poměrů i to, zda jde o rušení ojedinělé, opakované, úmyslné apod. Pokud jde o dlouhodobý hluk a vibrace vyvolané výrobní nebo jinou podnikatelskou činností, je tato problematika upravena zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně

veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů – viz díl 6: Ochrana před hlukem, vibracemi a neionizujícím zářením.

Výše uvedené ovšem neznamená absenci oprávnění obce regulovat za určitých podmínek používání hlučných přístrojů v samostatné působnosti formou OZV.

Omezení všech prací se zařízeními způsobujícími hluk v ranních a nočních hodinách (do 8:00 a od 20:00) ve dnech pracovního klidu hodnotil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 44/06 (Těrlicko) jako přípustné. Vycházel především z toho, že příslušné činnosti nebyly v obci zcela zakázány, ale pouze přiměřeně omezeny. Potřebné hlučné práce je tedy možné vykonávat, ovšem pouze v čase, kdy budou zásahy do oprávněných zájmů ostatních obyvatel obce minimální. Platí tedy, že obce nemohou paušálně zakázat používání hlučných zařízení, tzn. zakázat jejich používání po delší čas (např. celý pracovní den či dokonce po více po sobě jdoucích dní nebo celý víkend), mohou však používání těchto zařízení přiměřeně omezit (např. v ranních a večerních hodinách, po celý jeden den pracovního klidu za předpokladu, že je to kompenzováno možností užívat po celý další den víkendu apod.).

V nálezu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) Ústavní soud posoudil jako legitimní zákaz nepřiměřeně obtěžovat občany v obytných domech veřejnou produkcí hudby (např. z restaurací, diskoték a jiných organizovaných akcí) v době od 22:00 do 6:00 hod., a pokud jde o noci předcházející dnům pracovního volna a pracovního klidu, v době od 24:00 hod. do 7:00 hod., když povinnost zajistit dodržování tohoto zákazu byla uložena provozovateli zařízení nebo organizátorovi akce, kde dochází k veřejné produkci hudby. Ústavní soud dospěl k názoru, že i když se předmět a cíl regulace vyhlášky v daném případě přibližoval předmětu a cíli regulace zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, zcela se nepřekrývaly. V této souvislosti pak Ústavní soud poznamenal, že pravomoc obce stanovovat povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku se neomezuje jen na veřejná prostranství, jak by snad mohlo vyplývat z ustanovení věty za středníkem v § 10 písm. a) zákona o obcích, neboť jde jen o demonstrativní výčet. Obec tedy svou regulaci může uplatnit i na činnosti odehrávající se na jiných místech než veřejných prostranstvích, pokud se jejich následky projevují na veřejných prostranstvích, nebo pokud jsou způsobilé veřejný pořádek v obci narušit.

V této oblasti pak Ústavní soud dospěl ještě dále v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) k závěru, kdy zhodnotil jako legitimní uložení povinnosti, aby jiné zábavní podniky, jako např. diskotéky a jiné musely být zajištěny tak, aby ani v nejmenším nerušily svým provozem a vším, co s tím souvisí, občany žijící v sousedství a v blízkém okolí. Ústavní soud dospěl podle smyslu a účelu úpravy k názoru, že město neusilovalo o ochranu před hlukem v nadlimitních hodnotách, jak jej chápe zákonná úprava (tedy při provozní činnosti), ale hodlalo omezit hlukost

různých, **i neprovozních aktivit** v zájmu nerušeného a pokojného užívání míst sousedících se zábavními podniky a diskotékami a tyto, byť lidskému zdraví neškodlivé formy hluku vznikající při činnostech, které jsou státní správou nepostižitelné, vyhláška považuje za porušení veřejného pořádku. Ústavní soud uzavřel, že město Mariánské Lázně sledovalo legitimní cíl v rámci věcně vymezené oblasti [§ 10 písm. b) zákona o obcích], v níž může bez zákonného zmocnění ukládat obecně závaznou vyhláškou povinnosti.

Závěr:

Obce nemohou paušálně zakázat používání hlučných zařízení, tzn. zakázat jejich používání po delší čas, je však možné používání těchto zařízení přiměřeně omezit (např. v ranních a večerních hodinách, po celý jeden den pracovního klidu za předpokladu, že je to kompenzováno možností užívat je po celý další den víkendu apod.). Je však nutné, aby takovýto zákaz byl v souladu s principem proporcionality a zohledňoval právo občanů a vlastníků nemovitostí obhospodařovat svůj majetek.

b) Rušení nočního klidu

Doba nočního klidu je regulována zákonem, a to zákonem č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích“), jako doba od dvacáté druhé do šesté hodiny, přičemž porušení nočního klidu je dle § 5 odst. 1 písm. d) a § 5 odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích přestupkem proti veřejnému pořádku, za jehož spáchání lze uložit zákonem stanovený správní trest.

Zákon o některých přestupcích zakotvuje časové vymezení doby nočního klidu, nedefinuje však podrobněji obsah tohoto pojmu. Z teoretického hlediska se jedná o typický neurčitý právní pojem,⁸ který je nutno náležitě interpretovat. Ze systematického zařazení předmětných skutkových podstat lze nepochybně dovodit, že rušení nočního klidu je způsobilé narušit veřejný pořádek v obci. V návaznosti na tuto skutečnost je možno noční klid vymezit například jako „určitý pokojný stav na určitém místě ve vymezenou dobu, na jehož zachování má společnost zájem za účelem spořádaného a poklidného soužití“⁹. Lze se domnívat, že zákonodárce zvolil záměrně obecnou formulaci „poruší noční klid“, která pokrývá široký rozsah činností, jimiž lze potencionálně uvedený veřejný zájem narušovat (zákonodárce totiž nemohl všechny v úvahu připadající rušivé činnosti objektivně předvídat). Zákon o některých přestupcích nespécifikuje nejen možný fyzikální zdroj rušení, ale ani samotnou fyzikální povahu tohoto rušení (např. zda jde o zvuk – mechanické vlnění nebo o světlo – elektromagnetické vlnění).

⁸ Sládeček, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2013. s. 153-154.

⁹ Materiál zpracovaný odborem veřejné správy, dozoru a kontroly „Otázky a odpovědi k problematice nočního klidu a k novele zákona o přestupcích“ (dostupné na <http://www.mvcr.cz/soubor/otazky-a-odpovedi-k-problematice-nocniho-klidu-a-k-novele-zakona-o-prestupcich.aspx>).

Je možno uzavřít, že obtěžování hlukem představuje nejčastější, nikoliv však jediný možný způsob rušení nočního klidu. Kromě toho lze uvažovat i méně typické případy rušení, např. vibracemi nebo právě i světlem. Předmětný výklad je podle našeho názoru v souladu s textem zákonných ustanovení i s účelem právní úpravy (ochranou nočního klidu, resp. veřejného pořádku).

Současně je však nutno upozornit na některá úskalí naznačeného výkladu zákona o některých přestupcích:

Smyslem zakotvení skutkových podstat rušení nočního klidu v žádném případě není řešit problém světelného znečištění produkovaného v rámci „běžného“ života a každodenního provozu v obci (např. světlo z automobilové dopravy, veřejné osvětlení, vnitřní osvětlení bytů apod.). Postih daných přestupků nesmí fakticky směřovat k ochraně veřejných zájmů spadajících do jiných oblastí veřejné správy, např. technických požadavků na stavby, ochrany veřejného zdraví, ochrany životního prostředí. Prostřednictvím dané právní úpravy rovněž nelze nahrazovat absenci obecných právně závazných limitů světelného znečištění v právním řádu.¹⁰

Postih bude naopak připadat v úvahu typicky u různých krátkodobých akcí úzce lokálního charakteru (např. světelná show či ohňostroj v blízkosti bytového domu). Obvyklá bude též kombinace různých zdrojů a povahy rušení (např. současné obtěžování hlukem a světlem zároveň – venkovní diskotéka s využitím světelných efektů), nemusí tomu tak ovšem být vždy. Nelze vyloučit ani rušení nočního klidu prostřednictvím světelných zdrojů, které mají trvalejší charakter. Výjimečně může jít např. o světelné reklamní panely nebo obdobná reklamní zařízení, je-li jejich působení nepřiměřeně obtěžující. Předmětný postih naopak nebude možno využít u jednání, které mají povahu cíleného obtěžování či „útoků“ světlem a které směřují proti osobám (zpravidla pomocí běžně dostupných laserových zařízení). Zde se může uplatnit odpovědnost za přestupek proti občanskému soužití (§ 7 zákona o některých přestupcích), v případě závažnějších jednání eventuálně i trestní odpovědnost. Pokud by obec regulovala světelné znečištění na základě obecně závazné vyhlášky vydané podle § 10 písm. a) či c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů¹¹, bylo by možno porušení předmětné vyhlášky postihovat jako přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích¹², nikoliv

¹⁰ K tomuto problému srov. materiál Ministerstva životního prostředí „Informace pro Vládu ČR o problematice světelného znečištění“ (dostupné na [https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_170724_SZ/\\$FILE/ma_SZ.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_170724_SZ/$FILE/ma_SZ.pdf)).

¹¹ K této možnosti srov. podrobně kapitola 5.2.3. c) tohoto metodického materiálu.

¹² *Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v obecně závazné vyhlášce obce nebo kraje.*

jako přestupek rušení nočního klidu. Jednočinný souběh s tímto přestupkem nicméně nelze vyloučit.

Obecně nelze stanovit pevnou hranici přípustného světelného zatížení pro účely posuzování odpovědnosti za přestupek rušení nočního klidu podle zákona o některých přestupcích. Danou otázku musí správní orgán zvážit v každém případě individuálně podle konkrétních skutkových okolností. Především je nutno náležitě zhodnotit společenskou škodlivost činu [§ 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“)], tak aby nedocházelo k postihu bagatelních jednání. Rozhodující bude vždy míra dotčení chráněného veřejného zájmu, v tomto případě zájmu na nerušeném odpočinku obyvatel v nočních hodinách. Správní orgán by měl v této souvislosti zohlednit mimo jiné skutečnost, že pro jednotlivce je obvykle snadnější chránit se před světlem než před hlukem či jinými rušivými elementy (prostřednictvím závěsů, rolet, žaluzií apod.). Daná okolnost může odůvodnit vyšší míru tolerance vůči světelnému rušení, daný závěr ovšem nelze uplatňovat absolutně (nebylo by zřejmě přiměřené očekávat od obyvatel například trvalé zatemňování obydlí).

Dále je nutno zdůraznit, že případné odlišné vymezení doby nočního klidu obecně závaznou vyhláškou podle § 5 odst. 6 zákona o některých přestupcích¹³ se uplatní pro všechny možné způsoby rušení nočního klidu. Jak již bylo uvedeno výše, zákon o některých přestupcích nespécifikuje možný fyzikální zdroj rušení, ani samotnou fyzikální povahu tohoto rušení. Není tedy přípustné, aby se daná výjimka dle § 5 odst. 6 zákona o některých přestupcích např. uplatnila pouze na rušení hlukem (nikoliv světlem) či naopak.

Noční klid je regulován přímo na úrovni zákona, a to z důvodu celospolečenského a státem chráněného zájmu na jeho ochraně. Nicméně i když je doba nočního klidu upravena přímo zákonem, tak to neznamená, že by v době od dvacáté druhé do šesté hodiny nemohly být konány žádné akce či oslavy. Ty mohou být konány i v době nočního klidu, neboť v České republice není jejich konání omezeno, avšak po dvacáté druhé hodině musí být konány pouze způsobem nenarušujícím noční klid.

I když je doba nočního klidu regulována na úrovni zákona, neznamená to absenci oprávnění obce regulovat za určitých podmínek dobu nočního klidu v samostatné působnosti formou OZV.

Obce mohou, pokud se tak rozhodnou, regulovat dobu nočního klidu na svém území formou OZV, a to na základě ustanovení § 5 odst. 6 zákona o některých

---

¹³ K tomu srov. „Metodický materiál k vydání obecně závazné vyhlášky obce o nočním klidu, kterou se stanovují výjimečné případy, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována“ zpracovaný odborem veřejné správy, dozoru a kontroly (dostupné na <http://www.mvcr.cz/odk2/clanek/metodicky-material-c-26.aspx>).

přestupcích. Dle tohoto zákonného ustanovení platí, že: „Dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.“ Obec tedy nemá povinnost vydávat obecně závazné vyhlášky o regulaci nočního klidu, mají však možnost v případě existence výjimečných případů, zejména slavností či obdobných společenských akcí, v době jejich konání dobu nočního klidu formou OZV upravit. Vydání OZV o regulaci doby nočního klidu je proto právem obce, nikoliv povinností, a to s ohledem na skutečnost, že je doba nočního klidu regulována přímo zákonem a platí automaticky na celém území České republiky, tedy i na celém území obce, a to bez ohledu na to, zda obec vydala OZV o regulaci nočního klidu či nikoliv.

K výkladu pojmu „výjimečné případy“ s využitím Slovníku současné češtiny (kolektiv; Brno: Lingea, 2011) uvádíme: „Případem“ je událost, která se stala nebo stane, předpokládaný jev. „Výjimečný“ znamená „odchylující se od průměru, zvyklostí“. Podobně „výjimkou“ je odchylka od pravidla, běžného chodu událostí. Výjimečným případem v tomto kontextu je tedy událost, v souvislosti s níž se lze od pravidla, kterým je to, že dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny, odchýlit.

Problematikou stanovování výjimečných případů se zabýval i Ústavní soud, který ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 4/16 ve věci OZV města Chrástavy judikoval, že: „Veřejný zájem, jakým je nerušený odpočinek v noční době, má být zájmem na udržení místních tradic a na upevňování mezilidských vazeb skrze hlasité noční aktivity převážen toliko ve výjimečných případech. Tyto výjimečné případy, kdy se doba nočního klidu stanoví jako kratší nebo žádná, je třeba vymezit natolik určitě, aby lidé v obci žijící mohli počít a rozložení potenciálně částečně či úplně probdělých nocí v roce předvídat, tedy aby lidé žijící v obci přesně věděli, kdy či za jakých okolností na nerušený odpočinek v délce osmi hodin vzhledem k místním specifikům nárok nemají, protože osoby tento jejich odpočinek narušující za to nebudou podléhat veřejnoprávní sankci. Takovéto dny je třeba vymezit buď konkrétním datem (například 1. 1.), datovatelným obdobím (například velikonoční svátky) či událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné. Vymezení výjimečných případů, kdy je doba nočního klidu stanovena dobou kratší než stanoví zákon, nelze vázat na konkrétního pořadatele akce, byť by jí byla obec samotná.“

V predmetném nálezu Ústavní soud judikoval, jak mají být výjimečné případy z doby nočního klidu (takové události, kdy je zájem na dodržení obecně uznávané doby nočního klidu převážen zájmem na udržení místních tradic a upevňování mezilidských vazeb skrze hlasité aktivity) stanoveny, a to buď konkrétním datem, datovatelným obdobím nebo událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné. Ke způsobu stanovení výjimek z doby nočního klidu uvádíme, že OZV nemusí obsahovat zcela přesný název akce, ani zcela individualizované

určení doby konání akce, avšak Ústavní soud požaduje, aby tyto akce a doba jejich konání byly pro adresáty normy časově určitelné a předvídatelné, tedy vymezené alespoň pomocí typové charakteristiky a s tím související určení časového úseku, v němž bude akce konána (např. slovním popisem tradiční a v obci každoročně konané akce s uvedením alespoň měsíce, ve kterém bude akce konána, a rozsahem úpravy doby nočního klidu, např. že se jedná pouze o jednu noc).

Jak ze zákona o některých přestupcích, tak i z předmětného nálezu Ústavního soudu jasně vyplývá, že k úpravě zákonem stanovené doby nočního klidu by měly obce přistupovat jen a pouze ve výjimečných případech, a to tak, aby byl počet těchto nocí pro lidi žijící v obci předvídatelný a aby se mohli tito lidé na tyto výjimečné případy předem připravit. Zákonem chráněný zájem na ochraně nočního klidu má proto přednost před konáním akcí či oslav, při kterých by byla doba nočního klidu zkrácena nebo při nichž by nemusela být dodržována.

Obce jsou tedy OZV ve výjimečných případech upravit dobu nočního klidu odlišně od zákona o některých přestupcích, a to pouze jejím zkrácením (např. až od 01:00 hod), neboť prodloužit dobu nočního klidu (např. do 08:00 hod) zákon neumožňuje.

S ohledem na výše uvedené lze proto konstatovat, že vydání OZV o regulaci doby nočního klidu je právem obce (obec nemá povinnost vyhlášku o regulaci nočního klidu vydat), přičemž obec může v takové vyhlášce taxativním (úplným) výčtem stanovit jen a pouze výjimečné případy (akce celoobecního významu), při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována. Taková OZV by však měla být dle judikatury Ústavního soudu vydána s dostatečným předstihem, aby se lidé žijící v obci mohli na tyto výjimečné případy, kdy bude doba nočního klidu oproti zákonu upravena, předem připravit. To znamená, že pouze v případě, že by s ohledem na místní poměry určité obce bylo možno určitou akci považovat za akci celoobecního významu, by mohla být taková akce uvedena přímo v OZV, jakožto výjimečný případ z doby nočního klidu. Je nezbytné si totiž uvědomit, že konání každé akce není výjimečným případem, pro který by musela být udělena výjimka ze zákonem stanovené doby nočního klidu.

Pokud se obec rozhodne stanovit výjimečné případy z doby nočního klidu, musí postupovat na základě obecných kritérií, nikoliv např. pouze na základě osoby pořadatele akce. V takovém případě by se totiž jednalo o nedůvodně nerovný přístup obce k takto určenému pořadateli (např. i k sobě samé) na straně jedné a k ostatním fyzickým a právnickým osobám na straně druhé, neboť by mohl být zaveden odlišný právní režim pro druhově obdobné či shodné akce pouze na základě osoby pořadatele akce.

Co se týká teritoriálního omezení výjimky z doby nočního klidu, tak i když § 5 odst. 6 zákona o některých přestupcích obec výslovně nezmocňuje ke stano-

vení výjimky z doby nočního klidu pouze pro část obce, tak to zároveň ani nevyplývá. Vzhledem k šíření zvuku v prostředí se však jeví jako obtížné vůbec vymezit území, na které se výjimka z doby nočního klidu vztahuje. S tím souvisí i praktické dopady a aplikovatelnost OZV, neboť například v menších obcích (či částech obcí) mohou hlučné projevy narušovat noční klid na celém území obce.

S ohledem na výše uvedené se Ministerstvo vnitra domnívá, že úprava doby nočního klidu oproti zákonu o některých přestupcích jen pro část obce (pro některé části obce) by mohla přicházet v úvahu pouze tehdy, byl-li by samotný výjimečný případ (konání určité akce, události) pouze teritoriálně omezený. S ohledem na zásadu minimalizace zásahů do práv osob je v takovém případě možné připustit teritoriální vymezení výjimky z doby nočního klidu, byť je nezbytné si uvědomit, že z důvodu šíření zvuku v prostředí je vázanost výjimky na určité území poněkud obtížně dosažitelná. Teritoriální omezení výjimky z doby nočního klidu musí tedy mít bezprostřední vztah k události, k níž se výjimka vztahuje, nemělo by tedy jít o teritoriální omezení nahodilé (bezdůvodné) či dokonce diskriminační.

I přes skutečnost, že Ministerstvo vnitra obecně v rámci metodické pomoci nedoporučuje stanovovat výjimky z doby nočního klidu jen pro část území obce, a to především s ohledem na aplikační problémy a na odůvodnitelnost této výjimky, lze v případě velkých územních samosprávných celků a rovněž i v případě odlehklých územních částí považovat takový postup za odůvodnitelný a akceptovatelný. Jestliže se například na území určité obce nachází odlehlé části, např. vzdálené i několik kilometrů, lze v takovém případě z důvodu minimalizace zásahů do práv osob na nerušený odpočinek v noční době stanovit formou obecně závazné vyhlášky teritoriální omezení výjimky z doby nočního klidu, tedy, že stanovená výjimka z doby nočního klidu se bude vztahovat pouze na jednoznačně vymezené území (část) obce.

V případě stanovení výjimky z doby nočního klidu pro konání letního kina si musí každá obec nejprve zodpovědět dvě otázky, a to, zda konání letního kina představuje v místních podmínkách konkrétní obce takovou akci, která je způsobilá narušit noční klid a zda se jedná s ohledem na místní poměry konkrétní obce o akci výjimečnou. Konání každé akce totiž není výjimečným případem, pro který je nezbytné zákonem stanovenou dobu nočního klidu upravit.

Pokud konání letního kina (např. s ohledem na jeho umístění a stavebně-technické řešení) nenarušuje noční klid, není výjimečným případem, při kterém dochází k rušení nočního klidu (nejedná se o akci způsobilou narušit noční klid), není třeba a v souladu se zákonem o některých přestupcích ani nelze letní kino uvádět v OZV jako výjimečný případ z doby nočního klidu, neboť není naplněna jedna z nezbytných podmínek pro úpravu doby nočního klidu, a to podmínka výjimečnosti. Z tohoto důvodu letní kina konaná v budovách, které jsou k těmto

účelům stavebně a technicky upraveny, a to tak, že jejich provozem nedochází k narušování nočního klidu, není třeba formou OZV o nočním klidu regulovat.

Jestliže v souvislosti s konáním letního kina, které v místních podmínkách konkrétní obce představuje výjimečný případ, dochází s ohledem na místní poměry k rušení nočního klidu, může obec v době konání letního kina formou OZV zákonem stanovenou dobu nočního klidu upravit. Obec však musí v takovém případě důkladně zvážit, zda se v případě letního kina skutečně jedná o akci výjimečnou a předvídatelnou. Zastupitelstvo konkrétní obce, kterému je vydávání OZV vyhrazeno, by se proto mělo otázkou výjimečnosti promítání letního kina v obci důkladně zabývat a náležitě zohlednit potřeby a přání obyvatel obce a na základě toho posoudit, zda celoobecní zájem v případě konání letního kina převažuje veřejný zájem na nerušený odpočinek v noční době. V souvislosti s otázkou výjimečnosti by měla obec rovněž důkladně posoudit rozsah této výjimky z doby nočního klidu, neboť pokud by např. kratší vymezení doby nočního klidu platilo pro větší část roku, tak by fakticky nahrazovalo zákonnou úpravu a OZV nemají sloužit k suplování zákona (taková OZV by byla v rozporu se zákonem z důvodu absence podmínky výjimečnosti). Kromě výjimečnosti musí obec rovněž posoudit otázku předvídatelnosti, neboť osoby žijící v obci musí dle judikatury Ústavního soudu (nález sp. zn. Pl. ÚS 4/16) vědět, kdy či za jakých okolností bude jejich právo na nerušený odpočinek v noční době zkráceno, tedy v které dny bude docházet k promítání letního kina. V neposlední řadě by obec měla při stanovování výjimek z doby nočního klidu respektovat i princip přiměřenosti (proporcionality), což znamená, že by do práva obyvatel obce na nerušený odpočinek v noční době mělo být zasahováno jen v nejméně omezujícím rozsahu, tedy obce by v případě letního kina měly přistupovat pouze k minimálnímu zkrácení doby nočního klidu a nikoli k jejímu nevymezení (např. promítání letního kina končí v 23.00 hodin, proto není třeba a není ani žádoucí, aby nebyla doba nočního klidu vůbec vymezena, nýbrž je vhodné, aby byla jen zkrácena, např. do 24.00 hodin).

S ohledem na výše uvedené může být letní kino uvedeno v OZV, jakožto výjimečný případ z doby nočního klidu, pouze za splnění zákonem a judikaturou Ústavního soudu stanovených podmínek, a to podmínky výjimečnosti a předvídatelnosti, přičemž posouzení je na každé konkrétní obci.

Závěr:

Obce mohou v OZV taxativně stanovit výjimečné případy (zejména slavnosti nebo obdobné společenské akce), při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.

Obce mohou v OZV stanovit výjimečné případy, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována, a to buď konkrétním datem, datovatelným obdobím či

událostí, jejíž datum je pro osoby žijící v obci předvídatelné. Obce proto mohou stanovit tyto výjimečné případy jen a pouze takovým způsobem, aby byl počet těchto nocí pro osoby žijící v obci předvídatelný a aby se tyto osoby mohly na tyto výjimečné případy předem připravit.

Vzhledem k tomu, že s účinností od 1. července 2017 došlo oproti předchozí právní úpravě obsažené v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) pouze ke změně formulace zákonného zmocnění pro vydání OZV o regulaci nočního klidu, zůstávají dosavadní OZV vydané na základě zákona o přestupcích platnými a účinnými právními předpisy obcí.

c) Světelné reklamy a efekty

S účinností do konce měsíce srpna roku 2012 byly obce oprávněny regulovat na základě výslovného zákonného zmocnění obsaženého v ustanovení § 50 odst. 3 písm. c) dnes již zrušeného zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, OZV promítání světelných reklam a efektů na oblohu, a to v rámci opatření proti světelnému znečištění.

I když obce nejsou v současnosti oprávněny regulovat problematiku světelného znečištění na základě výslovného zákonného zmocnění, mohou dle názoru Ministerstva vnitra regulovat tuto oblast na základě ustanovení § 10 písm. a) či c) zákona o obcích, tedy za účelem ochrany místních záležitostí veřejného pořádku nebo za účelem ochrany životního prostředí.

Dle názoru Ministerstva vnitra si lze představit situaci, kdy obce budou regulovat problematiku světelného znečištění (světelných reklam, efektů apod.), a to z důvodu, že se s ohledem na místní poměry a situaci v obci bude jednat o činnost, která bude způsobit narušovat veřejný pořádek v obci, bude ohrožovat bezpečnost osob či životní prostředí apod., respektive se bude jednat o nežádoucí činnost, která bude představovat lokální problém určité obce.

Ministerstvo vnitra zastává názor, že se v případě regulace světelného znečištění jedná o obdobnou činnost, jako je užívání zábavní pyrotechniky, kterou mohou obce dle ustálené judikatury Ústavního soudu regulovat na základě ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích v rámci ochrany veřejného pořádku, neboť se dle názoru Ústavního soudu jedná o činnost, která je nepochybně způsobit narušit pokojné soužití občanů obce (veřejný pořádek). Jestliže mohou obce regulovat používání pyrotechnických předmětů na svém území, které mají rovněž nepochybně neblahý vliv na oblohu a jsou zdrojem světelného znečištění, mohou dle názoru Ministerstva vnitra obdobně regulovat i jiné činnosti způsobující světelné znečištění, které v místních podmínkách určité obce představují místní problém.

Přestože lze dle názoru Ministerstva vnitra problematiku světelného znečištění (světelných reklam, efektů apod.) regulovat OZV vydanou především za účelem ochrany veřejného pořádku, měla by obec před vydáním této OZV důkladně zvážit nezbytnost jejího vydání a rovněž, zda bude schopna v OZV stanovené povinnosti kontrolovat a vymáhat. Při vlastní tvorbě OZV by pak měla obec rovněž důkladně vymezit předmět a cíl OZV a respektovat princip proporcionality (přiměřenosti) a zákaz diskriminace.

Závěr:

Dle názoru Ministerstva vnitra obce mohou regulovat činnosti způsobující světelné znečištění (světelné reklamy, efekty apod.) formou OZV na základě ustanovení § 10 písm. a) či c) zákona o obcích, tedy s ohledem na místní poměry a situaci v konkrétní obci z důvodu ochrany veřejného pořádku, bezpečnosti nebo ochrany životního prostředí.

5.2.4. Podmínky pro pořádání veřejnosti přístupných akcí

Podmínky pro pořádání veřejnosti přístupných akcí mohou obce stanovit dle ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích, které umožňuje obci ukládat povinnosti pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, pokud se jedná o akce přístupné veřejnosti. Mezi veřejnosti přístupné podniky jsou ze zákona zařazeny sportovní podniky a dále kulturní podniky, z nichž jsou jmenovitě vymezeny taneční zábavy a diskotéky. S přihlédnutím k vymezení v dalších právních předpisech je možno taneční zábavy a diskotéky i jiné kulturní akce brát jako akce, které jsou spojeny mj. s veřejnou hudební produkcí a poslechem hudby. Při vymezení těchto podniků je potřebné přihlídnout i k užití těchto pojmů a jejich obsahu v dalších právních předpisech.

Ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích výslovně hovoří o tom, že povinnosti může obec ukládat stanovením závazných podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku. Není zde blíže vymezeno, jaké závazné podmínky mohou být stanoveny. Zde je třeba zdůraznit, že stanovení podmínek má povahu stanovení povinností. Mezi tyto povinnosti může obec zařadit následující povinnosti:

- plnění oznamovací povinnosti ke konání akce,
- povinnosti zajištění řádné pořadatelské služby,
- stanovit dobu ukončení akce (stanovit povinnost akci ukončit).

Je však třeba mít na paměti, že soukromé akce se těmito pravidly neřídí. Povinnosti (závazné podmínky) by měly být stanoveny přiměřeně podle druhu „podniku“ a zejména pak podle rozsahu, jakým je způsobilý narušit veřejný pořádek

v obci. Při vymezování povinností musí obec proto odpovědně zvážit jejich potřebnost, nezbytnost, rozsah a účelnost včetně jejich vymahatelnosti. V uvedených případech však musí být přístup obce k regulaci veden principem rozumnosti s přihlédnutím k místním podmínkám té které obce (zejména její velikosti). Pokud např. obec stanoví odlišnou dobu ukončení akce pro různé části území, **nesmí docházet k diskriminaci**, tzn., že **rozdíly musejí být objektivně zdůvodněné**. V rozporu se zákonem a jdoucí mimo meze zákonného zmocnění by byl případ např. úplného zákazu konání těchto podniků nebo stanovení prakticky nesplnitelných podmínek pro konání takovéto akce v obci.

Je třeba dbát na to, aby stanovené povinnosti nepřekročily rámec samostatné působnosti obce a aby také nebyly regulovány činnosti, které obec v samostatné působnosti regulovat nemůže. Výkladovým pravidlem by zde měla být skutečnost, že nedochází k překrývání předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a OZV na straně druhé.

S přihlédnutím k nálezu Ústavního soudu (sp. zn. Pl. ÚS. 45/06 Jirkov) pak platí, že ani soukromoprávní regulace bez dalšího nevyklučuje regulaci prostřednictvím OZV, pokud se liší předměty a cíle jejich regulace.

Problematiky vymezení sportovních a kulturních podniků se také dotýká úprava konzumace alkoholických nápojů, která je obsažena v zákoně o ochraně zdraví. Ustanovení § 17 odst. 2 tohoto zákona dává obcím v této oblasti možnost *zakázat konzumaci alkoholických nápojů na veřejně přístupném místě nebo veřejnosti přístupné akci, pokud je toto místo nebo akce přístupná osobám mladším 18 let a omezit nebo zakázat v určitých dnech nebo hodinách na určitém místě prodej, podávání a konzumaci alkoholických nápojů v případě konání kulturní, sportovní nebo jiné společenské akce přístupné veřejnosti a obec tak v samostatné působnosti může v případě konání kulturní, společenské nebo sportovní akce přístupné veřejnosti s důvodným rizikem nárůstu problémů a negativních společenských jevů způsobených jednáním fyzických osob pod vlivem alkoholu obecně závaznou vyhláškou omezit nebo zakázat v určitých dnech nebo hodinách nebo na určitých místech prodej, podávání a konzumaci alkoholických nápojů.*

Podle ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích může obec stanovit např. i některé podmínky pro pořádání akcí typu technoparty. Tuto problematiku upravuje samostatné Metodické doporučení Ministerstva vnitra k postupu obce v případě konání akce typu technoparty č. 7.

Již v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), bod 27, pak Ústavní soud rovněž připustil možnost prostřednictvím OZV regulovat činnosti uskutečňované nejen přímo na veřejných prostranstvích, ale též i mimo ně, pokud se důsledek regulovaných činností promítá na veřejných prostranstvích, nebo je způsobily narušit veřejný pořádek v obci. V tehdejší případě se jednalo o regulaci veřejné produkce hudby v restauracích či diskotékách.

Obdobně Ústavní soud aproboval v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice) ustanovení, v němž své podmínky a omezení napadená obecně závazná vyhláška vztáhla i na nemovitosti, které jsou z veřejného prostranství sice přístupné, ale samy veřejným prostranstvím nejsou, např. hostince, restaurace, vinárny. Ve svém nálezu se při tom odvolal na povahu obecně závaznou vyhláškou regulovaných činností, tj. veřejná produkce hudby a používání zábavní pyrotechniky, které - ač provozovány mimo veřejná prostranství - mohou vyvolat negativní důsledky na místech naplňujících definiční znaky takového prostranství, a současně jsou způsobilé na veřejných prostranstvích narušit veřejný pořádek.

V tomtéž nálezu však Ústavní soud zrušil ustanovení zakazující provozovat veřejně přístupnou produkci hudby v nebytových a bytových prostorech, které k tomuto účelu nejsou určeny rozhodnutím stavebního úřadu, a naopak dovolující veřejnou produkci toliko v prostorách k tomuto účelu zkolaudovaných. Dle Ústavního soudu takové ustanovení nemůže být podřazeno pod zabezpečení či zajištění místních záležitostí veřejného pořádku.

Jak již bylo shora uvedeno, regulace OZV se může týkat též míst, která svým charakterem nejsou veřejnými prostranstvími, pokud jsou regulované činnosti realizované na těchto místech způsobilé negativně ovlivnit veřejný pořádek na veřejných prostranstvích.

Problematiku kolaudace staveb, jejich užívání a dohledu nad užíváním v souladu s kolaudačním či jiným rozhodnutím regulují speciální stavebně-technické předpisy, konkrétně zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), který jednoznačně stanoví podmínky, za nichž lze stavbu užívat, reguluje aprobované účely užívání staveb, a zejména svěřuje dozor na úseku stavebního plánování a stavebního řádu orgánům státní správy (§ 171 stavebního zákona)¹⁴. Ústavní soud z hlediska působnosti založené čl. 10 písm. a) a b) zákona o obcích akceptuje omezení veřejné produkce hudby, které se vzhledem k vymezení prostorů v OZV přirozeně týká provozu hudby v nemovitostech veřejně přístupných z veřejných prostranství (např. hostince, restaurace, vinárny, bary, herny, diskotéky). Avšak ukládat uživatelům staveb omezení či zákazy v užívání staveb na základě toho, zda stavba je či není užívána v souladu s kolaudačním rozhodnutím či jiným individuálním právním aktem stanovícím účel a podmínky užívání staveb již dle Ústavního soudu obec není zmocněna.

Taková úprava by představovala excesivní vybočení z mezí normotvorné působnosti obce a tedy jednání *ultra vires*.

¹⁴ Povinnost užívat stavbu jen k účelu vymezenému v kolaudačním rozhodnutí, v ohlášení stavby, ve veřejnoprávní smlouvě, v certifikátu autorizovaného inspektora, ve stavebním povolení, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu upravuje § 126 stavebního zákona. Oprávnění stavebního úřadu provádět kontrolu toho, zda je stavba užívána v souladu s povoleným účelem a stanoveným způsobem, upravuje § 133 odst. 2 stavebního zákona.

Závěr:

Obce jsou oprávněny regulovat podmínky pro pořádání veřejnosti přístupných akcí, a to za podmínek stanovených § 10 písm. b) zákona o obcích. Některá další omezení mohou obce v souvislosti s konáním veřejnosti přístupných akcí stanovit na základě ustanovení § 17 odst. 2 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek.

Nepřípustná v OZV je naproti tomu úprava zakazující veřejnou produkci hudby v nebytových a bytových prostorech zkolaudovaných k jiným účelům, neboť se jedná o omezení či zákazy konstruované na základě stejných institutů a kritérií vymezených již ve stavebně-právních předpisech.

5.2.5. Znečištění ulic a jiných veřejných prostranství

K problematice čistoty veřejných prostranství včetně veřejné zeleně a ochrany životního prostředí v obci se vztahuje mnoho právních předpisů např. zákon o ochraně přírody a krajiny (č. 114/1992 Sb.), zákon o rostlinolékařské péči (č. 326/2004 Sb.), zákon o některých přestupcích (č. 251/2016 Sb.), zákon o odpadech (č. 185/2001 Sb.), zákon o pozemních komunikacích (č. 13/1997 Sb.), zákon o vodách (č. 254/2001 Sb.), zákon o ochraně ovzduší (č. 201/2012 Sb.). Pokud obce chtějí tuto problematiku regulovat, musí pečlivě porovnat předmět a cíl zákonné úpravy s úpravou provedenou OZV, a to tak, aby se pohybovaly v rámci § 10 písm. c) zákona o obcích a současně, aby uloženými povinnostmi chránily veřejnou zeleň bez ohledu na jejího vlastníka (tj. bez ohledu na to, zda je vlastníkem obec či soukromá osoba).

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) Ústavní soud zkonstatoval, že obce jsou oprávněny ukládat povinnosti v souvislosti s odklizením psích exkrementů na veřejném prostranství podle § 10 písm. c) zákona o obcích. Obdobně v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) Ústavní soud ponechal v platnosti ustanovení napadené OZV stanovující majitelům psů a koček povinnost při znečištění veřejných prostranství těmito zvířaty obnovit čistotu a hygienu. Rovněž tak v tomto nálezu Ústavní soud zhodnotil jako přípustný mimo jiné zákaz vyklepávání nebo kartáčování šatstva a jiných předmětů z oken či balkonů a zejména pak Ústavní soud připustil možnosti stanovit obecně závaznou vyhláškou povinnost osobě, jíž bylo povoleno zvláštní užívání veřejného prostranství, zabránit znečišťování okolí, tzn. zabránit poškozování a znečišťování ze strany třetích osob.

Z uvedeného lze odvodit, že obce jsou oprávněny OZV dle § 10 písm. c) zákona o obcích k zajištění udržení čistoty ulic a jiných veřejných prostranství stanovit zákazy určitých znečišťujících jednání, resp. stanovit povinnost odstranit znečištění osobě, která ho způsobila, a u osob užívajících veřejné prostranství zvláštním způsobem dokonce i povinnost zabránit znečištění ze strany třetích osob resp. učinit odpovídající opatření k tomu směřující.

Nelze ovšem na druhou stranu opomenout skutečnost, že v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) Ústavní soud mimo jiné zrušil ustanovení napadené OZV zakazující odhazovat smetí, papíry, obaly, zbytky jídel a ovoce a jiné odpadky a plivat na zem, znečišťovat veřejná prostranství splaškovými vodami nebo jinými znečišťujícími tekutinami a nečistotami, a to z důvodu kolize s přestupkovým zákonem. Je tak třeba zdůraznit, že **ukládání povinností by se bez dalšího neměly krýt s povinnostmi ukládanými zákonem o některých přestupcích, přičemž výkladovým pravidlem by zde měla být skutečnost, že nedochází k překrývání předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a OZV na straně druhé.**

Dále je třeba zdůraznit, že porušení povinností stanovených OZV, tzn. znečištění ulice či jiného veřejného prostranství lze postihovat jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. f) a odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích. Podle tohoto ustanovení se přestupku dopustí ten, kdo znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství.

Rovněž je možné postihovat fyzické osoby a právnické či podnikající osoby za přestupek dle § 66d odst. 1 písm. b) nebo c) a odst. 2 písm. b) nebo c) zákona o obcích, dle kterých se přestupku dopustí ten, kdo neudržuje čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce, nebo naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo.

Dle nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) má skutková podstata přestupku proti pořádku v územní samosprávě subsidiární povahu ve vztahu ke skutkové podstatě přestupku proti veřejnému pořádku podle přestupkového zákona (s účinností od 1. července 2017 zákona o některých přestupcích). **Obec nemá zmocnění ke tvorbě samostatných skutkových podstat přestupků, je jen oprávněna, za zákonem daných předpokladů, ukládat určité povinnosti.** Dle Ústavního soudu není možné, aby stejné jednání, které je definováno zákonem o některých přestupcích jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 5 zákona o některých přestupcích, prohlásila OZV za přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 47/06 (Sušice) pak Ústavní soud zrušil ustanovení OZV ukládající *v zájmu zajištění čistoty a zlepšení životního prostředí ve městě každému odpovědnost za způsobené znečištění nebo poškození veřejného prostranství a povinnost neprodleně je odstranit nebo odstranění zajistit na své náklady.*

Závěr:

Obce jsou oprávněny regulovat prostřednictvím OZV problematiku znečištění veřejných prostranství, ukládání povinností však nesmí kolidovat s povinnostmi uloženými zvláštními právními předpisy.

5.2.6. Rozdělování a udržování otevřených ohňů

Tato problematika je obecně upravena v předpisech regulujících podmínky požární ochrany, a to především v zákoně č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů. Účelem tohoto zákona je vytvořit podmínky pro účinnou ochranu života a zdraví občanů a majetku před požáry a pro poskytování pomoci při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech.

Pokud je však rozdělování a udržování otevřených ohňů na určitých místech vzhledem ke konkrétním místním podmínkám činností, která by mohla sama o sobě narušit veřejný pořádek, je možná regulace této oblasti OZV podle § 10 zákona o obcích, tzn. OZV lze stanovit zákaz rozdělovat oheň na určitých místech.

V souvislosti s tímto je třeba zmínit především nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), ve kterém Ústavní soud mimo jiné rozhodl jako přípustný zákaz rozdělovat oheň na plochách veřejné zeleně.

V nálezech sp. zn. Pl. ÚS 6/08 (Budyně nad Ohří) a sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) poté Ústavní soud dovedl i oprávnění obcí v OZV vydané podle § 10 písm. c) zákona o obcích v zájmu ochrany životního prostředí v obci zakázat spalování i některých materiálů nad rámec ustanovení § 3 odst. 5 a § 50 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (v platné právní úpravě se jedná o zákon č. 201/2012 Sb.¹⁵), vyjma odpadů, jelikož materie týkající se odpadů je kogentně a komplexně zpracována v zákoně č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Současně je třeba k této otázce podotknout, že v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 41/08 (Chrastava) Ústavní soud rozhodl jako **legitimní uložení povinnosti spalovat suché rostlinné materiály v otevřených ohništích, zahradních krbech a otevřených grilovacích zařízeních pouze pod dohledem osoby starší 18 let, přičemž odpovědnost za splnění této podmínky byla stanovena vlastníku pozemku, na kterém spalování probíhá, případně nájemci pozemku, je-li pozemek pronajat.** Posuzovaná OZV byla ovšem vydána podle ustanovení § 50 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Z nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) i pro tuto oblast zároveň vyplývá, že **obec by neměla zákazy formulovat plošně, ale vždy jen v nejméně omezujícím rozsahu.** To znamená, že by měla regulaci určitého chování vztahovat zásadně na určitá v OZV vymezená místa, případně doby, s přihlednu-

¹⁵ Jedná se o ustanovení § 16 odst. 5, dle kterého může obec obecně závaznou vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo jeho spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jeho odstranění podle jiného právního předpisu. Při stanovení podmínek nebo zákazu obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.

tím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.

Závěr:

Obce jsou oprávněny prostřednictvím OZV zakázat rozdělování a udržování otevřených ohňů na určitých místech, popř. zakázat spalování i jiných (než suchých rostlinných) materiálů. Prostřednictvím OZV však nelze uložit zákaz spalování odpadů, neboť tato problematika je komplexně řešena zákonem o odpadech.

5.2.7. Ochrana a údržba veřejné zeleně (sekání, úklid)

Možnost ukládat OZV povinnosti k ochraně veřejné zeleně je obcím dána přímo v ustanovení § 10 písm. c) zákona o obcích. Toto zákonné zmocnění sice zdánlivě nabízí poměrně široké možnosti aplikace, existuje ovšem současně řada dalších zvláštních zákonných zmocnění, obsažených ve speciálních zákonech. Navíc každá jednotlivá oblast dle pojmů v zákonném zmocnění je již určitým způsobem také regulována prostřednictvím samostatné úpravy ve speciálních zákonech.

Ústavní soud vykládá pojem veřejná zeleň vzhledem k § 10 písm. c) a § 34 zákona o obcích jako **zeleň nacházející se na veřejných prostranstvích** [viz např. body 13, 21 a 33 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 38/05 ze dne 19. září 2006 (520/2006 Sb.) ve věci obecně závazné vyhlášky města Kopřivnice o veřejné zeleni].

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov) však Ústavní soud prohlásil, že k regulaci údržby veřejné zeleně (jež tvoří součást veřejného prostranství) OZV lze přistoupit, pokud tím obec sleduje jiný předmět a cíl regulace, než jaký je obsažen v existující zákonné úpravě (například zohlednění estetické stránky věci, nikoli rostlinolékařské).

Zlepšení estetického vzhledu veřejné zeleně, která je důležitou součástí životního prostředí člověka, žijícího v městské aglomeraci, je legitimním cílem úpravy OZV. Právní předpis obce se však nesmí dostat do rozporu s normou vyšší právní síly, v případě OZV se zákonem (*zásada lex superior derogat inferiori*).

Porušení povinností stanovených OZV v této oblasti lze postihovat podle § 66d odst. 1 písm. b) nebo c) a odst. 2 písm. b) nebo c) zákona o obcích, dle kterých se přestupku dopustí fyzické osoby a právnické či podnikající osoby, pokud neudrží čistotu a pořádek na pozemku, který užívají nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce, nebo naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo.

Obec musí vždy jednoznačně identifikovat předmět a cíl regulace v OZV tak, aby se upravovaná oblast nepřekrývala s již upravenou oblastí na úrovni zákona. Pokud se tedy cíl regulace obecního právního předpisu liší od zákonné úpravy, obec má možnost vydat v této oblasti právní předpis. **K provedení odlišné úpra-**

vy místních záležitostí v OZV nepostačuje pouhé zdůvodnění, že speciální zákon (a OZV) sledují regulaci vzájemně odlišného předmětu (oblasti) a cíle, ale je nutné, aby tato odlišnost byla dobře dovoditelná (také) z textu obou právních předpisů. Obec se při vydávání OZV vždy musí pohybovat v mezích své působnosti.

Z konkrétních povinností, které je možné obecně závaznou vyhláškou k ochraně veřejné zeleně uložit, lze jmenovat **povinnost udržovat zeleň formou pravidelných sečí stanovenou jejím vlastníkům či správcům; zákaz poškozovat, ničit či znečišťovat veřejnou zeleň; zákaz vstupovat na květinové záhony; zákaz jízdy na kolech, motocyklech nebo autech na veřejné zeleni apod.**

Ve vztahu k ochraně veřejné zeleně však nesmí obec rozlišovat, kdo je vlastníkem veřejné zeleně a provádět regulaci pouze ve vztahu k veřejné zeleni, jejímž vlastníkem je obec. Takový postup může totiž vést ke kolizi s ústavní garancí rovnosti vlastnického práva a jeho ochrany, když praktickým (a nezamýšleným) důsledkem tohoto názoru je vyšší míra ochrany vlastnického práva obce na rozdíl od ochrany, kterou právní řád poskytuje jiným vlastníkům. Zatímco jiní vlastníci se proti neoprávněným zásahům do svého vlastnického práva mohou bránit pouze soukromoprávní (typicky negatorní) žalobou, obec může určité neoprávněné zásahy do svého vlastnického práva (např. stanování a táboření na jejích pozemcích) zakázat vlastní OZV s vlastním systémem kontroly a sankcionování, jak uvedl Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl ÚS 35/06.

Závěr:

Obce jsou oprávněny prostřednictvím OZV vydané na základě ustanovení § 10 písm. c) zákona o obcích stanovit povinnosti k ochraně veřejné zeleně. Obecně závaznou vyhláškou však nelze normovat oblasti již upravené zákonem, resp. předmět a cíl OZV se nesmí překrývat s předmětem a cílem zákonné úpravy. Právní předpis obce se rovněž nesmí dostat do kolize se zákonnou úpravou.

5.2.8. Chov zvířat; Pravidla pro pohyb psů a jiných zvířat; Zákaz vstupu se zvířaty

5.2.8.1. Chov zvířat

Problematika chovu zvířat je regulována zákonnými předpisy, a to zejména zákonem č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, kde jsou upraveny všeobecné zásady chovu zvířat, a dále zákonem č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů. Některé aspekty související s chovem zvířat např. obtěžování sousedů chovem, podmiňování chovu souhlasem majitele domu či pronikání zvířat na cizí pozemky jsou regulovány jako občanskoprávní

vztahy a vztahuje se na ně tudíž úprava zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Ústavní soud v minulosti rušil regulaci chovu a držení hospodářských zvířat obecně závaznými vyhláškami obcí zpravidla s odůvodněním, že pravidla chovu zvířat upravuje zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, který v ustanovení § 46 neobsahuje pro obec žádné zmocnění, ve kterém by mohla tuto oblast regulovat. Poukazoval na to, že podle písm. a) citovaného ustanovení může obec pouze schválit místa, na nichž lze konat svody zvířat a trhy určené k prodeji živočišných produktů a povolit jejich konání, podle písm. b) obec plní úkoly na úseku státní veterinární správy vydáním nařízení obce o mimořádných veterinárních opatřeních, to ovšem pouze na návrh krajské veterinární správy.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) však Ústavní soud k této problematice odkázal na své aktuální nálezy, dle kterých, pro posouzení konkurence úpravy v rámci místní samosprávy a v rámci zvláštního zákona je podstatná otázka účelu, ke kterému ta která úprava slouží. V návaznosti na to, pak Ústavní soud uvedl, že předmětem úpravy veterinárního zákona je stanovení požadavků veterinární péče na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty (§1); veterinární péče zahrnuje především péči o zdraví zvířat, ochranu lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka, péči o zdravotní nezávadnost živočišných produktů a krmiv a ochranu zdraví lidí před jeho poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty, ochranu území České republiky před zavlečením nálezů zvířat a ochranu životního prostředí před nepříznivými vlivy souvisejícími s chovem zvířat, výrobou a zpracováním živočišných produktů (§2). **Cílem a účelem zákonné regulace je ochrana chovu a zdraví zvířat, jakož i ochrana zdraví lidí v souvislosti s chovem zvířat a požíváním živočišných produktů, zatímco obecní úpravu zakazující chov domácích zvířat ve vnitřním lázeňském území lze chápat jako regulaci místních podmínek v limitech daných obcí § 10 písm. a) a c) zákona o obcích.** Z uvedeného tak lze dovodit závěr, že regulace chovu zvířat obecně závaznou vyhláškou je v zásadě přípustná, a to za předpokladu odlišnosti účelů regulací v zákoně a v OZV.

Ústavní soud dále uvedl, že zákaz chovu domácích zvířat OZV musí být poměřován povahou tohoto zákazu, jeho rozsahem a místem, kde je uplatňován. **Je tak třeba zdůraznit, že úprava v OZV musí být proporcionální ve vztahu ke sledovanému cíli.**

K dosud uvedenému je třeba rovněž podtrhnout, že OZV v souvislosti s chovem zvířat nesmí stanovit takové povinnosti, které by v konkrétním případě byly v rozporu zejména s výše uvedeným veterinárním zákonem a zákonem na ochranu zvířat proti týrání.

Závěr:

Obce jsou oprávněny regulovat prostřednictvím OZV chov zvířat. Úprava v OZV však musí být proporcionální ve vztahu ke sledovanému cíli a nesmí se dostat do kolize se zákony upravujícími danou oblast.

5.2.8.2. Pravidla pro pohyb psů a jiných zvířat

Pokud se týče pohybu psů, zde je třeba přihlížet k úpravě obsažené v ustanovení § 24 odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého obec může OZV upravit pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymezit prostory pro volné pobíhání psů.

Podle tohoto zákonného zmocnění však lze stanovit pouze pravidla pro pohyb psů, nikoliv jiných domácích či hospodářských zvířat (dále jen „zvířat“). Při zkoumání oprávnění obce regulovat pohyb jiných zvířat než psů na veřejných prostranstvích, je ovšem s přihlédnutím k nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov) třeba identifikovat též předmět a cíl zákonné úpravy. Tím je u zákona č. 246/1992 Sb., ochrana zvířat, jež jsou živými tvory schopnými pociťovat bolest a utrpení, před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich usmrcením bez důvodu, pokud byly způsobeny, byť i z nedbalosti, člověkem. Zajištění veřejného pořádku tento zákon nesleduje.

V návaznosti na to lze tedy konstatovat, že **pokud by pobíhání jiných zvířat než psů na veřejném prostranství bylo vzhledem ke konkrétním místním podmínkám dané obce způsobitelné narušit veřejný pořádek, popřípadě být v rozporu s ochranou bezpečnosti, zdraví či majetku, připadala by v úvahu úprava pohybu zvířat na veřejných prostranstvích podle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích. Možná by byla rovněž regulace pohybu zvířat v zařízeních sloužících potřebám veřejnosti dle ustanovení § 10 písm. c).**

K možnosti úpravy pohybu zvířat, i když pouze psů, dle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích se Ústavní soud vyjádřil v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), kde konstatoval, že obce jsou oprávněny v režimu § 10 písm. a) zákona o obcích regulovat pohyb chovaných psů na veřejných prostranstvích i pokud jde o způsob jejich pohybu (např. na vodítku), event. vybavení náhubkem.

Pokud se týče regulace pohybu jiných zvířat než psů, toto oprávnění obcí Ústavní soud potvrdil v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně), kde uvedl, že považuje regulaci pohybu jiných zvířat chovaných v zájmových chovech obcí prostřednictvím OZV, založenou na oprávnění obce stanovovat povinnosti podle § 10 písm. a) a c) zákona o obcích, za legitimní.

K tomu je ovšem potřeba současně uvést, že regulace provedená OZV musí být v souladu s obecným principem proporcionality, neboť jak rovněž vyplývá z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), obec by měla regulaci určitého chování

vztahovat zásadně na určitá v OZV vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobnosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.

Rovněž je potřeba zdůraznit, že úprava obsažená v OZV nesmí kolidovat se zákonnou úpravou. V souvislosti s tímto je třeba především zohlednit zmiňovaný zákon na ochranu zvířat proti týrání, dále pak zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů a další.

Závěr:

Obce jsou oprávněny prostřednictvím OZV regulovat pohyb psů a jiných zvířat chovaných v zájmových chovech na veřejných prostranstvích.

5.2.8.2.1. Zákaz vstupu se zvířaty

V návaznosti na aktuální judikaturu Ústavního soudu je rovněž možné konstatovat, že obce jsou oprávněny v OZV (v režimu § 10 písm. a) a c) zákona o obcích) stanovit zákazy vstupu se zvířaty na určitá místa, nikoliv však pozemní komunikace. Pohyb hospodářských zvířat je upraven zákonem o provozu na pozemních komunikacích, který jejich vstup a pohyb na pozemních komunikacích nevylučuje.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) Ústavní soud uvedl, že „v souladu s právním závěrem vyloženým v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (ve věci vyhlášky obce Kořenov) obec může takový zákaz uplatnit všude tam, kde zakázaná činnost může narušit veřejný pořádek v obci“. Dle nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) se přitom pravomoc obce stanovovat povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku neomezuje jen na veřejná prostranství. Obec tedy svou regulaci může uplatnit i na činnosti odehrávající se na jiných místech než veřejných prostranstvích, pokud se jejich následky projevují na veřejných prostranstvích, nebo pokud jsou způsobily veřejný pořádek v obci narušit.

Dle judikatury je např. možné stanovit v OZV zákaz vstupu se zvířaty na plochy veřejné zeleně, do budovy obecního úřadu apod. V nálezu v sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) Ústavní soud zhodnotil jako legitimní zákaz přivádět zvířata mimo jiné i na dětská hřiště, pískoviště či koupaliště.

Výslovně vyloučeno je naopak stanovení zákazu vodit zvířata na hřbitovy, neboť dle Ústavního soudu je ustanovení § 19 zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ukládajícího provozovateli veřejného pohřebiště povinnost řídit se řádem pohřebiště, ve kterém lze upravit povinnosti návštěvníků v souvislosti s pořádkem na veřejném pohřebišti

a zachováním důstojnosti tohoto místa, ustanovením speciálním ve vztahu k § 10 písm. a) zákona o obcích a tuto problematiku je nutno upravit v řádu veřejného pohřebiště, nikoliv právním předpisem obce.

V obecné rovině je ovšem třeba zdůraznit skutečnost, že **taková regulace je přípustná pouze v případech, že vstup se zvířaty na určité místo lze vzhledem ke konkrétním místním podmínkám obce považovat za činnost, která je způsobilá narušit veřejný pořádek.** Vyslovení zákazu obecně závaznou vyhláškou rovněž musí vycházet z obecného principu proporcionality. Jak vyplývá z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), obec by neměla zákazy formulovat plošně, ale vždy jen v nejméně omezujícím rozsahu. To znamená, že by měla regulaci určitého chování vztahovat zásadně na určitá v OZV vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.

Zvláště důležité je přitom zvážení uvedených skutečností (důvodnost, rozumnost, a proporcionalnost regulace v OZV) u stanovení zákazů vztahujících se k veřejným prostranstvím, u kterých je třeba vycházet z jejich legální definice uvedené v § 34 zákona o obcích. Zde se stanoví, že se jedná o prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Podstatnou náležitostí veřejných prostranství tedy je, že tato jsou přístupná každému bez omezení.

Závěr:

Obce mohou prostřednictvím OZV zakázat vstup se zvířetem na určitá místa (nikoliv pozemní komunikace), pokud lze vzhledem ke konkrétním místním podmínkám vstup se zvířetem na určité místo považovat za činnost způsobilou narušit veřejný pořádek v obci. Takováto regulace ovšem není přípustná ve vztahu ke hřbitovům.

5.2.9. Žebrání

Žebrání, ačkoliv se jedná o činnost, která není zákonem definována, lze regulovat formou OZV. Jedná se totiž o činnost, která může mít na určitých místech společenskou, zdravotní a mravní nebezpečnost a působit narušení veřejného pořádku.

Vyslovení zákazu obecně závaznou vyhláškou však musí vycházet z obecného principu proporcionality. Jak vyplývá z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), obec by neměla zákazy formulovat plošně, ale vždy jen v nejméně omezujícím rozsahu. To znamená, že by měla regulaci určitého chování vztahovat zásadně na určitá v OZV vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.

Závěr:

Obce jsou oprávněny upravit regulaci žebření OZV podle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích.

5.2.10. Prostituce

Dle nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 69/04 (Ústí nad Labem) a sp. zn. Pl. ÚS 10/06 (Plzeň) je prostituce činností, kterou je možno obecně závaznou vyhláškou vydanou podle § 10 písm. a) zákona o obcích zakázat na všech veřejných prostranstvích v obci.

Provozování této činnosti ohrožuje dobré mravy a velice významně ohrožuje mravní výchovu dětí a mládeže. Význam tohoto právem chráněného statku je třeba hodnotit velice vysoko, neboť žádná jiná činnost nedosahuje takovou extrémnost zásahu do záležitostí veřejného pořádku. Prostituce je sociálně patologický jev, který podle historických zkušeností nelze zcela vymýtit. Lze ji však regulovat tak, aby nenarušovala veřejný pořádek, neohrožovala mravní výchovu dětí a neurážela mravní citění veřejnosti.

Ústavní soud tak v citovaném nálezu podal výklad § 10 zákona o obcích tak, že obec při regulaci činností, které by mohly narušit veřejný pořádek, je zásadně povinna určit místo a čas pro konání těchto činností, popřípadě stanovit, že na některých místech jsou takové činnosti zakázány. Tento závěr však neplatí absolutně, a to zejména v případě regulace prostituce.¹⁶

Činnosti s mimořádně vysokou způsobilostí narušit veřejný pořádek (v současnosti tedy pouze regulace sexuálních služeb) mohou obec zakázat na veřejných prostranstvích na celém území obce. V tomto případě Ústavní soud považuje za souladné se zákonem, pokud tato prostranství obec vymezí prostým odkazem na § 34 zákona o obcích (definice veřejného prostranství). U ostatních činností (kde je regulace možná jen ve vztahu ke konkrétním veřejným prostranstvím) však nadále platí, že obec musí buďto určit co nejkonkrétněji a nejsrozumitelněji pozitivně či negativně místa a čas pro jejich konání nebo stanovit místa, na kterých jsou zakázány tak, aby jejich vymezení nečinilo adresátům aplikační problémy.

Závěr:

Obce jsou oprávněny provést regulaci nabízení prostituce OZV podle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích buď zákazem této činnosti na všech veřejných prostranstvích, nebo pouze vymezením veřejných prostranství, na kterých tuto činnost povolí.

¹⁶ Tomuto ostatně přisvědčil i nový trestní zákoník, když zavedl v § 190 novou skutkovou podstatu trestného činu *prostituce ohrožující mravní vývoj dětí*.

5.2.11. Hazardní hry

Obce mohou v souladu s ustanovením 10 písm. a) zákona o obcích a v mezích ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“) vydat OZV, ve které stanoví, že bingo, technická hra, živá hra nebo turnaj malého rozsahu mohou být provozovány pouze na místech a v čase určených OZV, nebo na kterých místech a v jakém čase je v obci provozování těchto hazardních her zakázáno, případně stanoví, že provozování těchto hazardních her je na celém území obce zcela zakázáno.

Tuto problematiku upravuje samostatné Metodické doporučení Ministerstva vnitra k činnosti územních samosprávných celků č. 5 – Tvorba obecně závazných vyhlášek, práva a povinnosti obcí v oblasti regulace hazardních her.

Závěr:

Obce mohou na základě zmocnění obsaženého v ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích, tj. za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, prostřednictvím OZV regulovat provozování hazardních her dle zákona o hazardních hrách, a to v mezích ustanovení § 12 odst. 1 tohoto zákona.

5.2.12. Jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která nejsou pozemními komunikacemi

Viz blíže bod A3 kapitola 5. 1. 2.

5.2.13. Provoz zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti (stanovení povinností ve vztahu k veřejnému pořádku)

Dle ustanovení § 10 písm. c) zákona o obcích mohou obce ukládat povinnosti obecně závaznou vyhláškou rovněž k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti. V souvislosti s tímto je přitom třeba zdůraznit, že na základě využití tohoto zmocnění nepřipadá v úvahu zásah do vlastnických práv jiných osob. Zákon totiž výslovně hovoří o zařízeních obce, což je nutno chápat jako **zařízení ve vlastnictví obce**. Podrobnější definice zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti není, na rozdíl od definice veřejného prostranství, právními předpisy upravena. Nicméně v praxi lze za zařízení obce sloužící potřebám veřejnosti považovat například parky, dětská hřiště, plochy s osazenými herními prvky, lavičky či jiná zařízení sloužící k volnočasovým aktivitám obyvatel.

Na druhou stranu je ovšem třeba konstatovat, že dle aktuální judikatury Ústavního soudu, pokud chce obec chránit veřejný pořádek v režimu § 10 písm. a) zákona o obcích či veřejnou zeleň nebo čistotu veřejných prostranství v režimu

§ 10 písm. c), pak to musí činit zásadně bez ohledu na vlastnictví konkrétního pozemku, a to z důvodu, že stanovení povinnosti pouze ve vztahu k prostranstvím ve vlastnictví obce může vést ke kolizi s ústavní garancí rovnosti vlastnického práva a jeho ochrany, když praktickým (a nezamýšleným) důsledkem tohoto názoru je vyšší míra ochrany vlastnického práva obce na rozdíl od ochrany, kterou právní řád poskytuje jiným vlastníkům.

Obce jsou oprávněny formou obecně závazných vyhlášek stanovit například zákaz vstupu se zvířaty na tato zařízení, či omezit způsob jejich užívání například věkem (používání herních prvků pro děti od 8 do 15 let) nebo stanovit způsob užívání těchto zařízení (zákaz sezení za opěradlech laviček, zákaz chůze po lavičkách).

Zároveň Ústavní soud uplatňuje ve svých aktuálních nálezech tezi, že se pravomoc obce stanovovat povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku neomezuje jen na veřejná prostranství, jak by snad mohlo vyplývat z ustanovení věty za středníkem v § 10 písm. a) zákona o obcích (jde jen o demonstrativní výčet). Obec tedy svou regulaci může uplatnit i na činnosti odehrávající se na jiných místech než veřejných prostranstvích, pokud se jejich následky projevují na veřejných prostranstvích nebo pokud jsou způsobilé veřejný pořádek v obci narušit.

Závěr:

Obce jsou oprávněny prostřednictvím OZV ukládat povinnosti k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti, a to s výjimkou pohřebišť a dalších zařízení, jejichž provoz je regulován provozním řádem. Je ovšem třeba vždy postupovat takovým způsobem, aby nedocházelo ke kolizi s ústavní garancí rovnosti vlastnického práva a jeho ochrany a aby zároveň nedocházelo k zásahům do vlastnických práv jiných osob.

5.2.14. Nepovolené vylepování plakátů

Vylepování plakátů lze uvést jako příklad možné regulace dle § 10 písm. c) zákona o obcích, na základě kterého obce mohou v samostatné působnosti OZV ukládat povinnosti k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti.

Prostřednictvím OZV dle § 10 písm. c) zákona o obcích je možné stanovit, na kterých místech v obci je vylepování plakátů zakázáno, resp. kde je takováto činnost povolena, tzn. vymezit obecní plakátovací plochy a stanovit přiměřené povinnosti ve vztahu k jejich užívání. To se však týká pouze plakátovacích ploch ve vlastnictví obce.

Zákon o některých přestupcích a zákon o obcích stanoví, že přestupkem je poškození nebo zabránění veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu nebo veřejně prospěšného zařízení (konkrétně dopravních značek, jízdních řádů, označení zastávek veřejné dopravy, dopravních staveb, vodovodů a kanalizací, poštovních schránek, rozvodů elektřiny, tepla nebo topných plynů); úmyslné poškození, zničení, znečištění nebo neoprávněné odstranění, zaměnění, pozměnění, zakrytí či přemístění turistické značky nebo jiného orientačního značení; úmyslné poškození, odstranění nebo zakrytí tabulky s označením ulice nebo jiného veřejného prostranství.

Je tedy třeba zdůraznit, že porušení povinností stanovených OZV o obecních plakátovacích plochách spočívající v dopuštění se výše uvedených jednání bude možno postihovat jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 5 zákona o některých přestupcích a § 66d zákona o obcích.

Tuto skutečnost ostatně potvrdil i Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), kde se uvádí, že skutková podstata přestupku proti pořádku v územní samosprávě má subsidiární povahu ve vztahu ke skutkové podstatě přestupku proti veřejnému pořádku podle zákona o některých přestupcích. Obec nemá zmocnění ke tvorbě samostatných skutkových podstat přestupků, jen je oprávněna, za zákonem daných předpokladů, ukládat určité povinnosti. Dle Ústavního soudu není možné, aby stejné jednání, které je definované zákonem o některých přestupcích jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 5 citovaného zákona prohlásila OZV za přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle § 4 zákona o některých přestupcích.

Na vylepování plakátů, reklam, inzerátů, oznámení a jiných zpráv mimo vyhrazené plochy by mohlo být aplikovatelné ustanovení § 5 odst. 1 písm. f), g) či h) a odst. 2 písm. b), c) či d) zákona o některých přestupcích, případně ustanovení § 66d odst. 1 zákona o obcích.

Závěr:

Obce mohou prostřednictvím OZV v rámci ustanovení § 10 písm. c) zákona o obcích regulovat oblast vylepování plakátů na svých plakátovacích plochách, případně jiných zařízeních, sloužících veřejnosti.

5.2.15. Malování po zdech (graffiti)

Regulace oblasti malování po zdech (tzv. graffiti) prostřednictvím OZV je v principu přípustná, vzhledem k úpravě v trestním zákoníku (§ 228 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů) a zákona o některých přestupcích, případně zákonu o obcích však příliš prostoru pro obecní regulaci nezbyývá a nejví se tudíž jako účelná.

S ohledem na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov) a sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) je totiž třeba si odpovědět na otázku, zda obec nepřekročila meze své působnosti tím, že normuje oblasti vyhrazené zákonné úpravě, identifikaci předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a OZV na straně druhé. Pokud se nepřekrývají, nelze bez dalšího říci, že obec nesmí normovat určitou záležitost z důvodu, že je již regulována na úrovni zákona. Obec musí vždy jednoznačně identifikovat předmět a cíl regulace v OZV tak, aby se upravovaná oblast nepřekrývala s již upravenou oblastí na úrovni zákona.

Objektem trestného činu (přečinu) poškozování cizí věci podle § 228 trestního zákoníku jsou majetková práva, resp. ochrana majetkových práv, u nichž se vždy dostává do popředí otázka míry jejich poškození či narušení, přičemž tuto míru lze kvantifikovat především výší způsobené škody. Z absence výše škody v případě trestného činu podle § 228 odst. 2 trestního zákona lze dovodit, že objektem, nikoliv však hlavním, jsou rovněž další nemateriální hodnoty, resp. ochrana hodnot estetických či ochrana kulturních statků v převážně urbánních částech životního prostředí. Jinými slovy objektem trestného činu podle § 228 odst. 2 trestního zákona jsou nejen majetková práva, nýbrž i další nemajetkové hodnoty, na jejichž ochraně existuje společenský zájem, vyjádřený ústavně konformní vůlí zákonodárce tento druh jednání trestněprávně postihovat.

V případech, že u daného jednání jsou sice splněny formální znaky činu popsané ve skutkové podstatě, není však naplněn materiální korektiv (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku), podle něhož trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiných právních předpisů, připadá v úvahu postih za přestupek proti majetku dle § 8 odst. 1 písm. a) bod 4 a § 8 odst. 2 písm. a) bod 4 zákona o některých přestupcích.

Pokud by se tedy předmět a cíl úpravy v OZV nepřekrýval s výše popsaným předmětem úpravy v trestním zákoně a předmětem úpravy v zákoně o některých přestupcích, byla by úprava malování po zdech (graffiti) OZV v principu přípustná. Lze připustit stanovení zákazu malování po zdech z důvodu ochrany vzhledu obce. V takovém případě nebude pro trestnost jednání rozhodující, zda došlo k poškození cizí věci, ale skutečnost zda došlo k narušení vzhledu obce. Za přestupek pak může být považováno i jednání, kdy bude malování probíhat na objektu přestupce či se souhlasem vlastníka objektu.

Závěr:

Regulace oblasti malování po zdech (graffiti) prostřednictvím OZV je v principu přípustná; vzhledem k úpravě v trestním zákoně a zákoně o některých přestupcích však příliš prostoru pro obecní regulaci nezbyvá a nejví se tudíž jako účelná.

5.2.16. Provozní doba pohostinských zařízení

Pravomoc k vydání OZV regulující provozní doby pohostinských zařízení měla svůj základ v ustanovení § 96 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění platném a účinném do 30. září 2003. Výslovné zákonné zmocnění k regulaci této záležitosti obsažené v uvedeném ustanovení však bylo k 1. říjnu 2003 zrušeno zákonem č. 274/2003 Sb., kterým se mění některé zákony na úseku ochrany veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů.

Až do nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 28/09 ve věci OZV města Břeclav, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku při provozování hostinských činností v obytné zástavbě města, bylo Ústavním soudem opakovaně judikováno (např. v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 42/05, č. 162/2007 Sb., ve věci OZV města Kladna a sp. zn. Pl. ÚS 58/05 ve věci OZV města České Velenice), že *přímá regulace provozní doby hostinských zařízení (tedy omezení všech i provozních činností nenarušujících veřejný pořádek) obecně závaznou vyhláškou obce představuje omezení základního práva zaručeného článkem 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Zároveň odstavec 2 tohoto článku říká, že pouze zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností. Za situace, která sama o sobě veřejný pořádek nenarušuje, nelze k tomuto zmocnění dospět pouhým výkladem obecného zmocňovacího ustanovení, když tento výklad koliduje se základním právem.*

Ministerstvo vnitra proto do vydání „přelomového“ breclavského nálezů zastávalo do té doby konzistentní výklad Ústavního soudu, že regulace provozní doby hostinských zařízení a obdobných provozoven v OZV je nepřipustná, a to z důvodu kolize s ústavně zaručeným právem podnikat, a že tedy není úkolem obce ani v pravomoci obce v oblasti její samostatné působnosti upravovat rozsah podnikatelských aktivit a provozní dobu pohostinských zařízení, byť v souvislosti s ochranou veřejného pořádku a nočního klidu.

Jelikož jsou nálezů Ústavního soudu pro Ministerstvo vnitra závazné, bylo nutno situaci přehodnotit, ačkoliv k tomuto názorovému posunu Ústavního soudu došlo necelých 5 měsíců po vydání nálezů České Velenice, v němž bylo ještě jednoznačně rozlišováno mezi možnostmi regulovat (omezovat) pouze dobu konání veřejné produkce hudby a naopak nemožností omezovat začátek a konec provozních dob hostinských zařízení za účelem zajištění místních záležitostí veřejného pořádku. V úpravě veřejné produkce hudby a stanovení denní a noční doby, kdy je veřejná produkce hudby přípustná, Ústavní soud totiž nespatořoval přímo regulaci provozování podnikatelské činnosti jako takové, ale činnosti, která je nepochybně způsobitelná vést ke sledovanému účelu, jímž je ochrana veřejného pořádku před negativními důsledky hlučných činností, zatímco u provozování hostinské činnosti konstatoval, že se jedná o provozování podnikatelské činnosti, jejíž omezení

koliduje s ústavně zaručeným základním právem podnikat a vykonávat jinou hospodářskou činnost.

Nyní je však třeba připustit, že **obce mohou v oblasti samostatné působnosti upravovat provozní dobu pohostinských zařízení v souvislosti s ochranou veřejného pořádku a nočního klidu.** Jestliže totiž v konkrétním případě dojde k omezení provozní doby hostinských zařízení, chrání se tím nejen veřejný zájem, ale současně i právo na pokojné bydlení a spánek, jakožto součást práva na ochranu soukromého/rodinného života v širším slova smyslu. Ústavní soud tedy přehodnotil přístup k právu na podnikání tak, že se nejedná o právo neomezené a je třeba jej vždy poměřovat s jinými právy a oprávněnými zájmy druhých osob, stejně jako s ochranou veřejného zájmu.

Ústavní soud v projednávané věci sp. zn. Pl. ÚS 28/09 (Břeclav) dospěl k závěru, že **za situace, kdy provozováním hostinské činnosti v nočních hodinách může docházet k narušování veřejného pořádku, má obec možnost na základě zmocnění vyplývajícího z § 10 zákona o obcích a čl. 104 Ústavy ČR, stanovit povinnosti subjektům tuto činnost provozujícím, a to včetně povinnosti spočívající v omezení provozní doby v nočních hodinách.** Odkázal se přitom také na předchozí nález sp. zn. Pl. ÚS 11/09 (Jeseník), v němž konstatoval „*je-li aprobovatelné regulovat konzumaci alkoholu na veřejných prostranstvích, a tato ospravedlnitelná regulace zahrnuje právem i jednání vlastní konzumaci „přípravna“ (její „předpolí“), pak je stejně tak - logicky i věčně - udržitelné, aby postihla činnosti obdobně přípravné (konzumaci alkoholických nápojů nutně předcházející), resp. činnosti, jež zakázanou «veřejnou» konzumaci svým účelem umožňují.»* Tento závěr lze vztáhnout i na regulaci provozní doby hostinských zařízení, neboť i když samo o sobě provozování hostinské činnosti veřejný pořádek nenarušuje, je možno ji v kontextu citovaného nálezu rovněž v určitých lokalitách považovat za „předpolí“ vytvářející předpoklady pro narušování veřejného pořádku.

Ústavní soud nadále připouští také možnost regulovat některé aspekty provozování hostinské činnosti a uložit provozovatelům pohostinských zařízení povinnost zajistit, aby provozem těchto zařízení nebyl narušován noční klid. V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) Ústavní soud zhodnotil jako přípustnou povinnost uloženou provozovateli zařízení resp. organizátorovi akce, kde dochází k veřejné produkci hudby zajistit dodržování zákazu nepřiměřeně obtěžovat občany v obytných domech veřejnou produkcí hudby (např. z restaurací, diskoték a jiných organizovaných akcí) v době od 22:00 do 6:00 hodin. (Na noci předcházející dnům pracovního volna a pracovního klidu v době od 24:00 do 07:00 hodin).

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) pak Ústavní soud zhodnotil jako zákonné ustanovení napadené obecně závazné vyhlášky stanovící, že zábavní podniky, jako např. diskotéky a jiné musí být zajištěny tak, aby ani v nejmenším nerušily svým provozem a vším, co s tím souvisí občany žijící v sousedství

a blízkém okolí. Takováto regulace byla zhodnocena jako legitimní v rámci věcně vymezené oblasti § 10 písm. b) zákona o obcích.

Určité povinnosti či zákazy stanovené obecně závaznou vyhláškou provozovatelům pohostinských zařízení související s ochranou před hlukem však vždy musí být v souladu s principem proporcionality a také určitosti a rozumnosti. Stanovit zákazy určitého chování, které obec považuje za škodlivé a které přitom není regulováno platnými zákony, by mělo být místního charakteru, tj. mělo by se jednat o regulaci nežádoucího jednání, které nemá charakter jednání jinak státem postihovaného (trestný čin, přestupek, jiný správní delikt) a které by nemělo mít celostátní nebo krajský charakter.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 13/09 (Vodňany) pak Ústavní soud potvrdil výše uvedené a opětovně konstatoval, že „...*hodnocení kritérií ústavnosti a zejména zákonnosti musí vycházet rovněž z podmínek konkrétní obce, neboť zde Ústavní soud hodnotí nikoli celostátní, nýbrž právě místní úpravu záležitostí veřejného pořádku. Opětovně zdůraznil, že přitom nemůže ani odhlédnout od vývoje ve zřizování dalších četných provozoven (hostinských zařízení, heren atd.), které svým provozem, zejména v nočních hodinách, narušují pokojné bydlení. Negativní důsledky zasahující do práva občanů na ochranu soukromí a nerušeného užívání jejich domovů se přitom nedaří eliminovat (ani postihovat) jinými prostředky regulace (zákaz nadměrného hluku, zákaz požívání alkoholických nápojů na veřejných prostranstvích), stejně jako následným postihem podle zákona o některých přestupcích.*“

V případě, že obec bude regulovat obecně závaznou vyhláškou provozní dobu hostinských zařízení na vybraných místech v obci, je třeba před vydáním obecně závazné vyhlášky posoudit vhodnost a rozumnost takové regulace, a to zejména s ohledem na princip proporcionality, tj. zda míra takového omezení je přiměřená konkrétním podmínkám, je v souladu s principem nediskriminace provozovatelů a zákonem o ochraně hospodářské soutěže.

Závěr:

Obce jsou v rámci ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích oprávněny regulovat prostřednictvím OZV provozní dobu pohostinských zařízení za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku.

5.2.17. Pouliční produkce (busking)

Veřejné umělecké produkce (hudební, artistické, divadelní apod.) spojené s dobrovolnou odměnou kolemjdoucích a přihlížejících mohou být v některých případech považovány za činnosti narušující veřejný pořádek v obci. To se týká zejména produkcí způsobujících nadměrný hluk či jinak obtěžující občany a návštěvníky obce.

Pokud tedy dochází produkcí uvedených činností k narušování veřejného pořádku v obci, lze je regulovat dle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích. Pokud se obec rozhodne takové produkce zakázat, musí postupovat v souladu s principem proporcionality. Nelze proto stanovit plošný zákaz na celém území obce, ale pouze na obecně závaznou vyhláškou přesně specifikovaných veřejných prostranstvích. Rovněž tak je možná regulace časová, tedy zákaz pořádání pouličních produkcí v určitých hodinách, případně dnech.

Závěr:

Obce jsou oprávněny regulovat prostřednictvím OZV vydané na základě ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích pouliční (hudební, artistické, divadelní apod.) produkce, neboť se jedná o činnost způsobitou narušit veřejný pořádek.

5.2.18. Umístění reklamních zařízení

Dle ustanovení § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o reklamě“), lze zakázat reklamu šířenou na veřejně přístupných místech mimo provozovnu jiným způsobem než prostřednictvím reklamního nebo propagačního zařízení zřízeného podle zvláštního právního předpisu (stavebního zákona) formou nařízení vydaného v přenesené působnosti. V nařízení je přitom možné (§ 2 odst. 5 zákona) stanovit:

- veřejně přístupná místa, na nichž je reklama zakázána,
- dobu, v níž je reklama zakázána,
- druhy komunikačních médií, kterými nesmí být reklama šířena, popřípadě též
- akce, na něž se zákaz šíření reklamy nevztahuje.

Z výše uvedeného plyne, že zákon o reklamě rozlišuje z hlediska regulace obecní normotvorbou dva „typy“ reklamy, a sice reklamu šířenou prostřednictvím reklamního nebo propagačního zařízení podle stavebního zákona a reklamu „ostatní“. „Ostatní“ reklamu lze regulovat výlučně formou nařízení obce, neboť § 2 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 2 odst. 5 zákona o reklamě vyčerpává všechny potencionální zákazy či omezení takové reklamy. Naopak nařízením nelze regulovat reklamní nebo propagační zařízení podle stavebního zákona, a proto by bylo možné u tohoto typu propagace uvažovat o úpravě formou obecně závazné vyhlášky.

Tuto možnost ostatně připouští i Ústavní soud, který akceptoval regulaci „reklamních a informačních zařízení“ za účelem zajištění estetického vzhledu obce (srov. závěry plynoucí z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06, bod 29). Regulaci samotných „reklamních zařízení“ formou obecně závazné vyhlášky lze tak dle našeho názoru

ru připustit především podle § 10 písm. c) zákona o obcích. Kromě toho by bylo možné uvažovat též o regulaci obsahu umístovaného na reklamních zařízeních, a to podle § 10 písm. a) zákona o obcích za předpokladu, že by se takto regulovala reklama mající alespoň potencionální (nikoli však pouze spekulativní) dopad na veřejný pořádek (typicky alkohol apod.).

Závěr:

Obce jsou oprávněny regulovat prostřednictvím OZV vydané na základě ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích reklamu šířenou prostřednictvím reklamního nebo propagačního zařízení podle stavebního zákona, případně i obsah této reklamy, pokud by mohl mít dopad na veřejný pořádek.

6. UDĚLOVÁNÍ VÝJIMEK

Pokud zákon či přímo ústavní pořádek umožňuje obci zakázat či omezit obecně závaznou vyhláškou ze stanovených důvodů a ve veřejném zájmu určité činnosti, musí takové zákazy či omezení platit pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky, a zejména pro všechny osoby, které by takové činnosti mohly či chtěly vykonávat, a to včetně obce samotné, jak konstatoval Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 17. září 2014 sp. zn. Pl. ÚS 35/13.

V rámci regulace činností způsobilých narušit veřejný pořádek v obci však má obec možnost stanovit určité výjimečné případy, na které se obecná právní úprava vztahovat nebude. Pokud se obec rozhodne **stanovit konkrétní výjimky přímo v obecně závazné vyhlášce**, musí postupovat na základě obecných kritérií, nikoliv např. pouze na základě osoby pořadatele akce, na které může docházet k rušení veřejného pořádku. Pokud by obec vyjmula z povinností stanovených obecně závaznou vyhláškou o místních záležitostech veřejného pořádku sama sebe či jiný konkrétní subjekt, jednalo by se o nerovný přístup k obci či jinému konkrétnímu subjektu na straně jedné a ostatním právnickým a fyzickým osobám na straně druhé, neboť by mohl být zaveden odlišný právní režim pro druhově obdobné či shodné akce pouze na základě osoby pořadatele akce. Jde o porušení práv dotčených osob, jestliže je individuální rozhodování o výjimce ze zákazu stanovené činnosti, odůvodněného ochranou veřejného zájmu, nahrazeno pro akce pořádané určitou osobou obecnou výjimkou, zakotvenou přímo ustanovením obecně závazné vyhlášky.

Druhou možností, jak může obec stanovit určité výjimečné případy, na které se obecná právní úprava vztahovat nebude, je udělení výjimky na základě konkrétní individuálně podané žádosti. Tuto možnost ostatně připustil ve své ustálené rozhodovací praxi i Ústavní soud, který ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 13/09 judikoval, že *„Udělování výjimky je rozhodováním orgánu samosprávy o místní záležitosti veřejného pořádku. Vyžaduje vymezení alespoň rámcových podmínek, za kterých je možné výjimku udělovat, neboť tím je podmíněna přezkoumatelnost rozhodnutí orgánu samosprávy, kterému je rozhodování delegováno. O stanovení výjimky tedy rozhoduje orgán samosprávy s tím, že je povinen rozhodnout včas při dodržení pravidel obecně závazné vyhlášky a při respektování jejího účelu, současně však musí dodržet obecná pravidla rozhodování orgánu veřejné správy, která stanoví správní řád. Protože se jedná o rozhodování o právní pozici žadatele, je na místě použití § 9 správního řádu se z toho vyplývajícími důsledky pro použití opravných prostředků.“*

I když je dle názoru Ústavního soudu udělování výjimek z obecného zákazu stanoveného obecně závaznou vyhláškou možné, upozorňujeme, že tento postup může být v praxi komplikovaný, a to z několika důvodů. Prvním důvodem je, že **obec musí o udělení výjimky rozhodnout ve správním řízení** podle

části druhé správního řádu, neboť rozhodování o výjimkách z obecně závazných vyhlášek je nutné (jak potvrdil i Ústavní soud) považovat za postup, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby ve smyslu § 9 správního řádu. Druhým důvodem je, že pro **udělování výjimek musí být v obecně závazné vyhlášce vymezeny alespoň rámcové podmínky**. Třetím důvodem je skutečnost, že v závislosti na povaze věci může mít řízení i relativně velký počet účastníků, s čímž souvisí řada procesních komplikací.

Obecně závaznou vyhláškou by měl být k udělení výjimky **zmocněn některý z orgánů obce**, který svým rozhodnutím výjimku udělí na základě konkrétní žádosti. O udělování výjimek nelze rozhodovat ad hoc ve správním řízení, upravuje-li zvláštní zákon pro tento účel odlišný postup (např. zkrácení doby nočního klidu dle ustanovení § 5 odst. 6 zákona o některých přestupcích nelze provést rozhodnutím na základě obecně závazné vyhlášky, neboť zákon předpokládá takové zkrácení pouze prostřednictvím obecně závazné vyhlášky).

Výjimka je udělována ve správním řízení, kdy je nutno dodržet základní zásady činnosti správních orgánů, a proto je nutné v obecně závazné vyhlášce určit jeden konkrétní orgán, který bude k rozhodování o výjimkách příslušný (např. rada obce, obecní úřad či starosta). Naopak určení více orgánů (rada obce případně starosta) by bylo nutné vyhodnotit jako rozporné s principem právní jistoty adresátů, neboť nebudou dopředu vědět, který orgán se bude jejich žádostí zabývat. Rovněž by mohly vznikat pochybnosti o naplnění § 2 odst. 4 správního řádu, dle kterého správní orgán dbá, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Pokud by i přes výše uvedené nebyl orgán příslušný k rozhodnutí o výjimce určen, rozhoduje rada obce na základě ustanovení § 102 odst. 3 zákona o obcích,¹⁷ podle kterého *rada obce zabezpečuje rozhodování ostatních záležitostí patřících do samostatné působnosti obce, pokud nejsou vyhrazeny zastupitelstvu obce nebo pokud si je zastupitelstvo obce nevyhradilo; rada obce může tyto pravomoci zcela nebo zčásti svěřit starostovi nebo obecnímu úřadu; rada obce může svěřit obecní policii zcela nebo zčásti rozhodování o právních jednáních souvisejících s činností obecní policie,* přičemž z citovaného ustanovení zákona o obcích výslovně vyplývá, že rada obce může toto rozhodování svěřit starostovi nebo obecnímu úřadu.

Připomínáme, že řízení o výjimce je správním řízením o žádosti dle ustanovení § 44 a 45 správního řádu, o níž se rozhoduje formou rozhodnutí, které musí mít náležitosti dle ustanovení § 67 a 68 správního řádu. Před vydáním rozhodnutí, pokud byly do spisu doplněny další podklady nad rámec těch, které dodal žadatel,

¹⁷ Není třeba aplikace § 130 odst. 1 správního řádu, podle kterého *„stanoví-li zákon, že řízení provádí územní samosprávný celek, aniž by určoval, který jeho orgán je k úkonům příslušný, je tímto orgánem v případě kraje krajský úřad a v případě obce obecní úřad.“* V tomto případě totiž funkční příslušnost určuje obecní zřízení.

a o tyto podklady se bude rozhodnutí opírat, musí být dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu žadateli umožněno, aby se s nimi seznámil a vyjádřil se k nim. Proti rozhodnutí o vyhovění či nevyhovění žádosti se lze odvolat k příslušnému krajskému úřadu. Krajský úřad může rozhodnutí zejména potvrdit anebo je zrušit a věc vrátit k novému projednání; s ohledem na ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu in fine je však nemůže změnit.

Pro úplnost poukazujeme také na nálezh Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 44/06 ze dne 3. dubna 2007, kdy Ústavní soud zrušil mnohá ustanovení přezkoumávané obecně závazné vyhlášky obce Těrlícko, nicméně nezrušil čl. 9 odst. 3 této obecně závazné vyhlášky (čl. 9 této obecně závazné vyhlášky přitom byl napaden jako celek), v němž se stanovilo: „(3) *Organizátoři veřejných společenských a sportovních akcí konaných na venkovním prostranství jsou povinni tyto ukončit do 22.00 hod. Výjimky povoluje starosta obce. Žádost o výjimku musí být podána nejméně deset pracovních dnů před konáním akce. Do pěti pracovních dnů bude o žádosti rozhodnuto.*“ Šlo přitom o situaci, kdy již byl v platnosti i účinnosti správní řád a obec měla radu. Ústavní soud tedy tímto nálezem nepřímou připustil, aby zastupitelstvo obce obecně závaznou vyhláškou určilo, že rozhodovat o výjimkách z obecně závazné vyhlášky může i jiný orgán než rada obce. Jedná se o rozhodování v samostatné působnosti; ostatně je to zastupitelstvo obce, které formulováním obecně závazné vyhlášky určuje, zda vůbec má být možné o výjimkách rozhodovat.

7. PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE V OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠKÁCH O REGULACI NOČNÍHO KLIDU:

1) Nevydání obecně závazné vyhlášky o regulaci nočního klidu

Obec s ohledem na znalost místních poměrů a podmínek v obci vyhodnotí, že neexistují důvody pro výjimečnou úpravu doby nočního klidu, a proto obecně závaznou vyhlášku o regulaci nočního klidu nevydá, neboť jak již bylo uvedeno, vydávání obecně závazných vyhlášek je právem obce, nikoliv povinností. V takovém případě pak na celém území obce platí zákonem stanovená doba nočního klidu, aniž by z jejího dodržování byly stanoveny jakékoliv výjimky.

2) Stanovení výjimek z doby nočního klidu

Obec s ohledem na znalost místních poměrů a podmínek v obci vyhodnotí, že z důvodu konání celoobecních společenských a kulturních akcí v obci existují důvody pro vydání obecně závazné vyhlášky o regulaci nočního klidu, přičemž tyto **výjimečné případy obec vymezí některým z níže uvedených způsobů:**

a) konkrétním datem

Obec v obecně závazné vyhlášce například stanoví, že: *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována v noci z 31. prosince na 1. ledna a v noci z 30. dubna na 1. května.“*

b) názvem akce

Obec v obecně závazné vyhlášce například stanoví, že:

- *„Doba nočního klidu se vymezuje od 02.00 do 06.00 hodin v noci ze dne konání těchto jednodenních tradičních akcí: Trnkobraní, Myslivecký ples, Košť vína, Masopust, Pálení čarodějnic, na den následující. Informace o konkrétním termínu konání těchto akcí bude zveřejněna na úřední desce obecního úřadu minimálně 10 dní před datem konání.“*
- *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována v květnu každého roku v noci ze dne konání každoročního mezinárodního country folkového festivalu „Country Fest“ na den následující.“*
- *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována v noci z 25. na 26. února 2018 z důvodu konání tradiční akce „Fašaňk.““*
- *„Doba nočního klidu se vymezuje od 02.00 do 06.00 hodin v noci ze dne konání akce „Festival Země“ na den následující konané jeden víkend v měsíci květnu. Informace o konkrétním termínu konání akce bude zveřejněna na úřední desce obecního úřadu minimálně 5 dní před datem konání.“*

Obec v obecně závazné vyhlášce stanoví výjimky z doby nočního klidu formou názvů tradičních a v obci dobře známých akcí, které se v obci každoročně a periodicky opakují, a o kterých je obyvatelům obce známo, kdy se konají. Nicméně i přes znalost těchto akcí a o povědomí o datu jejich konání je z důvodu ještě většího naplnění principu předvídatelnosti (pokud není již v textu vyhlášky uvedeno přesné datum konání) zajištěno zveřejnění přesných termínů jejich konání, které však plní podpůrnou (doplňkovou) funkci. Primárně je totiž důležité, že se jedná o akce, které jsou v obci tradiční a o kterých je jejich obyvatelům velmi dobře známo, kdy se v obci konají.

c) popisem akce

Obec v obecně závazné vyhlášce například stanoví, že:

- *„Doba nočního klidu se vymezuje od 01.00 do 06.00 hodin v noci ze dne konání tradičních Svatovavříneckých hodů na den následující.“*
- *„Doba nočního klidu se vymezuje od 24.00 do 06.00 hodin v noci ze dne konání tradiční letní noci na den následující konané poslední sobotu v měsíci srpnu.“*
- *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována v noci z Velikonočního pondělí na následující úterý.“*
- *„Doba nočního klidu se vymezuje od 02.00 do 06.00 hodin v noci ze dne konání tradiční akce „Posezení s hasiči“ na den následující konané jedenkrát o letních prázdninách. Informace o konkrétním termínu konání akce bude zveřejněna na úřední desce obecního úřadu minimálně 5 dní před datem konání.“*

Obdobně jako v předchozích příkladech může obec stanovit výjimky z doby nočního klidu i popisem akce, která se v obci koná již tradičně, opakovaně, a o které je tím pádem obyvatelům obce známo, kdy se koná. Nicméně i v takovém případě je rovněž žádoucí a vhodné, pokud i přes znalost této akce obec z důvodu zajištění ještě větší předvídatelnosti zveřejní s dostatečným předstihem datum konání této akce na úřední desce.

Výše uvedené příklady dobré praxe ilustrují, že je žádoucí, pokud jsou konkrétní akce, jakožto výjimky z doby nočního klidu, v obecně závazné vyhlášce z důvodu předvídatelnosti uvedeny konkrétním datem a názvem. Nicméně i přes toto doporučení nemusí text obecně závazné vyhlášky obsahovat zcela přesný název konkrétní akce ani zcela individualizované určení doby konání této akce. Dle požadavku Ústavního soudu, vysloveného v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 4/16, by však měla být příslušná akce vymezena alespoň za pomoci typové charakteristiky (např. *akce konaná k oslavě založení obce*) a s tím související určení časového úseku, v níž bude akce konána (ten vyplývá buď ze samotné povahy akce, např. *oslavý vítání nového roku* nebo z vymezení ve vyhlášce, např. *akce konaná mezi 20. a 25. březnem k oslavě obce*). Obcím lze však doporučit, aby u akcí, které nejsou v obecně závazné vyhlášce vymezeny přesným datem a u nichž mohou vznikat pochybnosti o termínu jejich konání, obec informovala o přesném termínu jejich konání

na úřední desce obecního úřadu alespoň 5 dnů před konáním akce. Obcím lze zároveň doporučit, aby součástí této informace zveřejněné na úřední desce byla i informace o počtu dnů, respektive nocí, ve kterých se dané akce konají (zda se jedná o akci jednodenní či vícedenní).

Výše uvedené způsoby stanovení výjimečných případů z doby nočního klidu lze i vhodně kombinovat, tzn. obec může v obecně závazné vyhlášce stanovit výjimečné případy z doby nočního klidu jak konkrétním datem, tak i názvem akce, případně i popisem akce.

8. PŘÍKLADY POCHYBENÍ V OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠKÁCH O REGULACI NOČNÍHO KLIDU:

- **prodloužení doby nočního klidu**

Obec obecně závaznou vyhláškou prodlouží dobu nočního klidu oproti zákonné úpravě, dle které je doba nočního klidu do šesté hodiny. Obec například stanoví, že: „*V sobotu a neděli je doba nočního klidu od 22 do 7 hodin.*“

→ takové ustanovení obecně závazné vyhlášky je v rozporu se zákonem, neboť zákon o některých přestupcích neumožňuje dobu nočního klidu prodloužit.

- **vázání výjimek z doby nočního klidu na akce pořádané konkrétním pořadatelem**

Obec stanoví výjimky z doby nočního klidu jen pro akce pořádané konkrétním pořadatelem, např.: „*Doba nočního klidu je od 2.00 do 6.00 hodin v případě konání akcí pořádaných obcí.*“ nebo „*Doba nočního klidu je od 3.00 do 6.00 hodin v případě konání akcí pořádaných TJ Sokol.*“

→ takové ustanovení obecně závazné vyhlášky je v rozporu se zákonem, neboť dochází k nerovnému přístupu (diskriminaci). Při stanovování výjimečných případů musí obec postupovat na základě obecných kritérií a nikoli na základě osoby pořadatele (viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/16: „*Vymezení výjimečných případů, kdy je doba nočního klidu stanovena dobou kratší než stanoví zákon, nelze vázat na konkrétního pořadatele akce, byť by jím byla obec samotná.*“).

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu pro delší časové období**

Obec stanoví výjimky z doby nočního klidu pro delší časové období, např.: „*V období od 1. června do 30. září se doba nočního klidu vymezuje od 1.00 do 6.00 hodin.*“

→ takové ustanovení obecně závazné vyhlášky je v rozporu se zákonem, neboť se nejedná o výjimečný případ, poněvadž ne každý den se koná akce vyžadující zkrácení doby nočního klidu a rovněž ne každá z konaných akcí je akcí celooobecního významu.

- **nerespektování principu proporcionality (přiměřenosti)**

Obec nevymezí dobu nočního klidu u všech obecně závaznou vyhláškou vymezených výjimečných případů, např.: „*Doba nočního klidu nemusí být dodržována v době konání Masopustu a Mysliveckého plesu.*“

→ takové ustanovení obecně závazné vyhlášky sice není v rozporu se zákonem, nicméně obcí stanovená výjimka z doby nočního klidu je nepřiměřená

jejímu účelu, neboť Masopust i ples končí ve 2.00 hodiny, přesto není doba nočního klidu vůbec vymezena.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu způsobem vyžadujícím každoroční novelizaci**

Obec stanoví výjimky z doby nočního klidu pro konkrétní data z důvodu konání konkrétní kulturní akce, např.: *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována v noci ze soboty na neděli z 15. na 16. července z důvodu konání pouťové zábavy.“*

→ i když takové ustanovení obecně závazné vyhlášky není v rozporu se zákonem, je nezbytné si uvědomit, že v případě pouťové zábavy bude nezbytnost téměř každý rok obecně závaznou vyhláškou měnit, neboť ne každý rok bude noc z 15. na 16. července nocí ze soboty na neděli, kdy se koná pouťová zábava. V takových či obdobných případech lze proto obcím doporučit stanovit výjimku obecně, tedy v daném případě pro noc ze soboty na neděli v prvním červencovém týdnu.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu pro akce určené dětem**

Obec zkrátí dobu nočního klidu v době konání akcí určených primárně pro děti, např.: *„Doba nočního klidu je v době konání dětského dne (první sobota v červnu) od 24.00 do 6.00 hodin.“*

→ v případě konání akcí určených pro děti vzniká pochybnost, zda je nezbytné dobu nočního klidu zkracovat, proto lze obcím doporučit, aby vždy posuzovaly, zda opravdu existuje celoobecní zájem na konání akce v nočních hodinách.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu pro rodinné oslavy**

Obec zkrátí či nevymezí dobu nočního klidu pro rodinné oslavy oznámené obecnímu úřadu, např.: *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována ve dnech konání rodinných oslav oznámených obecnímu úřadu 15 dnů před konáním akce.“*

→ takové ustanovení obecně závazné vyhlášky je v rozporu se zákonem, neboť není splněna podmínka výjimečnosti ani předvídatelnosti akcí (nejsou uvedeny konkrétní termíny, kdy není doba nočního klidu vymezena), neboť každá rodinná oslava není akcí celoobecního významu (tím pádem není splněna podmínka výjimečnosti), která by musela být konána i v době nočního klidu. V případě takto nastavené výjimky z doby nočního klidu navíc hrozí nebezpečí zneužití, neboť ad absurdum by se mohlo stát, že by občan obce oznámil obecnímu úřadu, že koná rodinnou oslavu každý den a noční klid by tak v obci neplatil nikdy.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu pro příkladmo uvedené akce**

Obec stanoví výjimky z doby nočního klidu pro v obecně závazné vyhlášce příkladmo uvedené akce, např.: *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována*

v době konání kulturních akcí: *Hasičský ples, Myslivecký ples, pouťová zábava apod.*“

→ ustanovení obecně závazné vyhlášky je v rozporu se zákonem, neboť v daném případě obec v obecně závazné vyhlášce uvedením apod. nevymezuje výjimky taxativně (úplným výčtem), což narušuje předvídatelnost, a navíc podobné akce nemusí mít celooobecní význam a ani potřebu úpravy (nevymezení) nočního klidu.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu jako prevence do budoucna**

Obec v obecně závazné vyhlášce upraví dobu nočního klidu pro konkrétní data, aniž by bylo v tyto dny předpokládáno konání akce vyžadující tuto úpravu, např.: *„Doba nočního klidu se zkracuje v noci z 2. na 3. července, z 8. na 9. srpna, z 16. na 17. září od 1.00 do 6.00 hodin.“*

→ pokud se v uvedených dnech nekonají akce, při kterých převažuje celooobecní zájem nad veřejným zájmem na nerušený spánek, nejedná se o výjimečný případ, a proto je takové ustanovení obecně závazné vyhlášky v rozporu se zákonem.

V obecně závazné vyhlášce o regulaci nočního klidu by neměly být stanoveny jako výjimky z doby nočního klidu noci, kdy se v obci žádné akce celooobecního významu nekonají, neboť vyhlášky nemají být vydávány z důvodu „prevence“, co kdyby se náhodou v obci v tyto noci v budoucnu nějaké akce konaly. Z garance ochrany nočního klidu přímo na úrovni zákona totiž vyplývá, že celospolečenský a státem chráněný zájem na jeho ochraně má přednost před konáním akcí v době nočního klidu, a proto by konání akcí v zákonem chráněné době nočního klidu mělo být opatřením výjimečným, ke kterému by měla obec přistupovat pouze ve výjimečných a odůvodnitelných případech.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu jen pro část území obce**

Obec upraví dobu nočního klidu pouze pro určitou část obce, přičemž s ohledem na charakter akce a místo konání akce lze předpokládat šíření hluku na celém území obce, např.: *„Doba nočního klidu se zkracuje jen v areálu letního kina v době konání rockového festivalu konaného první víkend v červenci.“*

→ v daném případě bude fakticky docházet k rušení nočního klidu na celém území obce a bude docházet k aplikačním obtížím při řešení přestupků.

Ministerstvo vnitra se domnívá, že úprava doby nočního klidu oproti zákonu o některých přestupcích jen pro část obce (pro některé části obce) by mohla přicházet v úvahu pouze tehdy, byl-li by samotný výjimečný případ (konání určité akce, události) pouze teritoriálně omezený. S ohledem na zásadu minimalizace zásahů do práv osob je v takovém případě možné připustit teritoriální vymezení výjimky z doby nočního klidu, byť je nezbytné si uvědomit, že z důvodu šíření zvuku v prostředí je vázanost výjimky na určité území poněkud obtížně dosažitelná. Teritoriální omezení výjimky z doby nočního klidu musí tedy

mít bezprostřední vztah k události, k níž se výjimka vztahuje, nemělo by tedy jít o teritoriální omezení nahodilé (bezdůvodné) či dokonce diskriminační.

I přes skutečnost, že Ministerstvo vnitra obecně v rámci metodické pomoci nedoporučuje stanovovat výjimky z doby nočního klidu jen pro část území obce, a to především s ohledem na aplikační problémy a na odůvodnitelnost této výjimky, lze v případě velkých územních samosprávných celků a rovněž i v případě odlehklých územních částí považovat takový postup za odůvodnitelný a akceptovatelný. Jestliže se například na území určité obce nachází odlehklé části, např. vzdálené i několik kilometrů, lze v takovém případě z důvodu minimalizace zásahů do práv osob na nerušený odpočinek v noční době stanovit formou obecně závazné vyhlášky teritoriální omezení výjimky z doby nočního klidu, tedy, že stanovená výjimka z doby nočního klidu se bude vztahovat pouze na jednoznačně vymezené území (část) obce.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu pouze pro část obce a pro větší část roku**

Obec v obecně závazné vyhlášce upraví dobu nočního klidu pouze pro určitou část obce, avšak po větší část roku, např.: „*Doba nočního klidu se zkracuje v areálu letního kina v době promítání letního kina (červen až srpen) od 2.00 do 6.00 hodin.*“

→ v daném případě bude fakticky docházet k tomu, že občané obce žijící v okolí letního kina budou omezeni v nerušeném spánku po dobu až 120 dnů, což nenaplní podmínku výjimečnosti, a proto je takový postup obce v rozporu se zákonem.

- **současné zkrácení a nevymezení doby nočního klidu pro týž den**

Obec v obecně závazné vyhlášce současně zkrátí a nevymezí dobu nočního klidu pro týž den, např.: „*Doba nočního klidu nemusí být dodržována v noci z 31. 12. na 1. 1. Doba nočního klidu se stanovuje v době konání silvestrovských oslav od 2.00 do 6.00 hodin.*“

→ takovým postupem a způsobem vymezení doby nočního klidu je narušena právní jistota adresátů obecně závazné vyhlášky, neboť z ustanovení obecně závazné vyhlášky nejsou její adresáti schopni posoudit, v jakém rozsahu je doba nočního klidu upravena. Navíc bude mít obec v takových případech problémy při aplikaci vyhlášky.

9. DOPORUČENÝ POSTUP PŘI TVORBĚ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY O REGULACI NOČNÍHO KLIDU

Pokud jde o tvorbu obecně závazné vyhlášky o regulaci nočního klidu, tak při její tvorbě musí každá obec s ohledem na znalost místních poměrů a podmínek v obci důkladně zvážit:

- **potřebu regulace doby nočního klidu** - zda je vydání obecně závazné vyhlášky s ohledem na místní poměry opatřením nezbytným;
- **podmínku výjimečnosti** - v obecně závazné vyhlášce o regulaci nočního klidu mohou být uvedeny jen a pouze výjimečné případy, tedy takové akce, při kterých zájem na jejich konání a na udržení místních tradic a společenského života v obci převažuje nad veřejným zájmem na ochraně nočního klidu;
- **podmínku předvídatelnosti** - všechny výjimečné případy uvedené v obecně závazné vyhlášce musí být předvídatelné, tedy osoby žijící v obci musí přesně vědět, kdy či za jakých okolností bude jejich právo na nerušený odpočinek v noční době zkráceno;
- **podmínku rozumnosti a přiměřenosti** - do práva obyvatel obce na nerušený odpočinek v noční době by mělo být zasahováno jen v nejméně omezujícím rozsahu a jen tehdy, pokud je to z hlediska ochrany nočního klidu skutečně nezbytné.

Z uvedených skutečností vyplývá, že posouzení podmínky výjimečnosti a předvídatelnosti, jakožto podmínek nezbytných pro úpravu doby nočního klidu formou obecně závazné vyhlášky, je na každé konkrétní obci. Každá obec musí s ohledem na znalost místních podmínek posoudit, zda vydání obecně závazné vyhlášky o regulaci nočního klidu je opatřením nezbytným, a zda všechny akce uvedené v obecně závazné vyhlášce jako výjimečné případy z doby nočního klidu skutečně naplňují podmínku výjimečnosti a předvídatelnosti.

10. PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE PŘI TVORBĚ OBCENĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠEK

Pokud jde o tvorbu obecně závazné vyhlášky o regulaci místních záležitostí veřejného pořádku, měla by každá obec s ohledem na znalost místních poměrů a podmínek v obci důkladně zvážit a zohlednit:

- zda se jedná o **záležitost místního významu**, zda je vydání obecně závazné vyhlášky s ohledem na místní poměry opatřením nezbytným;
- zda nedochází k **překrývání předmětu a cíle regulace zákona** na straně jedné a **obecně závazné vyhlášky** na straně druhé. Je nezbytné provedení identifikace a konkretizace předmětu a cíle obecně závazné vyhlášky, nesmí se překrývat se zákonnou úpravou. Ani soukromoprávní zákonná regulace bez dalšího nevyklučuje regulaci prostřednictvím obecně závazných vyhlášek obcí, pokud se předměty a cíle jejich regulace liší.
- **zásadu rovného přístupu (zákazu diskriminace)**. Případné rozdíly musejí být objektivně zdůvodnitelné, s různými subjekty, které se nacházejí ve stejné nebo srovnatelné situaci, není možné zacházet rozdílným způsobem, aniž by existovaly objektivní a rozumné důvody pro uplatnění rozdílný přístup. V případě regulace činností, které v obci narušují nebo by mohly narušovat veřejný pořádek, musí být obec schopna doložit dozorovému orgánu důvody, na základě kterých se rozhodla svojí regulaci uplatnit právě na v obecně závazné vyhlášce vymezená veřejná prostranství.
- **princip proporcionality**. Povinnosti by měly být ukládány jen v nejmenším možném rozsahu ve vztahu k sledovanému cíli. Z této zásady rovněž vyplývá, že by obce měly vydávat obecně závaznou vyhlášku k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jen tam a tehdy, kde k narušování veřejného pořádku určitou činností skutečně dochází. V praxi to znamená, že by obce měly regulaci určitého chování, resp. činnosti vztahovat na určitá v obecně závazné vyhlášce vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze činnosti a jeho způsobnosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.
- **vymahatelnost**. Obce by měly zohlednit a posoudit aplikovatelnost nastavené regulace, existenci kontrolních orgánů (obecní policie), povinnost, resp. ochotu, orgánů obce vymáhat splnění povinností stanovených OZV.
- **předvídatelnost**. Musí být naplněn požadavek předvídatelnosti práva, ze kterého vyplývá nutnost, aby v případech porušení povinností stanovených obecně závaznou vyhláškou, které nejsou bagatelní, měl adresát dané právní regulace možnost v rozumné míře předvídat trestnost svého jednání a možnost regulovat své chování, resp. předvídat právní důsledky svých činů, a to nejen pokud jde o osoby trvale žijící v dané obci, ale každého, kdo se

na jejím takto regulovaném území nachází (např. zvážit umístění piktogramů se zákazy či jinou formu vhodného upozornění na stanovené povinnosti).

Z uvedených skutečností vyplývá, že posouzení splnění těchto podmínek, jakožto podmínek nezbytných pro úpravu místních záležitostí formou obecně závazné vyhlášky, je primárně na každé konkrétní obci. Každá obec musí s ohledem na znalost místních podmínek posoudit, zda vydání obecně závazné vyhlášky o regulaci místních záležitostí veřejného pořádku je opatřením nezbytným a zda při tvorbě OZV byly dodrženy výše uvedené zásady.

V této kapitole jsou uvedeny konkrétní příklady dobré praxe obecně závazných vyhlášek o oblasti regulace místních záležitostí veřejného pořádku.

Následující příklady dobré praxe obsahují pouze **některá vybraná ustanovení předmětných obecně závazných vyhlášek**, nejedná se o celé texty právních předpisů. V návaznosti na změny právních předpisů, z nichž obecně závazné vyhlášky vycházejí, jsou jejich texty opatřeny upozorněním na případnou změnu právní úpravy.

Regulace konzumace alkoholu na veřejném prostranství

MĚSTO TANVALD – Obecně závazná vyhláška č. 3/2015, o zákazu konzumace alkoholických nápojů – vybraná ustanovení

Čl. 1

Úvodní ustanovení

(1) Cílem této vyhlášky je vymezit některá místa veřejného prostranství města Tanvald a některá zařízení města sloužící potřebám veřejnosti, v rámci zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, na kterých se zakazuje konzumovat alkoholické nápoje¹⁾ a tím vytvořit opatření směřující k ochraně před následnými škodami a újmami působenými požíváním alkoholických nápojů na veřejných prostranstvích na zájmech chráněných městem Tanvald jako územním samosprávným celkem, a to zejména s ohledem na mladou generaci.

Konzumace alkoholických nápojů se považuje za činnost, která může narušit veřejný pořádek nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.

Čl. 2

Vymezení pojmu

Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru²⁾.

Čl. 3

Omezení činnosti

Na území města Tanvald se zakazuje konzumace alkoholických nápojů na těchto vymezených plochách veřejného prostranství a zařízeních města sloužících potřebám veřejnosti:

- a) na veřejných prostranstvích a zařízeních města sloužících potřebám veřejnosti vyjmenovaných v Příloze č. 1, která je nedílnou součástí této vyhlášky,
- b) na veřejných prostranstvích v okruhu 50m od dětských hřišť, sportovišť a sportovních zařízení,
- c) na veřejných prostranstvích, na kterých jsou umístěny zastávky veřejné hromadné dopravy a na veřejných prostranstvích v okruhu 10m od označnicku zastávky.

Čl. 4

Výjimky

- (1) Zákaz stanovený v Čl. 3 této vyhlášky se nevztahuje na prostory zahrádek a předzahrádek umístěných na veřejných prostranstvích u provozoven restaurací, kaváren a cukráren.
- (2) Zákaz stanovený v Čl. 3 této vyhlášky se nevztahuje na silvestrovské oslavy, které se konají v noci ze dne 31. prosince na 1. ledna každého roku od 14.00 hodin 31. prosince do 03.00 hodin 1. ledna.
- (3) Zákaz stanovený v Čl. 3 této vyhlášky se nevztahuje na tyto akce:
Dny Zubačky, Spanilá jízda cyklostezkou Járy Cimrmana, Tanvaldské, Vánoční trhy, Rozsvícení vánočního stromu, Vánoční svařák.

Příloha č. 1

Obecně závazné vyhlášky č. 3/2015

Vymezení veřejných prostranství a zařízení města sloužících potřebám veřejnosti, na která se vztahuje zákaz konzumace alkoholických nápojů:

1. Veřejná prostranství
  - a) ulice Krkonošská včetně parku, parkoviště, tržnice a plochy u podchodu pro pěší od kruhové křižovatky po křižovatku s ulicí Česká,
  - b) ulice Poštovní včetně parkoviště,
  - c) park u kostela sv. Františka z Assisi,
  - d) ulice U Stadionu včetně plochy před čp. 588 (sportovní hala) a před č.p. 589 (Scolarest),
2. Zařízení města sloužící potřebám veřejnosti
  - a) veřejnosti přístupné hřiště u parku pod kostelem sv. Františka z Assisi,

- b) veřejnosti přístupné dětské hřiště u parku pod kostelem sv. Františka z Assisi,
- c) veřejnosti přístupné sportoviště u Masarykovy základní školy a Obchodní akademie,
- d) veřejnosti přístupné dětské hřiště u Mateřské školy na Výšině.

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- ¹⁾ § 2 písm. k) zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁾ § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Upozornění k poznámkám pod čarou:

Odkaz uvedený v **poznámce pod čarou č. 1** vychází z právního stavu v době vydání obecně závazné vyhlášky. Dle aktuální právní úpravy je alkoholický nápoj definován v ustanovení § 2 písm. f) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, tak, že alkoholickým nápojem se rozumí nápoj obsahující více než 0,5 % objemových ethanolu.

Regulace zábavní pyrotechniky na veřejných prostranstvích

MĚSTO ČESKÁ LÍPA - Obecně závazná vyhláška č. 4/2017, o regulaci zábavní pyrotechniky vybraná ustanovení

Čl. 1

Úvodní ustanovení

- (1) Cílem a účelem** této obecně závazné vyhlášky je vytvoření opatření směřující k ochraně před hlukem, k ochraně před znečištěním a záblesky, které způsobuje užívání zábavní pyrotechniky, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jako stavu, který umožňuje pokojné soužití občanů i návštěvníků města, vytváření příznivých podmínek pro život ve městě, vytváření estetického vzhledu města a zajištění vhodných životních podmínek bez nadměrného stresujícího hluku pro zvířata.
- (2) Předmětem** této vyhlášky je regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek ve městě nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou zdraví a směřující k ochraně před následnými škodami a újmami na zájmech chráněných městem jako územním samosprávným celkem.

Čl. 2

Vymezení činností, které by mohly narušit veřejný pořádek ve městě nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku

Činností, která by mohla narušit veřejný pořádek ve městě nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, je užívání zábavní pyrotechniky¹⁾.

Čl. 3

Omezení činnosti

- (1) Užívání zábavní pyrotechniky je zakázáno v zastavěném území města Česká Lípa.²⁾
- (2) Zákaz stanovený v odst. 1 se nevztahuje na silvestrovské oslavy, které se každoročně konají od 31. prosince do 1. ledna, a to až do začátku stanovené doby nočního klidu.
- (3) Dále se zákaz stanovený v odst. 1 nevztahuje na Rozsvícení vánočního stromu, Vánoční trhy a Městské slavnosti, a to až do začátku stanovené doby nočního klidu dtto. Informace o konkrétním termínu konání těchto akcí bude zveřejněna městským úřadem na úřední desce minimálně 5 dnů před datem konání.

Čl. 4

Výjimky

- (1) Rada města může svým rozhodnutím³⁾ na základě žádosti pořadatele udělit výjimku ze zákazu užívání zábavní pyrotechniky dle Čl. 3 odst. 1 za podmínek stanovených v tomto článku.
- (2) Žádost musí být doručena Městskému úřadu Česká Lípa nejméně 60 pracovních dnů před konáním akce, na které bude docházet k užívání zábavní pyrotechniky. Obsahem žádosti kromě obecných náležitostí⁴⁾ musí být:
  - a) přesné označení akce, stručný popis akce,
  - b) předpokládaný počet účastníků akce,
  - c) datum a místo konání, čas zahájení a ukončení akce,
  - d) přesné označení pořadatele, kontakt na pořadatele v době konání akce,
  - e) přesné označení osoby odpovědné za organizaci akce, kontakt na tuto osobu v době konání akce,
  - f) způsob zajištění úklidu znečištění veřejného prostranství způsobeného zábavní pyrotechnikou po skončení akce.

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

¹⁾ § 3 písm. b) zákona č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice).

- 2) § 2 odst. 1 písm. d) a § 58 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon.
- 3) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- 4) § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

Regulace hlučných činností

OBEC HABARTICE - Obecně závazná vyhláška č. 4/2016, o regulaci hlučných činností vybraná ustanovení

Čl. 1

Cíl a předmět obecně závazné vyhlášky

- (1) **Cílem a účelem** této obecně závazné vyhlášky (dále jen „vyhláška“) je stanovení opatření k ochraně před hlukem v rámci zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jako stavu, který umožňuje pokojné soužití občanů i návštěvníků obce a vytváření příznivých podmínek pro život v obci.
- (2) **Předmětem** této vyhlášky je regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy a ochranou zdraví, směřující k ochraně před následnými škodami a újmami působenými narušováním veřejného pořádku, jehož ochrana je ve veřejném zájmu a zájmu chráněném obcí Habartice jako územním samosprávným celkem.

Čl. 2

Vymezení činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku

Činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, je používání hlučných strojů, přístrojů a zařízení v nevhodnou denní dobu.

Čl. 3

Omezení činností

Každý je povinen zdržet se **o nedělích** a státem uznaných dnech pracovního klidu¹⁾ **hlučných činností**, tj. činností spojených s používáním strojů, přístrojů a zařízení způsobujících hluk, např. sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil, motorových kos, vrtaček, křovinořezů apod.

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- 1) § 3 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů.

Regulace nočního klidu

OBEC PRYSK - Obecně závazná vyhláška č. 1/2017, o nočním klidu – vybraná ustanovení

Čl. 3

Stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou

- (1) Stanovuje se výjimečný případ, při němž se doba nočního klidu nevymezuje, a to v době konání silvestrovských oslav v noci z 31. prosince na 1. ledna každého roku.
- (2) Stanovují se výjimečné případy, při nichž je doba nočního klidu stanovena dobou kratší:
  - a) v době konání akce „Pálení čarodějnic“, která se každoročně koná v noci z 30. dubna na 1. května, je doba nočního klidu vymezena dobou od 02:00 hodin do 06:00 hodin,
  - b) v době konání fotbalového turnaje a festivalu rockových kapel „ČKSD CUP“, který se každoročně koná tři dny v měsíci červnu nebo červenci, je doba nočního klidu vymezena v noci z pátku na sobotu dobou od 02:00 hodin do 06:00 hodin a v noci ze soboty na neděli dobou od 04:00 hodin do 06:00 hodin,
  - c) v době konání akce „Léto s Pyskem“, která se každoročně koná jeden den v druhé polovině měsíce srpna, je doba nočního klidu vymezena v noci ze soboty na neděli dobou od 02:00 hodin do 06:00 hodin.
- (3) Informace o konkrétním termínu konání akcí uvedených v odst. 2 písm. b) a písm. c) tohoto článku bude zveřejněna obecním úřadem na úřední desce minimálně 5 dnů před datem konání akcí.

Upozornění k textu obecně závazné vyhlášky:

Znění vychází z právního stavu v době vydání obecně závazné vyhlášky a tedy ze znění ustanovení § 47 odst. 6 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého „Dobou nočního klidu se rozumí doba od 22. do 6. hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou“. S účinností od 1. 7. 2017 je zmocnění k vydání této obecně závazné vyhlášky obsaženo v ustanovení § 5 odst. 6 zákona o některých přestupcích, podle kterého „Dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována“.

Podmínky pro pořádání veřejnosti přístupných akcí

MĚSTO ČESKÁ LÍPA - Obecně závazná vyhláška č. 3/2017, o stanovení podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték a jiných kulturních podniků v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku – vybraná ustanovení

Čl. 1

Podmínky pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků tanečních zábav a diskoték a jiných kulturních podniků

- (1) Veřejnosti přístupné sportovní a kulturní podniky, včetně tanečních zábav a diskoték a jiných kulturních podniků (dále jen jako „podniky“), lze provozovat na veřejných a jiných prostranstvích v měsících **červenec a srpen** pouze v době od 07:00 do 24:00 hodin.
- (2) Podniky lze na veřejných a jiných prostranstvích provozovat v měsících **září až červen** ve dnech neděle až čtvrtek pouze v době od 07:00 do 22:00 hodin, ve dnech pátek a sobota pouze v době od 07.00 hodin do 23.00 hodin.
- (3) Ve dnech, kdy je jinou obecně závaznou vyhláškou stanovena doba nočního klidu dobou kratší nebo není doba nočního klidu vymezena, je možné podniky na veřejných a jiných prostranstvích provozovat od 07.00 hodin do stanoveného začátku doby nočního klidu.
- (4) Stanovením těchto podmínek nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů¹⁾.

Čl. 2

Ohlašovací povinnost

- (1) Pořadatel podniku je povinen ohlásit nejméně 30 dnů před jeho konáním Městskému úřadu Česká Lípa konání takového podniku.
- (2) Pořadatel v ohlášení podniku uvede:
  - a) údaje o pořadateli, a to:
    - i. u fyzické osoby: jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu a adresu pobytu, je-li odlišná od místa trvalého pobytu, telefonický kontakt,
    - ii. u podnikající fyzické osoby: jméno a příjmení, IČ, adresu místa podnikání, telefonický kontakt,
    - iii. u právnické osoby: název či obchodní firmu, IČ, sídlo a označení osoby, která za tuto právnickou osobu jedná včetně telefonického kontaktu,

- b) označení druhu podniku (opakujících se podniků), dobu a místo konání včetně údaje o jeho počátku a ukončení,
  - c) předpokládaný počet účastníků tohoto podniku,
  - d) počet osob zajišťujících pořadatelskou službu a způsob jejich označení,
  - e) údaje o osobě pověřené pořadatelem podniku k osobní spolupráci s orgány veřejné moci, pokud pořadatel podniku tuto osobu určí,
  - f) údaje o osobách, které poskytly k užívání pozemek, kde se má podnik konat,
  - g) způsob zajištění nakládání s odpady vzniklými v souvislosti s konáním podniku,
  - h) způsob zajištění úklidu znečištění užívaného veřejného prostranství v souvislosti s konáním podniku.
- (3) Pořadatel podniku je povinen zajistit pořadatelskou službu, její označení „Pořadatelská služba“ a přítomnost pořadatelské služby po celou dobu konání podniku.

Čl. 3 Výjimky

- (1) Rada města může svým rozhodnutím²⁾ na základě žádosti pořadatele podniku udělit z doby konání stanovené v Čl. 1 odst. 1 a odst. 2 této vyhlášky výjimku.
- (2) Žádost musí být podána 60 dnů před konáním podniku.
- (3) Kromě obecných náležitostí³⁾ musí žádost o výjimku obsahovat označení druhu podniku, datum a místo jeho konání, čas jeho zahájení a ukončení, předmět výjimky a zdůvodnění žádosti o výjimku.

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- ¹⁾ Např. § 47 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁾ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁾ § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Upozornění k poznámkám pod čarou:

Odkaz uvedený v **poznámce pod čarou č. 1** vychází z právního stavu v době vydání obecně závazné vyhlášky. Dle aktuální právní úpravy se bude jednat o právní úpravu provedenou zejména v ustanovení § 5 zákona č. 251/2016 Sb. o některých přestupcích.

Znečištění ulic a jiných veřejných prostranství

MĚSTO DUBÁ - Obecně závazná vyhláška č. 1/2014, o zabezpečení čistoty veřejných prostranství při pohybu psů a jiných zvířat a o stanovení pravidel

pro pohyb psů a jiných zvířat na veřejných prostranstvích – vybraná ustanovení

Čl. 1

Cíl a předmět obecně závazné vyhlášky

- (1) **Cílem** této obecně závazné vyhlášky je vytvoření opatření směřujících k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jako stavu, který umožňuje pokojné a bezpečné soužití občanů i návštěvníků města, vytváření příznivých podmínek pro život ve městě a zlepšování estetického vzhledu města.
- (2) **Předmětem** této obecně závazné vyhlášky je regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek ve městě nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou zdraví, směřující k ochraně před následnými škodami a újmami působenými narušováním veřejného pořádku na majetku, jako veřejném statku, jehož ochrana je ve veřejném zájmu a zájmu chráněném městem Dubá jako územním samosprávným celkem.

...

Čl. 4

Čistota veřejných prostranství

- (1) Každý je povinen počínat si tak, aby nezpůsobil znečištění veřejných prostranství.
- (2) Držitel zvířete je povinen zajistit, aby zvíře neznečišťovalo veřejné prostranství, pokud se tak stane, je povinen neprodleně znečištění (např. výkaly) odstranit.
- (3) Porušení povinností stanovených v odst. 1 a odst. 2 bude postihováno podle zvláštních právních předpisů¹⁾.

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

¹⁾ Např. § 47 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého „*Přestupku se dopustí ten, kdo znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství...“*

Upozornění k poznámkám pod čarou:

Odkaz uvedený v **poznámce pod čarou č. 1** vychází z právního stavu v době vydání obecně závazné vyhlášky. Dle aktuální právní úpravy je tento přestupek upraven pro fyzické osoby v ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích a pro právnické a podnikající fyzické osoby v ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích.

MĚSTO LITVÍNNOV - Obecně závazná vyhláška č. 5/2015, o udržování čistoty veřejných prostranství, ochraně životního prostředí, ochraně veřejné zeleně a opatřeních ke zlepšení vzhledu města – vybraná ustanovení

Článek 1

Předmět a cíl vyhlášky

- (1) Tato vyhláška stanoví podmínky a postupy k zajištění udržování čistoty veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a opatření k zlepšení vzhledu města při některých činnostech.
- (2) Cílem této vyhlášky je zajistit estetický vzhled města a vytvořit tak příznivé podmínky pro život obyvatel a návštěvníků města.

Článek 2

Vymezení pojmů pro účely této vyhlášky

- (1) *Veřejným prostranstvím* jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru¹⁾.
- (2) *Veřejnou zelení*²⁾ se rozumí zeleň v zástavbě a ostatní veřejná zeleň.
- (3) Čistotou se obecně rozumí stav, kdy je povrch veřejného prostranství zbaven smetků, odpadů a ostatních nečistot tak, aby byl zajištěn pořádek a dobrý vzhled veřejného prostranství.

Článek 3

Opatření k zajištění čistoty veřejných prostranství

- (1) Každý je ze zákona povinen chovat se tak, aby neznečišťoval ulice nebo jiná veřejná prostranství a v případě znečištění takové znečištění odstranit³⁾. V případě znečištění veřejného prostranství výkaly zvířete odstraňuje neprodleně toto znečištění osoba, která má zvíře v dané chvíli ve své péči.
- (2) Ochrana veřejných prostranství je zajištěna i dalšími zvláštními zákony⁴⁾.
- (3) Ze zvláštních předpisů⁵⁾ vyplývá povinnost vlastníků nebo uživatelů veřejných prostranství zajišťovat udržování těchto prostranství, aby nedocházelo k narušení vzhledu města.
- (4) Pořadatel obchodní, sportovní, kulturní a jiné podobné akce (dále jen „akce“) je povinen v prostoru konání akce zajistit dostatečný počet sběrných prostředků pro odložení odpadů účastníky akce odpovídající počtu účastníků akce.

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- 1) § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
- 2) § 10 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
- 3) § 47 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů
- 4) např. zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, § 47 odst. 1 písm. h), i) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů atd.
- 5) § 58 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 47b odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

Upozornění k poznámkám pod čarou:

Odkaz uvedený **v poznámce pod čarou č. 3** vychází z právního stavu v době vydání obecně závazné vyhlášky. Dle aktuální právní úpravy je tento přestupek upraven pro fyzické osoby v ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích a pro právnické a podnikající fyzické osoby v ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích.

Odkaz uvedený **v poznámce pod čarou č. 4** vychází z právního stavu v době vydání obecně závazné vyhlášky. Dle aktuální právní úpravy je přestupek dříve upravený v § 47 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, nyní upraven pro fyzické osoby v ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích a pro právnické a podnikající fyzické osoby v ustanovení § 5 odst. 2 písm. c) zákona o některých přestupcích. Přestupek dříve upravený v § 47 odst. 1 písm. g) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, je nyní upraven pro fyzické osoby v ustanovení § 69 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Odkaz uvedený **v poznámce pod čarou č. 5** vychází z právního stavu v době vydání obecně závazné vyhlášky. Dle aktuální právní úpravy je tento přestupek upraven pro fyzické osoby v ustanovení § 66d odst. 1 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a pro právnické a podnikající fyzické osoby v ustanovení § 66d odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Ochrana a údržba veřejné zeleně (sekání, úklid)

OBEC TUHAŇ - Obecně závazná vyhláška č. 1/2015, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně – vybraná ustanovení

Čl. 1

Úvodní ustanovení

- (1) Předmětem této vyhlášky je stanovení povinností k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně (dále jen „veřejná zeleň“).
- (2) Cílem této vyhlášky je zajištění zlepšení estetického vzhledu obce.

Čl. 2

Ochrana veřejné zeleně

- (1) Každý je povinen počínat si tak, aby nezpůsobil znečištění či poškození veřejné zeleně.
- (2) Vlastník nebo uživatel veřejné zeleně je povinen:
  - a) veřejnou zeleň udržovat formou pravidelných sečí nebo mulčováním. Četnost sečí je minimálně dvakrát ročně a jednotlivé seče musí být provedeny nejpozději do 31. května a do 31. srpna příslušného kalendářního roku. Mulčování lze provést pouze jednou ročně, jednou ročně musí být provedena seč, a to za podmínek uvedených v písm. b),
  - b) po provedené seči zajistit shrabání posekané hmoty nejdéle do tří dnů a tuto hmotu odstranit nejpozději do jednoho týdne, pokud nebylo namísto seče provedeno mulčování,
  - c) zajistit vyhrabání spadlého listí do 15. listopadu a provést úklid listí do 15. prosince příslušného kalendářního roku.
- (3) Na plochách veřejné zeleně je zakázáno:
  - a) rozdělávat oheň,
  - b) stanovat a tábořit,
  - c) parkovat motorová vozidla a obytné přívěsy.

Chov zvířat; pravidla pro pohyb psů a jiných zvířat, zákaz vstupu se zvířaty

MĚSTO DUBÁ - Obecně závazná vyhláška č. 1/2014, o zabezpečení čistoty veřejných prostranství při pohybu psů a jiných zvířat a o stanovení pravidel pro pohyb psů a jiných zvířat na veřejných prostranstvích – vybraná ustanovení

Čl. 1

Cíl a předmět obecně závazné vyhlášky

- (1) Cílem této obecně závazné vyhlášky je vytvoření opatření směřujících k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jako stavu, který umožňuje pokojné a bezpečné soužití občanů i návštěvníků města, vytváření příznivých podmínek pro život ve městě a zlepšování estetického vzhledu města.
- (2) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek ve městě nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou zdraví, směřující k ochraně před následnými škodami a újmami působenými narušováním veřejného pořádku na majetku, jako veřejném statku, jehož ochrana je ve veřejném zájmu a zájmu chráněném městem Dubá jako územním samosprávným celkem.

Čl. 2

Vymezení činností, které by mohly narušit veřejný pořádek ve městě nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku

Činnostmi, které by mohly narušit veřejný pořádek ve městě nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku jsou:

- a) znečišťování veřejného prostranství,
- b) volný pohyb psa na veřejném prostranství bez vodítka,
- c) pohyb zvířat na některých veřejných prostranstvích,
- d) pohyb zvířat na některých zařízeních města sloužících potřebám veřejnosti.

Čl. 3

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se vymezují některé pojmy:

- (1) **Veřejným pořádkem** se rozumí stav, kdy je zaručeno klidné a pokojné soužití osob v daném místě a čase při respektování subjektivních práv a zachování možnosti jejich realizace, zejména nedotknutelnost a soukromí osob, ochrana majetku, zdraví, právo na příznivé životní prostředí a právo

na kulturní podmínky pro život. K nastolení a zajištění veřejného pořádku dochází dodržováním pravidel chování na veřejnosti, jejichž soubor tvoří jednak pravidla obsažená v právních normách, jednak pravidla chování, která nejsou právně vyjádřena, ale jejichž zachovávání je dle obecného názoru a přesvědčení nezbytnou podmínkou soužití a veřejného zájmu.

- (2) **Veřejným prostranstvím** jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru¹.
- (3) **Intravilán města** je zastavěná část města².
- (4) **Držitelem** je vlastník psa nebo jiného zvířete nebo ten, komu byl pes nebo jiné zvíře svěřeno, kdo ho má v péči.

Čl. 5

Pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství

Držitel psa, který vede nebo doprovází psa na veřejném prostranství v intravilánu města je, za účelem zajištění místních záležitostí veřejného pořádku a čistoty veřejného prostranství³, povinen mít psa na vodítku⁴.

Čl. 6

Zákaz pohybu zvířat na některých veřejných prostranstvích

Držitel je povinen zamezit pohybu zvířete na těchto veřejných prostranstvích a v těchto zařízeních města sloužících potřebám veřejnosti:

- a) v parku na Masarykově náměstí v Dubé, pozemek p.p. p.č. 3016, v obci Dubá, katastrální území Dubá,
- b) v parku před nákupním střediskem v Dubé, pozemky p.p. p.č. 3019/2 a p.p. p.č. 3019/3, v obci Dubá, katastrální území Dubá.
- c) na dětském hřišti v Dlouhé ulici v Dubé (u základní školy), pozemek p.p. p.č. 3040, v obci Dubá, katastrální území Dubá,
- d) na dětském hřišti v ulici Malá Strana v Dubé (v parku za autobusovým nádražím), pozemek p.p. p.č. 184/2, v obci Dubá, katastrální území Dubá,
- e) na dětském hřišti v Luční ulici v Dubé (v areálu mateřské školy), pozemky p.p. p.č. 290/6 a p.p. p.č. 290/9, v obci Dubá, katastrální území Dubá,
- f) na sportovišti v ulici Malá Strana v Dubé (školní fotbalové hřiště), pozemky p.p. p.č. 184/4 a p.p. p.č. 190, v obci Dubá, katastrální území Dubá,
- g) v areálu Autokempu Dubá – Nedamov.

Čl. 7 Výjimky

Povinnost stanovená v Čl. 5 a v Čl. 6 se nevztahuje na služební psy při jejich použití dle zvláštních předpisů. Dále se nevztahuje na psy asistenční, vodící a signální psy doprovázející nevidomé nebo tělesně postižené osoby, psy se složenou zkouškou canisterapeutického psa a lovecké psy, tzn. psy se složenou zkouškou pro výkon práva myslivosti.

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- 1) § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- 2) § 58 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 3) Pohyb psů na veřejných prostranstvích je možný pouze pod neustálým dohledem a přímým vlivem fyzické osoby doprovázející psa z důvodu, aby nedošlo k případnému napadení osob, zvěře, poškození majetku. Problematiku upravují rovněž zvláštní právní předpisy, např. občanský zákoník.
- 4) Odchyt toulavých a opuštěných zvířat řeší např. § 42 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Žebrání

MĚSTO ČESKÝ KRUMLOV - Obecně závazná vyhláška č. 3/2013 ze dne 30. května 2013, o zákazu vyzývání k poskytnutí daru (aktivního žebření) – vybraná ustanovení

Čl. 1 Cíl a předmět

- (1) Cílem této obecně závazné vyhlášky (dále jen „vyhláška“) je vytvoření opatření směřujících k ochraně před výzvami k poskytnutí daru (aktivní žebření), zabezpečení místních záležitostí jako stavu, který umožňuje pokojné soužití občanů i návštěvníků obce a vytváření příznivých podmínek pro život v obci.
- (2) Předmětem této vyhlášky je regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou zdraví, a směřující k ochraně před následnými škodami a újmami působenými narušováním veřejného pořádku, hodnot, které jsou chráněny obcí jako územním samosprávným celkem.

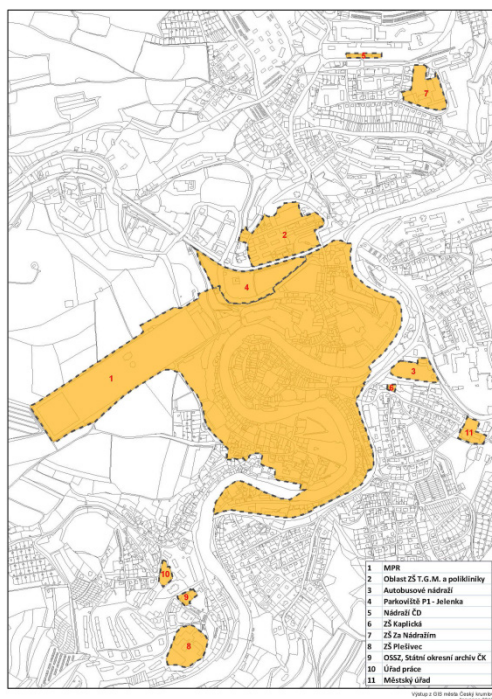
Čl. 2 Vymezení pojmů

Výzvou k poskytnutí daru (aktivní žebráni se rozumí taková činnost, kdy fyzická osoba vyzve (vybídne) verbálně jinou konkrétní fyzickou osobu k tomu, aby jí bezprostředně poskytla finanční nebo věcný dar.

Čl. 3 Zákaz

- (1) Na území města Český Krumlov se zakazuje činnost specifikovaná v čl. 2 na plochách veřejných prostranstvích, které jsou zakresleny v příloze č. 1 této vyhlášky.
- (2) Zákaz uvedený v bodě 1 tohoto článku se nevztahuje na získávání a shromažďování dobrovolných peněžitých příspěvků podle zvláštních právních předpisů¹⁾.

Příloha č. 1 k OZV č. 3/2013, o vyzývání k poskytnutí daru (aktivního žebráni)

Poznámka pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

¹⁾ zák. č. 117/2001, Sb. o veřejných sbírkách

Prostituce

MĚSTO BÍLINA - Obecně závazná vyhláška č. 9/2013, o zákazu veřejného nabízení, poskytování a využívání sexuálních služeb na území města Bíliny – vybraná ustanovení

Čl. 1

Vymezení činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdravím a majetku

Činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdravím a majetku je:

- a) nabízení sexuální služby¹⁾ spočívající v podání ústní, zvukové, písemné, obrazové informace nebo nabízení této služby různými posunky a pohyby těla, jakož i odhalováním intimních částí těla,
- b) poskytování a využití sexuálních služeb.

Čl. 2

Zákaz činností

Činnosti uvedené v článku 1 je zakázáno provádět na všech veřejných prostranstvích²⁾.

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- ¹⁾ služba směřující k poskytnutí sexuálního (erotického) uspokojení za úplatu
- ²⁾ viz § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích: „Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.“

Jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která nejsou pozemními komunikacemi

STATUTÁRNÍ MĚSTO ZLÍN - Obecně závazná vyhláška č. 1/2013 o ochraně veřejné zeleně vybraná ustanovení

Článek 1

Úvodní ustanovení

Tato vyhláška stanovuje závazná pravidla pro užívání zeleně na veřejných prostranstvích statutárního města Zlína, a to za účelem ochrany veřejné zeleně a životního prostředí, zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, zajištění

udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství a zajištění podmínek pro užívání zařízení sloužících potřebám veřejnosti.

Článek 2

Definice základních pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí:

- a) veřejnou zelení veškeré rostlinné organismy nacházející se na veřejných prostranstvích¹⁾ samostatně nebo ve společenstvech s jinými rostlinnými organismy (např. stromy, keře, travnaté plochy, rostliny v okrasných nádobách, apod.). Veřejná zeleň může být založena přirozeným či umělým způsobem a plní zejména funkci estetickou, urbanistickou, krajinnotvornou, rekreační, ochrannou nebo ekologickou,
- b) technickými prvky ve veřejné zeleni stavby, zařízení, movité věci či ostatní neživé útvary umístěné v plochách veřejné zeleně či v blízkosti veřejné zeleně, jejichž účelem je zejména podpora ochrany a údržby veřejné zeleně nebo podpora rekreační a estetické funkce veřejné zeleně (např. lavičky, altány, květináče, sochy, kašny, jezírka, vodní prvky, uměle vytvořené skalní útvary, informační zařízení, oplocení, hrací prvky, odpadkové koše, apod.),
- c) ...

Článek 3

Zákazy některých činností

- (1) Je zakázáno: ...
  - ... d) jezdit ve veřejné zeleni na kolech, koloběžkách, kolečkových bruslích, skateboardech a obdobném sportovním náčiní, s výjimkou ploch veřejné zeleně, které jsou pro takovýto účel určeny,...
- (2) Zákazy uvedené v odst. 1 platí přiměřeně i pro místa, kde byla veřejná zeleň dočasně odstraněna v důsledku její údržby nebo v důsledku jejího poškození či zničení.
- (3) Zákazy uvedené v odst. 1 platí obdobně i pro technické prvky ve veřejné zeleni. Dále je zakázáno:
  - a) užívat technické prvky ve veřejné zeleni k jiným účelům, než ke kterým jsou určeny a uzpůsobeny,
  - b) přemísťovat technické prvky ve veřejné zeleni bez souhlasu jejich vlastníka.

MĚSTO CHRASTAVA - Obecně závazná vyhláška města Chrastavy č. 7/2011 o podmínkách užívání dětských hřišť a sportovišť na území města Chrastavy a o zrušení obecně závazné vyhlášky č. 7/2010 – vybraná ustanovení

Čl. 1

Úvodní ustanovení

Tato vyhláška stanovuje závazná pravidla užívání dětských hřišť a sportovišť ve městě Chrastava, a to za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, zajištění udržování čistoty a ochrany životního prostředí a zajištění podmínek pro užívání zařízení sloužících potřebám veřejnosti.

Čl. 2

Definice pojmů

- (1) Dětským hřištěm se pro účely této vyhlášky rozumí veřejně přístupná plocha určená k trávení volného času hrou, vymezená touto vyhláškou v seznamu dětských hřišť a sportovišť, který tvoří přílohu č. 1 této vyhlášky.
- (2) Sportovištěm se pro účely této vyhlášky rozumí veřejně přístupná plocha určená pro realizaci sportovních činností, vymezená touto vyhláškou v seznamu dětských hřišť a sportovišť, který tvoří přílohu č. 1 této vyhlášky.
- (3) Dětské hřiště může být kombinováno se sportovištěm, a to tak, že tyto na sebe vzájemně navazují nebo že se jejich hrací prvky vzájemně prolínají.
- (4) Hranice dětského hřiště nebo sportoviště je tvořena vnějším obvodem jejich oplocení. Pokud oploceny nejsou, nachází se jejich hranice ve vzdálenosti 10 metrů od jednotlivých hracích prvků.
- (5) Hracím prvkem se pro účely této vyhlášky rozumí stavba nebo zařízení umístěné na dětském hřišti nebo sportovišti určeném k hernímu nebo sportovnímu využití (např. pískoviště, houpačky, prolézačky, branky, basketbalové koše, volejbalové sítě, zpevněné plochy určené pro provozování jednotlivých her či sportovních činností, fitness prvky, apod.).
- (6) Jiným prvkem se pro účely této vyhlášky rozumí stavba nebo zařízení umístěné na dětském hřišti nebo sportovišti, určené k jinému než hernímu nebo sportovnímu využití (např. informační tabule, lavičky, cesty, oplocení pítky, apod.).

Čl. 3

Pravidla pro užívání dětských hřišť a sportovišť

- (1) Na dětských hřištích a sportovištích je zakázáno: ...

...f) jezdit na koloběžkách, kolečkových bruslích, skateboardech, a obdobném sportovním náčiní, s výjimkou těch částí hřišť a sportovišť nebo jednotlivých hracích prvků, které jsou pro takový účel určeny, ...

Provoz zařízení sloužících potřebám veřejnosti (stanovení povinnosti ve vztahu k veřejnému pořádku)

MĚSTO LIBOCHOVICE – Obecně závazná vyhláška č. 1/2015 o ochraně veřejné zeleně, užívání zařízení města sloužících potřebám veřejnosti a plakátování – vybraná ustanovení

Článek 1 Předmět a cíl

Tato vyhláška upravuje povinnosti k zajištění udržování veřejné zeleně a k užívání zařízení města Libochovice sloužících potřebám veřejnosti. Cílem je zajistit estetický vzhled a plnění funkcí veřejné zeleně a zařízení města sloužících potřebám veřejnosti a vytvořit tak příznivé podmínky pro život obyvatel a návštěvníků města.

Článek 2 Vymezení pojmů

- (1) ...
  - (2) ...
  - (3) Zařízením města sloužícím potřebám veřejnosti se rozumí zejména tzv. městský mobiliář (lavičky, nádoby na odpad, květinové nádoby, informační a orientační tabule, zábrany, umělecká a výtvarná díla apod.).
- ...

Článek 4 Užívání zařízení města sloužících potřebám veřejnosti

Zařízení sloužící potřebám veřejnosti je mimo jiné¹ zakázáno i přemísťovat.

Poznámka pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

¹⁾ § 47 odst. 1 písm. d) a h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů („Přestupku se dopustí ten, kdo znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství; poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení“)

Upozornění k poznámkám pod čarou:

Odkaz uvedený **v poznámce pod čarou č. 1** vychází z právního stavu v době vydání obecně závazné vyhlášky. Dle aktuální právní úpravy je přestupek dříve upravený v § 47 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, upraven pro fyzické osoby v ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích a pro právnické a podnikající fyzické osoby v ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích. Přestupek dříve upravený v § 47 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, je nyní upraven pro fyzické osoby v ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích a pro právnické a podnikající fyzické osoby v ustanovení § 5 odst. 2 písm. c) zákona o některých přestupcích

MĚSTO VELEŠÍN – Obecně závazná vyhláška č. 3/2017, o pravidlech pro pohyb psů na veřejných prostranstvích – vybraná ustanovení

Čl. 1

Pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství

1. K zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, zejména zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví obyvatel města, se stanovují následující pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství¹⁾ ve městě: ...
- ... c) osoba, která doprovází psa, je povinna zabránit vstupu psa na zařízení města sloužící potřebám veřejnosti (Městský úřad, budova Správy majetku města Velešín, školská, zdravotnická a kulturní zařízení), která jsou označena piktogramem „Zákaz vstupu se psy“ (příloha č. 2) ...

Příloha k obecně závazné vyhlášce města Velešín č. 2, kterou se stanovují pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství ve městě Velešín.

Poznámka pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

¹⁾ § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů

Nepovolené vylepování plakátů

OBEC KARLOVICE - Obecně závazná vyhláška č. 1/2016 o užívání plakátovacích ploch vybraná ustanovení

Čl. 1

Úvodní ustanovení

- 1.1 Cílem a účelem této obecně závazné vyhlášky (dále jen „vyhláška“) je stanovení pravidel pro užívání plakátovacích ploch v majetku obce.
- 1.2 Plakáty se pro účely této vyhlášky rozumí mimo plakátů i reklamní a propagační letáky, inzeráty, obchodní nabídky a další obdobné tiskoviny určené k vylepení.
- 1.3 Vylepováním plakátů se pro účel této vyhlášky rozumí jakýkoliv způsob přichycení plakátu, ať už připíchnutím nebo přilepením.

Čl. 2

Podmínky pro vylepování plakátů

- 2.1 Vylepování lze provádět pouze na plakátovacích plochách obce, kterými jsou tyto:
  - plakátovací plocha u vjezdu k Motorestu Even   č.p. 1088 k.ú. Karlovice
  - plakátovací plocha u obchodu Karlovice   č.p. 256 k.ú. Karlovice
  - plakátovací plocha hasičská zbrojnice Svatoňovice   č.p. 601 k.ú. Karlovice
  - plakátovací plocha hasičská zbrojnice Roudný   č.p. 463 k.ú. Karlovice
  - plakátovací plocha obchod Radvánovice   č.p.295 k.ú. Karlovice
- 2.2 Vylepování si provádí jednotlivé subjekty individuálně a bezúplatně.
- 2.3 Vylepování plakátů na jiných zařízeních obce a to zejména na zařízení obce, která slouží potřebám veřejnosti, na stavby a stromy tvořící veřejnou zeleň nebo veřejně prospěšná zařízení je zakázán.

Pouliční produkce

MĚSTO TŘEBOŇ - Obecně závazná vyhláška města Třeboň č. 3/2017 o provozování pouliční umělecké veřejné produkce – vybraná ustanovení

Čl. 1

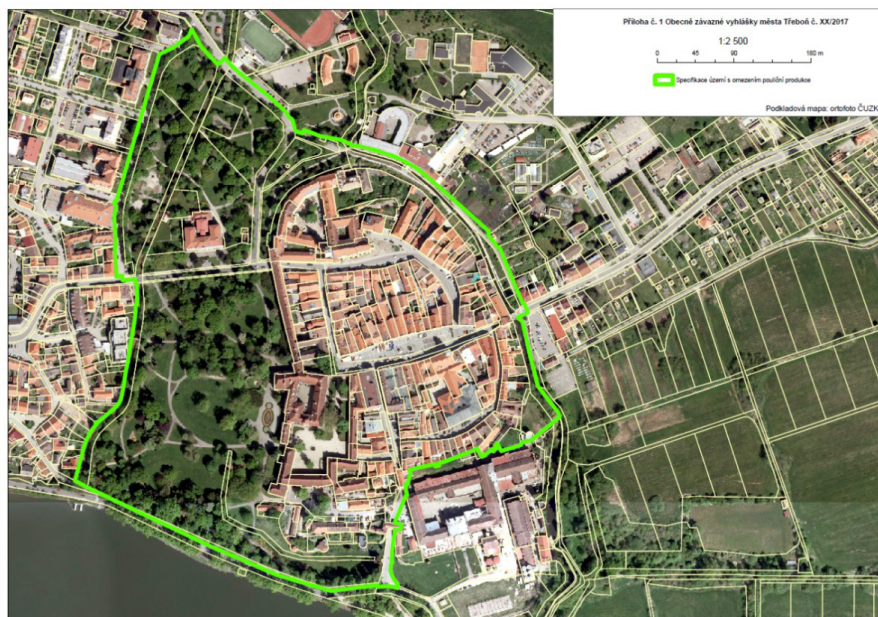
Předmět a vymezení pojmů

- (1) Předmětem této vyhlášky je regulace provozování pouliční umělecké veřejné produkce na veřejném prostranství tak, aby nedocházelo k narušování veřejného pořádku ve městě Třeboni.
- (2) Pouliční uměleckou veřejnou produkcí se rozumí provozování živé produkce, zejména hudební, divadelní a artistické produkce na veřejném prostranství, s výjimkou produkce probíhající na základě povolení zvláštního užívání místní komunikace a s výjimkou ohlášené produkce zpoplatněné místním poplatkem za zvláštní užívání veřejného prostranství (dále jen „**pouliční produkce**“).

Čl. 2

Podmínky provozování pouliční umělecké veřejné produkce

- (1) Na území vymezeném v příloze č. 1, vč. vymezuujících (hraničních) ulic, lze provozovat pouze pouliční produkci výhradně bez použití elektrofonicky či elektroakusticky přídavných zesilovacích zařízení, a to za dodržení následujících podmínek:
  - a) jeden provozovatel pouliční produkce může v jedné lokalitě uskutečňovat pouliční produkci nejdéle 90 minut,
  - b) jeden provozovatel pouliční produkce nesmí při výkonu pouliční produkce zabírat plochu větší než 2 m²,
  - c) nebude nijak omezen vstup do objektů na vymezeném území v příloze 1.
- (2) V případě, že probíhá akce na základě povolení zvláštního užívání místní komunikace nebo ohlášená akce zpoplatněná místním poplatkem za užívání veřejného prostranství či shromáždění oznámené ve smyslu zvláštního zákona¹, není možné v místě a po dobu konání akce či shromáždění provozovat pouliční produkci.

Poznámka pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- ¹⁾ Např. zák. č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů

Nejčastější pochybení při vydávání obecně závazných vyhlášek

Při vydávání obecně závazných vyhlášek o regulaci místních záležitostí veřejného pořádku se obce nejčastěji dopouští následujících pochybení:

- obec vydá obecně závaznou vyhlášku o regulaci místních záležitostí veřejného pořádku, aniž by bylo vzhledem k místním poměrům a podmínkám v obci nezbytné danou problematiku regulovat a předmětnou obecně závaznou vyhlášku vydávat (např. obec vydá obecně závaznou vyhlášku pouze proto, že jí mají vydanou okolní obce);
- obec předem nezhodnotí, zda určitou činnost lze považovat za činnost, která by vůbec mohla narušit veřejný pořádek;
- obec v případě, že se skutečně jedná o činnost, která pojmově může narušit veřejný pořádek, nezkontroluje, zda v konkrétních místních podmínkách obce dosahuje tato činnost takové intenzity, aby jí bylo možno reálně považovat za potenciální ohrožení místního veřejného pořádku;
- obec reguluje problematiku prostřednictvím plošného zákazu dané činnosti na celém území obce bez ohledu na aplikaci principu proporcionality (vyjma regulace poskytování sexuálních služeb a regulace hazardu);

- obec pro objektivně shodné případy stanoví rozdílnou úpravu bez existence objektivních, racionálních a nediskriminačních důvodů, tedy, aniž by byla schopna zvolenou regulaci zdůvodnit;
- obec reguluje problematiku, která je již řešena jinými právními předpisy, aniž by v obecně závazné vyhlášce jasně formulovala sledovaný předmět a cíl (účel), který by byl odlišný od právní úpravy stanovené jiným právním předpisem;
- obec do obsahu obecně závazné vyhlášky pouze přebírá ustanovení zákonů či jiných právních předpisů;
- obec v obecně závazné vyhlášce dostatečně konkrétně nevymezila veřejná prostranství či jiná místa nebo zařízení, kterých se regulace týká.

11. ZNĚNÍ ZÁKONNÉHO ZMOCNĚNÍ K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU DLE § 10 PÍSM. A) ZÁKONA Č. 128/2000 SB., O OBCÍCH (OBECNÍ ZŘÍZENÍ), VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

Znění zákonného zmocnění dle 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zní:

„Povinnosti může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou

- a) k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány.“*

12. PRÁVNÍ PŘEDPISY SOUVISEJÍCÍ SE ZÁKONNÝM ZMOCNĚNÍM K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

a) společné

Ústava České republiky:

- ustanovení čl. 104 odst. 3:
„Zastupitelstva mohou v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky.“
- ustanovení čl. 2 odst. 3:
„Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.“
- ustanovení čl. 2 odst. 4:
„Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“

Listina základních práv a svobod:

- ustanovení čl. 2 odst. 2:
„Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.“
- ustanovení čl. 2 odst. 3:
„Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“
- ustanovení čl. 4 odst. 1:
„Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.“
- ustanovení čl. 4 odst. 4:
„Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.“

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů:

- ustanovení § 8:
„Pokud zvláštní zákon upravuje působnost obcí a nestanoví, že jde o přenesenou působnost obce, platí, že jde vždy o samostatnou působnost.“
- ustanovení § 10:
„Povinnosti může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou
  - a) *k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány,*
  - b) *pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku,*
  - c) *k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti,*
  - d) *stanoví-li tak zvláštní zákon.“*
- ustanovení § 34:
„Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.“
- ustanovení § 35 odst. 1:
„Do samostatné působnosti obce patří záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce, pokud nejsou zákonem svěřeny krajům nebo pokud nejde o přenesenou působnost orgánů obce nebo o působnost, která je zvláštním zákonem svěřena správním úřadům jako výkon státní správy, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti obce svěří zákon.“
- ustanovení § 35 odst. 2:
„Do samostatné působnosti obce patří zejména záležitosti uvedené v § 84, 85 a 102, s výjimkou vydávání nařízení obce. Obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu dále pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.“

- ustanovení § 35 odst. 3 písm. a):
„Při výkonu samostatné působnosti se obec řídí při vydávání obecně závazných vyhlášek zákonem.“
- ustanovení § 84 odst. 2 písm. h):
„Zastupitelstvu obce je vyhrazeno vydávat obecně závazné vyhlášky obce.“

b) regulace užívání zábavní pyrotechniky

Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů:

- ustanovení § 1:
„Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁸ a upravuje
  - a) podmínky pro provádění hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem,
  - b) podmínky pro nakládání s výbušninami a s výbušnými předměty,
  - c) podmínky pro bezpečné provozování podzemních objektů,
  - d) podmínky pro bezpečnost a ochranu zdraví osob, bezpečnost provozu a ochranu pracovního prostředí při činnostech uvedených pod písmeny a) a b),
  - e) organizaci a působnost orgánů státní báňské správy.“
- ustanovení § 21:
„Základní pojmy
  - 1) Pro účely tohoto zákona se rozumí
    - a) výbušninou látka a předměty, které jsou uvedeny v Příloze A Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR)¹⁹ zařazené do třídy 1 těchto látek, pokud nejde o střelivo a vojenskou municii²⁰,

¹⁸ Směrnice Rady 93/15/EHS o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a doзору nad výbušninami pro civilní použití.

Směrnice Komise 2004/57/ES o definování pyrotechnických předmětů a určité munice pro účely Směrnice Rady 93/15/EHS o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a doзору nad výbušninami pro civilní použití.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

¹⁹ Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), vyhlášená pod č. 64/1987 Sb., ve znění pozdějších změn.

²⁰ Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

- b) *plastickou trhavinou takové trhaviny, které*
1. *jsou připravovány z jedné nebo více trhavin, které mají v čisté formě tenzi par menší než 10^{-4} Pa při 25 stupních Celsia, zejména oktogen (HMX), pentrit (PETN) a hexogen (RDX) a*
  2. *jsou připravovány s pojidly a*
  3. *jsou jako směs tvárné nebo ohebné při normální pokojové teplotě,*
- c) *nakládáním s výbušninami výzkum, vývoj a zkoušení výbušnin, jejich výroba a zpracování, používání, ničení a zneškodňování, skladování, nabývání, předávání, dovoz, vývoz nebo tranzit, a jejich přeprava,*
- d) *trhacími pracemi takové používání výbušnin, při kterém se využívá energie chemické výbuchové přeměny výbušnin a které zahrnují soubor pracovních postupů, zejména nabíjení trhavin, přípravu a nabíjení roznětných náložek, zhotovování roznětné sítě, odpálení náloží (odpal) a výbuch náloží (odstřel),*
- e) *tranzitem výbušnin přeprava výbušnin podle zvláštních právních předpisů²¹ přes území České republiky mezi místem vstupu na území České republiky a místem výstupu z území České republiky,*
- f) *nabýváním výbušnin každé jejich oprávněné získání od subjektů na území České republiky,*
- g) *předáváním výbušnin každé jejich přemístění na území společenství, s výjimkou přemístění na území České republiky,*
- h) *osobou zodpovědnou za tranzit přepravce, který na základě smlouvy nebo jiné formy spolupráce zajišťuje přepravu výbušnin,*
- i) *vývozem výbušnin jejich skutečné přemístění z území České republiky na území státu, který není členským státem Evropské unie,*
- j) *dovozem výbušnin jejich skutečné přemístění z území státu, který není členským státem Evropské unie, na území České republiky,*
- k) *pomůckami k použití výbušnin (dále jen „pomůcky“) prostředky nebo zařízení, které přicházejí do styku s výbušninami a mohou na ně působit svými chemickými a fyzikálními vlastnostmi anebo jsou potřebné k provedení trhacích prací.*
- 2) *V pochybnostech, zda se jedná o výbušniny nebo o pyrotechnické výrobky, rozhodne Ministerstvo průmyslu a obchodu. V pochybnostech, zda jde o trhací nebo ohňostrojné práce, popřípadě o pomůcky, rozhodne Český báňský úřad.“*

- **ustanovení § 22:**
„Obecné povinnosti při nakládání s výbušninami

²¹ Například Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších předpisů.

(1) Každý, kdo přijde do styku s výbušninami, je povinen postupovat s největší opatrností a dodržovat předpisy o nakládání s výbušninami a návody na používání výbušnin tak, aby neohrozil svoji bezpečnost a bezpečnost jiných osob a majetku.

(2) Organizace je povinna při své činnosti zajistit bezpečnost pracovního prostředí a pracovních podmínek při nakládání s výbušninami a pro jejich používání zajistit dostatečně srozumitelné návody.

(3) Organizace je povinna učinit včas potřebná preventivní opatření a bezodkladně odstraňovat stavy, které by mohly ohrozit její bezpečný provoz nebo zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů, zejména bezpečnost a ochranu zdraví osob při nakládání s výbušninami. Organizace je povinna zabezpečit výbušniny proti zneužití, ztrátě nebo odcizení v souladu s ustanovením odstavce 6.

(4) Organizace musí při nakládání s výbušninami plnit též povinnosti uvedené v § 6 odst. 3 písm. b) až f) a h).

(5) Organizace je povinna ohlásit příslušnému obvodnímu báňskému úřadu 8 dní předem zahájení výroby výbušnin, jejich zpracování, ničení a zneškodňování, skladování, výzkum, vývoj a zkoušení. Organizace je též povinna ohlásit přerušování těchto činností na dobu delší než 30 dnů a ukončení těchto činností. Ohlášení o zahájení, přerušování nebo ukončení výše uvedených činností musí obsahovat obchodní firmu, popřípadě název, sídlo a identifikační číslo osoby, jde-li o právnickou osobu, a obchodní firmu, popřípadě jméno a příjmení, adresu místa podnikání a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, jedná-li se o podnikající fyzickou osobu, označení druhu činnosti a podpis statutárního orgánu nebo jím pověřené osoby.

(6) Organizace je povinna objekty nebo prostory v nich, ve kterých se nalézají výbušniny, zajistit proti odcizení výbušnin a jejich výbuchu. Způsob zajištění objektů a prostor musí být obsažen již v projektové dokumentaci. Český báňský úřad stanoví vyhláškou třídy nebezpečí výbušnin, požadavky na konstrukci a zajištění skladů výbušnin na povrchu a pod povrchem, požadavky na konstrukci a zajištění skladů výbušnin u výrobců a u odběratelů, požadavky na bezpečnost provozu a ochranu zdraví při práci ve skladech výbušnin a požadavky na skladování výbušnin a způsob jejich skladování.

(7) Organizace, které provádějí výzkum, vývoj a zkoušení výbušnin, jejich výrobu, skladování, ničení a zneškodňování, jsou povinny zřídit útvar nebo určit odpovědnou osobu pro plnění úkolů na úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu.

(8) Při nakládání s výbušninami se mohou používat jen technická zařízení a pomůcky, které odpovídají předpisům k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu. Způsobilost zařízení posuzuje organizace jejich pravidelnými prohlídkami, zkouškami a revizemi, které mohou provádět jen k tomu oprávněné a odborně způsobilé osoby; pomůcky posuzuje organizace podle jejich

charakteru a použití. Na vyhrazená technická zařízení a jejich používání se při nakládání s výbušninami vztahuje též § 8a a předpisy vydané na jeho základě.

(9) Organizace je povinna bezodkladně oznámit Policii České republiky odcizení, ztrátu nebo porušení nákladu či přepravního obalu výbuštiny, se kterou nakládá.

(10) Každý je povinen bezodkladně oznámit odcizení, ztrátu nebo nález výbuštiny anebo porušení nákladu či přepravního obalu výbuštiny Policii České republiky nebo organizaci, jde-li o výbuštinu, s kterou organizace nakládá.

(11) Při nakládání s výbušninami jsou osoby nezúčastněné při těchto činnostech povinny se řídit pokyny osoby, která nakládá s výbušninami, a respektovat její pokyny k zajištění bezpečnosti života, zdraví osob a ochrany majetku.

(12) Při trhacích pracích jsou vlastníci nemovitostí, nebo jejich správci nebo uživatelé povinni strpět opatření k zajištění bezpečnosti života, zdraví osob a ochrany majetku, včetně umístění výstražných nebo informativních tabulí.

(13) Je zakázáno předávat, nabývat, přepravovat, dovážet nebo vyvážet nebo uvádět na trh plastické trhaviny, které neobsahují detekční látky^{13c)}; tento zákaz se nevztahuje na plastické trhaviny, které jsou

- a) připravovány nebo drženy v omezeném množství výlučně pro účely náležitě schváleného vědeckého výzkumu, vývoje nebo zkoušek nových nebo pozměněných trhavin,
- b) připravovány nebo drženy v omezeném množství výlučně pro účely náležitě schváleného výcviku v detekci trhavin anebo výroby nebo zkoušek zařízení pro detekci trhavin,
- c) připravovány nebo drženy v omezeném množství výlučně pro náležitě schválené účely kriminalistických a soudních věd.

(14) Proces schvalování plastických trhavin podle odstavce 13 písm. a) až c) a druhy detekčních látek upraví Český báňský úřad vyhláškou.“

Zákon č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice), ve znění pozdějších předpisů:

- ustanovení § 1:
  - 1) „Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie, upravuje pravidla určená k dosažení volného pohybu pyrotechnických výrobků na vnitřním trhu, základní bezpečnostní požadavky, které musí pyrotechnické výrobky splňovat před jejich dodáním na trh, a další požadavky pro zajištění ochrany lidského života, zdraví, majetku, veřejné bezpečnosti, včetně ochrany a bezpečnosti spotřebitelů, a to s přihlédnutím k zájmu na ochraně životního prostředí.
  - 2) Tento zákon dále upravuje:
    - a) práva a povinnosti výrobců, dovozců, distributorů pyrotechnických výrobků a osob s odbornou způsobilostí,

- b) výkon státní správy v oblasti pyrotechnických výrobků,
- c) posuzování shody pyrotechnických výrobků.“
- ustanovení § 2:
  - 1) „Tento zákon se vztahuje na některé pyrotechnické výrobky, jejich skladování a zacházení s nimi.
  - 2) Tento zákon se nevztahuje na
    - a) pyrotechnické výrobky, které jsou určeny k nekomerčnímu využití ozbrojenými silami České republiky, ozbrojenými bezpečnostními sbory České republiky nebo Hasičským záchranným sborem České republiky,
    - b) pyrotechnické výrobky vyrobené nebo dovezené pro potřeby Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jen „Úřad“) za účelem jeho činností stanovených v § 52,
    - c) námořní zařízení podle jiných právních předpisů,
    - d) pyrotechnické výrobky určené pro použití v leteckém a kosmickém průmyslu,
    - e) kapsle určené výhradně pro hračky podle jiných právních předpisů3),
    - f) výbušniny podle jiných právních předpisů4),
    - g) střelivo včetně munice,
    - h) zábavní pyrotechniku vyrobenou pro vlastní potřebu výrobce se sídlem na území České republiky, kterou Úřad schválí výlučně pro používání na území České republiky a která zůstává na území České republiky,
    - i) úpravu povinností při výrobě pyrotechnických výrobků.“
- ustanovení § 32:
  - 1) „Ohňostrojem se rozumí současné nebo v krátkém časovém sledu následující odpalování pyrotechnických výrobků kategorie F2, F3 nebo T1. Za ohňostroj se nepovažuje odpalování pyrotechnických výrobků do hmotnosti 10 kg čistého obsahu výbušných látek celkem.
  - 2) Hospodářský subjekt nebo osoba s odbornou způsobilostí jsou povinny ohlásit provedení ohňostroje příslušnému obecnímu úřadu a příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje, a to nejpozději 2 pracovní dny před jeho provedením.
  - 3) Ohlášení ohňostroje podle odstavce 2 musí mít písemnou formu a spolu s ním se předkládá i písemný souhlas vlastníka pozemku, na jehož pozemku se bude odpalovat, popřípadě souhlas vlastníků, správců nebo uživatelů dalších dotčených nemovitostí s provedením ohňostroje. Ohlášení obsahuje
    - a) údaje o osobě provádějící ohňostroj a kontaktní telefon,
    - b) místo provádění ohňostroje,

- c) datum a čas začátku přípravy, datum a čas provedení ohňostroje a dobu jeho trvání,
  - d) množství a druhy používaných pyrotechnických výrobků,
  - e) způsob zajištění ochrany života a zdraví osob a majetku, včetně map nebo schémat, zachycujících odpaliště a území ohrožené účinky odpalovaných pyrotechnických výrobků, zejména rozletem jejich částí a dopadem nebezpečných zbytků po jejich odpálení.
- 4) Ohňostroj musí být proveden hospodářským subjektem nebo osobou s odbornou způsobilostí, a to v souladu s ohlášenými údaji podle odstavce 3 písm. a) až d) a za dodržení opatření ohlášeného podle odstavce 3 písm. e).“

c) stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována

Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích:

- ustanovení § 5 odst. 6:
„Dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny. Obec může **obecně závaznou vyhláškou** stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.“

13. DALŠÍ NÁSTROJE PRÁVNÍ REGULACE

Sankční ustanovení

a) Společné

Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích:

- ustanovení § 4:
  - „(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v nařízení obce nebo kraje.
  - (2) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v obecně závazné vyhlášce obce nebo kraje.
  - (3) Za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 100 000,-Kč.
  - (4) Dopustí-li se přestupku podle odstavce 1 nebo 2 fyzická osoba, lze jí uložit omezující opatření.“
- ustanovení § 5:
  - (1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
    - d) poruší noční klid,
    - e) vzbudí veřejné pohoršení,
    - f) znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství,
    - g) poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů,
    - h) úmyslně zničí, poškodí, znečistí nebo neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení,
    - i) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání, nebo
  - (2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
    - a) poruší noční klid,
    - b) znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství,
    - c) poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů,

- d) zničí, poškodí, znečistí nebo neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení, nebo
- e) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání.
- (3) Za přestupek lze uložit pokutu do
- 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. h) nebo odstavce 2 písm. d),
  - 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), d), e), i) nebo j) anebo odstavce 2 písm. a) nebo e),
  - 20 000 Kč, jde-li přestupek podle odstavce 1 písm. c) nebo f) anebo odstavce 2 písm. b), nebo
  - 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. g) nebo odstavce 2 písm. c).
- (4) Je-li přestupek podle odstavce 1 nebo 2, s výjimkou přestupku podle odstavce 1 písm. h) a odstavce 2 písm. d), spáchán opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku podle stejného odstavce, uloží se pokuta do
- 15 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), d), e), i) nebo j) anebo odstavce 2 písm. a) nebo e),
  - 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) nebo f) anebo odstavce 2 písm. b), nebo
  - 75 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. g) nebo odstavce 2 písm. c).
- (5) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit omezující opatření.
- (6) Dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů:

- ustanovení § 66d:
  - Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
    - úmyslně poškodí, odstraní nebo zakryje tabulku s označením ulice nebo jiného veřejného prostranství,
    - neudržuje čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce, nebo
    - naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo.

- (2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
  - a) poškodí, odstraní nebo zakryje tabulku s označením ulice nebo jiného veřejného prostranství,
  - b) neudržuje čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce, nebo
  - c) naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo.
- (3) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník nemovitosti dopustí přestupku tím, že
  - a) neoznačí budovu čísly stanovenými obecním úřadem nebo je neudržuje v řádném stavu, nebo
  - b) odmítne strpět bezúplatné připevnění tabulky s označením ulice nebo jiného veřejného prostranství na své nemovitosti nebo v blízkosti tabulky s označením umístí jiný nápis.
- (4) Za přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c) nebo odstavce 2 písm. b) nebo c) lze uložit pokutu do 500 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. a), odstavce 2 písm. a) nebo odstavce 3 pokutu do 200 000 Kč.
- (4) Přestupky podle odstavců 1 až 3 projednává obecní úřad.

14. JUDIKATURA SOUVISEJÍCÍ SE ZÁKONNÝM ZMOCNĚNÍM K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

a) společné

Obecně lze při posuzování souladnosti obecně závazných vyhlášek se zákonem vycházet z právních vět nálezů týkajících se norem všem obecně závazným vyhláškám společným. V nich Ústavní soud řeší problematiku mezi samostatné působnosti, ingerence samosprávy do výkonu státní správy a podobné otázky. Jedná se např. o tyto nálezy:

- sp. zn. Pl. ÚS 38/97 (Sokolov) — 293/1998 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 14/99 (Svinaře) — 239/1999 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 20/01 (Píchov) — 8/2002 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 17/02 (Nezvěstice) — 583/2004 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 50/03 (Cheb) — 567/2004 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 62/04 (Chuchelna) — 280/2005 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 63/04 (Prostějov) — 210/2005 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 57/05 (Nový Bor) — 486/2006 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 36/06 (Ostrov) — 18/2007 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov) — 20/2008 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) — 286/2008 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 33/05 (Krupka) — 434/2008 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) — 22/2009 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 47/06 (Sušice) — 250/2009 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice) — 230/2010 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 19/11 (Liberec) — 132/2012 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 35/13 (Cheb) — 220/2014 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 4/16 (Chrastava) – 335/2016 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 3/17 (Brno) – 159/2017 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 34/15 (Varnsdorf, Litvínov) – 245/2017 Sb.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 38/97 (Sokolov) — 293/1998 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Z textu napadené vyhlášky, podobně jako již i v jiných případech, vyplývá, že se obec snaží vlastní vyhláškou regulovat věci a postihovat činnosti, které jsou regulovány anebo postihovány na základě zákona o některých přestupcích. V takových případech obec Jakoby supluje nečinnost státu tam, kde měl stát zasáhnout. U vědomí, že vyhláška sama o sobě nemůže být všelékem je třeba v případech, jež se týkají práv a povinností, upravených přímo zákony, mnohem spíše iniciativně požadovat a prosazovat dodržování zákonných požadavků a užití zákonem stanovených sankcí u těch, kteří jsou k tomu zákonem pověřeni a neuhýbat případné nečinnosti státu vytvářením svých vlastních náhradních instrumentárií.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/99 (Svinaře) — 239/1999 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Podle § 16 odst. 1 a 2 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, mohou být obecně závazné vyhlášky vydávány k plnění úkolů samosprávy a musí být v souladu se zákony. Z toho plyne, že co je upraveno zákonem, nemá být předmětem obecně závazných vyhlášek obce.

Pokud by snad mělo být smyslem obecně závazné vyhlášky poskytnout občanům přehledný souhrn jejich právních povinností, je třeba poznamenat, že k takovému informování občanů má obec řadu jiných možností a nástrojů, nikdy však podobnému účelu nemůže sloužit obecně závazný právní předpis.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 20/01 (Plchov) — 8/2002 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Účelem veřejného prostranství, jak vyplývá z ustanovení § 4 zákona o místních poplatcích, je obecné a zvláštní užívání. Obecným užíváním se rozumí užívání např. náměstí či místních komunikací chodci a vozidly a je zásadně bezplatné. Na rozdíl od toho tzv. zvláštní užívání veřejného prostranství je definováno taxativním výčtem v 4 odst. 1 zákona o místních poplatcích a je úplatné (srov. Pl. ÚS 14/95, ÚS, sv. 4, č. 68).“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 17/02 (Nezvěstice) — 583/2004 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Obecně závaznými vyhláškami může obec upravovat pouze ty své záležitosti, které jsou svěřeny do její samostatné působnosti, a tyto vyhlášky musí být v souladu se zákony (čl. 104 odst. 3 Ústavy ČR, § 35 zákona o obcích). Nelze jimi však upravovat to, co spadá do oblasti vyhrazené státní správě, případně do oblasti soukromoprávních vztahů.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 50/03 (Cheb) — 567/2004 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Zákonné zmocnění k tomu, aby obec závaznou vyhláškou zakázala činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, obsažené v ustanovení § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, je limitováno tím, že takový zákaz se musí vztahovat “na některá veřejná prostranství v obci”. Imperativ určitosti právního příkazu či zákazu vyžaduje, aby takové prostranství bylo v obecně závazné vyhlášce určeno co možná nejpřesněji, tj. tak, aby jeho lokalizace byla dostatečně konkrétní a nevyvolávala žádné interpretační pochybnosti.

Tento požadavek určitosti nebyl v napadené vyhlášce. Zákazy, obsažené v ustanovení č. 3 odst. 1 napadené vyhlášky, jsou vztaheny na veřejně přístupná místa, přičemž tento termín je odlišný od termínu veřejná prostranství, použitý v ustanovení § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Vymezení pojmu veřejně přístupné místo v napadené vyhlášce je nepřesné a nedostatečně konkrétní. Některá ve vyhlášce příkladmo uváděná místa, jako jsou dvorní trakty, lávky, vodní plochy, parkoviště, letiště, nádraží, hřiště, koupaliště, dětská hřiště, pískoviště nebo jiná místa, kde si hrají děti, nemusí mít nutně povahu veřejného prostranství, protože jejich zpřístupnění záleží na vůli vlastníka nebo provozovatele.

Za situace, kdy zákonné zmocnění k zakazu činností uvedených v ustanovení § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, se týká pojmu “veřejné prostranství”, bylo nadbytečné a matoucí zavádět v ust. čl. 2 odst. 1 napadené vyhlášky duplicitní termín “veřejně přístupné místo”. Pojem “veřejné prostranství” je přitom vymezen zákonnou definicí, obsaženou v ustanovení § 34 citovaného zákona.

Použití termínu „veřejně přístupné místo“ může způsobovat interpretační potíže i proto, že v jiných českých právních předpisech se vyskytuje jazykově velmi blízky termín „místo veřejnosti přístupné (např. v § 202 trestního zákona), přičemž interpretace tohoto posledně uvedeného termínu v odborné literatuře a v judikatuře (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 969/2002 nebo sp. zn. 6 Tdo 220/2003 je odchylná od vymezení v článku napadené vyhlášky.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 62/04 (Chuchelna) — 280/2005 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Samostatná působnost obce je vymezena v ustanovení § 35 zákona o obcích, podle jehož odst. 3 písm. a) se obec při vydávání obecně závazných vyhlášek řídí zákonem.

Účelem a funkcí vydávání obecně závazných vyhlášek je správa vlastních záležitostí samostatně a nelze je spatřovat v pouhé volné reprodukci zákonů, týkajících se úkolů státní správy, či dokonce v normování této oblasti.“

Ústavní soud respektuje místní samosprávu jako výraz práva a způsobilosti místních orgánů spravovat veřejné záležitosti v mezích daných zákonem, v rámci své odpovědnosti a v zájmu místního obyvatelstva.

Obecně závazné vyhlášky obcí nemohou upravovat věci, které jsou vyhrazeny zákonům. Zákonná úprava má přednost před obecně závaznou vyhláškou; pokud zákonodárce přijme pro vymezenou oblast určitá pravidla, subjekt územní samosprávy je nemůže duplicitně, či v rozporu se zákony, normovat.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 63/04 (Prostějov) — 210/2005 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ustanovením čl. 104 odst. 3 Ústavy ČR, podle kterého mohou zastupitelstva v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky, byly obce nadány pravomocí vydávat obecně závazné vyhlášky.

Obec se při výkonu samostatné působnosti (ve smyslu ustanovení § 35 odst. 1 zákona o obcích) řídí při vydávání obecně závazných vyhlášek zákonem. Tomuto zákonnému příkazu odpovídá vymezení věcných oblastí, v nichž je obec oprávněna originárně, tj. bez zákonného zmocnění v pravém smyslu tvořit právo.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 57/05 (Nový Bor) — 486/2006 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ústavní soud s vědomím výše citovaného uvádí, že aplikace principu „nerozumnosti“ ze strany soudu musí být velmi restriktivní a měla by se omezit jen na případy, kdy se rozhodnutí obce jeví jako zjevně absurdní. Za zjevnou absurdnost lze přitom považovat jen případ, kdy soudem provedený přezkum vede jen k jedinému možnému (v protikladu k preferovanému nebo rozumnému) závěru, který je absurdní, a tento soudem rozpoznáný závěr zůstal naopak obcí nerozpoznán. Nerozumnost nesmí být použita jako záminka k zásahu do obcí při rozhodnutí proto, že Ústavní soud s rozhodnutím obce věcně nesouhlasí. Aplikace principu nerozumnosti tedy přichází v úvahu jen za extrémních okolností, nesmí být jen možným jiným názorem, aniž by byla zároveň vyvrácena možná rozumnost názoru obce. Posuzování, zda obec jednala rozumně, není jednoduše otázkou, zda jednala v souladu s oprávněním poskytnutým jí zákonem. Posouzení nerozumnosti spíše vyžaduje zvážit napadenou vyhlášku z hlediska jejich dopadů měřených obecnou rozumností.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/05 (Krupka) — 434/2008 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Obecně závazná vyhláška musí splňovat obecná kritéria kladená na právní předpisy vyplývající z pojmu demokratického právního státu podle čl. 1 odst. 1 a z čl. 2 odst. 3 a odst. 4 Ústavy, tj. její ustanovení musí být s využitím obvyklých interpretačních postupů určitá a vzájemně nerozporná, neboť jinak by byl porušen princip právní jistoty a hrozilo by riziko porušení zákazu svévole ze strany orgánů veřejné moci.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) — 286/2008 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Povinnosti uložené ve zkoumané vyhlášce jsou v podstatě totožné s těmi, které jsou sankcionovány podle skutkových podstat přestupků zákona přestupkového. Proto není na místě jejich podřazení pod tzv. „ostatní přestupky proti pořádku ve státní správě a přestupky proti pořádku v územní samosprávě“ ve smyslu § 46 zákona č. 200/1990 Sb., jak činí napadená vyhláška v čl. 6 odst. 2. Není totiž možné, aby stejné jednání, které je definováno přestupkovým zákonem jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 47 zákona o některých přestupcích, prohlásila obecní vyhláška za přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle § 46 odst. 2 zákona o některých přestupcích. Pokud tak obec učinila (v čl. 6 odst. 2 vyhlášky), vykročila z mezí své pravomoci.

Pokud by Ústavní soud do budoucna připustil plošně formulované zákazy, aniž by obec byla povinna potřebu takové plošné regulace zdůvodňovat, hrozila by územní partikularizace veřejného práva podle územních obvodů jednotlivých obcí. K plošným zákazům, které je třeba učinit bez ohledu na místní zvláštnosti, slouží primárně zákon. Existenci místních specifik a potřeb na ně reagovat určitým regulačním způsobem naznačuje právě omezení zákazu pouze na určitá místa v obci, či na určité doby, nejlépe v kombinaci obojího. Plošné zákazy naopak naznačují svévoli, nerespektování principu proporcionality a osobování si pravomoci přijímat obecné regulace, které by, v souladu s principem jednotného právního řádu, měly platit zásadně stejně pro celé území unitárního státu.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 36/06 (Ostrov) — 18/2007 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Obec se při výkonu samostatné působnosti řídí při vydávání obecně závazných vyhlášek zákonem. Obec je tedy limitována mezemi své působnosti vymezené zákonem, ...

Účelem a funkcí vydávání obecně závazných vyhlášek je správa vlastních záležitostí samostatně a nelze ji spatřovat v pouhé volné reprodukci zákonů.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov) — 20/2008 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ústavní soud konstatuje, že ustanovení čl. 104 odst. 3 Ústavy je nutno nadále interpretovat v linii dosavadních nálezů Ústavního soudu tak, že obce jsou přímo tímto ustanovením Ústavy zmocněny tvořit právo ve formě vydávání obecně závazných vyhlášek. Logickým důsledkem tohoto výkladu potom je, že na rozdíl od vydávání právních předpisů v přenesené působnosti ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy, jehož dík explicitní zákonné zmocnění vyžaduje, k vydávání obecně závazných vyhlášek v mezích své věcné působnosti, a to i když jsou jimi ukládány povinnosti, již obce žádné

další zákonné zmocnění nepotřebují (s výhradou ukládání daní a poplatků vzhledem k čl. 11 odst. 5 Listiny), neboť pojmově není právního předpisu bez stanovení právních povinností.

Stanovení mezí samostatné působnosti obce svěřila Ústava zákonu (čl. 104 odst. 1 Ústavy), jímž je de lege lata již citovaný zákon o obcích. Ten v § 10 stanoví tři oblasti, v nichž může obec bez zákonného zmocnění vydávat obecně závazné vyhlášky, a to v oblasti, resp. za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, počítaje v to i stanovení podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků [písm. a) a b)], v oblasti, resp. za účelem udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, ochrany životního prostředí, veřejné zeleně [písm. c)] a v oblasti, resp. za účelem úpravy užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti [písm. c) in fine]. Zvláštní zákony mohou stanovit další věcné oblasti, v nichž obec může realizovat své normotvorné oprávnění [písm. d)].

Pro všechny takto vymezené věcné oblasti pak platí společná podmínka, že musí jít o záležitost v zájmu obce a občanů obce (§ 35 odst. 1 zákona o obcích). Jinými slovy, musí jít vždy o místní záležitost [bod 19 nálezu Pl. ÚS 30/06 ze dne 22. května 2007 (190/2007 Sb.)], nikoli o záležitost krajského nebo celostátního významu, jejíž regulace přísluší podle zákona krajům nebo správním úřadům jako výkon státní správy (§ 35 odst. 1 zákona o obcích). Podle § 35 odst. 3 písm. a) obecního zřízení se dále obec musí při vydávání obecně závazných vyhlášek řídit zákonem. Zákonodárce zde poněkud neobratným způsobem formuloval samozřejmě - právní předpis obce se nesmí dostat do rozporu s normou vyšší právní síly, v případě obecně závazných vyhlášek se zákonem (zásada *lex superior derogat inferiori*).

Odpověď na otázku, zda obec nepřekročila meze své zákonné působnosti tím, že normuje oblasti vyhrazené zákonné úpravě, předpokládá identifikaci předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a obecně závazné vyhlášky na straně druhé. Pokud se nepřekrývají, nelze bez dalšího říci, že obec nesmí normovat určitou záležitost z důvodu, že je již regulována na úrovni zákona. Ani soukromoprávní zákonná regulace bez dalšího nevylučuje regulaci prostřednictvím obecně závazných vyhlášek obcí, pokud se předměty a cíle jejich regulace liší (srov. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 41/04 ze dne 15. prosince 2006 ve věci protihlukové vyhlášky města Chomutova, Pl. ÚS 4/05 ze dne 6. března 2007 ve věci vyhlášky města Ústí nad Labem o ochraně životního prostředí a veřejné zeleně a Pl. ÚS 42/05 ze dne 8. března 2007 ve věci vyhlášky statutárního města Kladna o zajištění veřejného pořádku při poskytování hostinských činností a pořádání veřejných produkcí).

Město Jirkov deklarovalo, že předmět a cíl regulace napadeného ustanovení čl. 3 obecně závazné vyhlášky je právě takový a liší se od předmětu a cíle regulace zákona o rostlinolékařské péči: obec nestanoví povinnost sečí (primárně) z důvodu zamezení šíření škodlivých organismů, plevelů, plísní apod., nýbrž z důvodu zlepšení estetického vzhledu veřejné zeleně, která je důležitou součástí životního prostředí člověka žijícího v městské aglomeraci. Ústavní soud konstatuje z důvodů vyložených výše, že měs-

to Jirkov sledovalo napadeným ustanovením legitimní cíl v rámci věcně vymezené oblasti, v níž může bez zákonného zmocnění ukládat obecně závaznou vyhláškou povinnosti.

V nálezu Pl. ÚS 21/02 ze dne 22. března 2005 (N 59/36 SbNU 631; 211/2005 Sb.) se Ústavní soud již zabýval otázkou souladu § 34 zákona o obcích vymezujícího pojem veřejné prostranství s ústavní garancí vlastnického práva podle čl. 11 Listiny. Konstatoval v něm, že prostor splňující zákonné znaky veřejného prostranství je veřejným prostranstvím ex lege. Vyjmutí prostor vlastněných soukromými subjekty a splňujících zákonné znaky veřejného prostranství z veřejnoprávního režimu veřejného prostranství by vedlo k podstatnému ztížení či znemožnění právní regulace společenských vztahů, na nichž má obec jako veřejnoprávní korporace veřejný zájem (např. oprávnění ukládat na základě obecně závazných vyhlášek povinnost k ochraně místních záležitostí veřejného pořádku, k ochraně životního prostředí a udržování čistoty). V tomto smyslu není a nemůže být protiústavní, pokud režimu veřejného prostranství podléhají také některé prostory vlastněné osobami soukromého práva, nýbrž je naopak důslednou realizací univerzálního pojmu vlastnictví nerozlišujícího vlastníky soukromoprávní a veřejnoprávní povahy. Na stanovení povinnosti vlastníkovu nebo uživateli pozemku, který je veřejným prostranstvím, ve věcně vymezené oblasti samostatné působnosti obce [§ 10 písm. c) zákona o obcích] tedy není možné bez dalšího hledět jako na nucené omezení vlastnického práva ve smyslu čl. 11 odst. 4 Listiny. Ústavní soud proto tuto námitku nepovažuje za důvodnou. Vedle toho Ústavní soud v tomto nálezu též konstatoval, že z čl. 11 odst. 3 Listiny vyplývá, že vlastnické právo není absolutním a ničím neomezeným právním panstvím nad věcí, nýbrž má plnit a současně též plní i jiné funkce. Ústavní a právní systém České republiky vychází jednak z principu, že vlastnictví zavazuje a je omezeno zákonem chráněnými obecnými zájmy, jednak z možnosti státního zásahu do úpravy vlastnických práv ve veřejném, resp. obecném zájmu. Jestliže k takové úpravě ve veřejném zájmu dojde, nejedná se o zásah do rovnosti různých vlastníků.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 19/11 (Liberec) — 132/2012 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„V projednávaném případě statutární město Liberec vydalo obecně závaznou vyhlášku o veřejném pořádku, jejíž napadené ustanovení čl. VII jednak reglementuje oblast, v níž mu není zákonem umožněno vykonávat samostatnou působnost (ustanovení § 35 odst. 2 věta první in fine obecního zřízení a ustanovení § 18 odst. 1 a 3 živnostenského zákona) a jednak sleduje tentýž předmět a cíl regulace jako ustanovení § 18 odst. 1 a 3 živnostenského zákona. Tím, že statutární město Liberec normovalo oblast vyhrazenou zákonné úpravě, resp. úpravě, kterou je dle zákona možno regulovat formou nařízení, aniž by sledovalo jiný předmět a cíl, vykročilo z mezí samostatné působnosti a jednalo ultra vires.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/13 (Cheb) — 220/2014 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Jde o nedůvodně nerovný přístup města Cheb k sobě samému na straně jedné a k ostatním fyzickým a právnickým osobám na straně druhé, jestliže je zaveden odlišný právní režim pro druhově obdobné či shodné akce pouze na základě osoby pořadatele akce. Chybí totiž jakýkoliv racionální a přípustný účel, ať již explicitně vyjádřený či dovoditelný, proč by město Cheb nemělo být při provádění činností téhož druhu podrobena své vlastní regulaci, jaká se vztahuje na ostatní subjekty.“

b) regulace prostituce

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k regulaci prostituce, resp. ve smyslu ustanovení § 10 písm. a) zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů se doposud zabýval Ústavní soud např. v těchto nálezech:

sp. zn. Pl. ÚS 69/04 (Ústí nad Labem) — 161/2007 Sb.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 69/04 (Ústí nad Labem) — 161/2007 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Vycházejí z teleologické argumentace při výkladu § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, vyslovil Ústavní soud názor, že pokud provozování určité činnosti představuje potencionální zásah do chráněného statku, může ji obec, je-li provozována na kterémkoli veřejném prostranství obce, zakázat provozovat na všech veřejných prostranstvích. To tehdy, odůvodňují-li to úvahy plynoucí z použití principu proporcionality, přičemž vždy je též třeba hodnotit intenzitu zásahu a význam ohroženého právem chráněného statku na straně jedné a význam činnosti, která má být zakázána, na straně druhé.“

Ústavní soud v označeném nálezu poukázal na to, že dotčená činnost (prostituce, resp. nabízení sexuálních služeb) narušuje veřejný pořádek a v jeho rámci i dobré mravy, a co do intenzity zdůraznil význam právem chráněného statku, jímž je mravní výchova dětí a mládeže, kdy jsou extrémním způsobem dotčeny etické hodnoty, které je společenství občanů oprávněno chránit. V nálezu, na který v podrobnostech odkazujeme, Ústavní soud s poukazem na to, že oblast prostituce není upravena Parlamentem na zákonodárné úrovni, konstatoval, že v případě zákazu nabízení sexuálních služeb na veřejném prostranství na celém území města a vykázní prostituce „za zavřené dveře“ (tedy v případě vymezení nejen některých, nýbrž všech veřejných prostranství) nejde o překročení zákonem dané působnosti obce.

K řečenému lze rovněž dodat, že pominout nelze ani skutečnost, že obec takto na straně poskytovatelů sexuálních služeb chrání i nezadatelné právo na lidskou důstojnost, zakotvené v čl. 1 Listiny základních práv a svobod.“

c) regulace žebření

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k regulaci žebření, resp. ve smyslu ustanovení § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, se doposud zabýval Ústavní soud např. v těchto nálezech:

sp. zn. Pl. ÚS 50/03 (Cheb) — 567/2004 Sb.:

Tímto nálezem bylo zrušeno ustanovení obecně závazné vyhlášky, kterou byl dán mj. zákaz provádění jakýchkoliv forem žebření na veřejně přístupných místech na správním území města. Bylo konstatováno, že vyhláška je v rozporu s ústavním pořádkem a zákonem, a to z důvodu, že veřejné prostranství nebylo konkrétně stanoveno.

d) regulace rušení nočního klidu a hlučných činností a stanovování výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k regulaci rušení nočního klidu, stanovování výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou, a hlučných činností ve smyslu ustanovení 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ve smyslu zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, se dosud Ústavní soud dosud zabýval v těchto nálezech:

sp. zn. Pl. ÚS 17/97 (Slatiňany) — 350/1997 Sb.

sp. zn. Pl. ÚS 41/04 (Chomutov) — 20/2007 Sb.

sp. zn. Pl. ÚS 44/06 (Těrlicko) — 189/2007 Sb.

sp. zn. Pl. ÚS 4/16 (Chrastava) — 335/2016 Sb.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 17/97 (Slatiňany) — 350/1997 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ustanovení § 14 odst. 1 písm. o) a § 17 zákona o obcích zakládají pravomoc obce přijímat obecně závazné vyhlášky v místních záležitostech veřejného pořádku. Podle § 48 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, lze těmito obecně závaznými vyhláškami obcí stanovit skutkové podstaty přestupků proti veřejnému pořádku (na základě argumentu a contrario potom platí, že předmětem úpravy přestupků proti pořádku ve věcech územní samosprávy dle § 46 odst. 2 zákona o obcích jsou jiné, než přestupky proti veřejnému pořádku). Rozsah předmětu takovéto právní regulace obcí je však omezen základními právy a svobodami, plynoucími z ústavních zákonů a mezinárodních smluv podle čl. 10 Ústavy, jakož i na ně navazujícími zákony. Podle ustanovení čl. 26 odst. 1 Listiny má každý právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost, přičemž dle čl. 26 odst. 2 Listiny podmínky a omezení pro vý-

kon určitých povolání nebo činností může stanovit pouze zákon. V českém právním řádu nebyl vydán zákon, jenž by umožňoval omezit provozní dobu pohostinských zařízení, oprávněných provozovat taneční a poslechové zábavy. Není tedy ani úkolem ani v pravomoci obce v oblasti její samostatné působnosti upravovat rozsah podnikatelských aktivit a provozní dobu pohostinských zařízení, byť v souvislosti s ochranou veřejného pořádku, zejména při dodržování nočního klidu.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 41/04 (Chomutov) — 20/2007 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Město Chomutov překročilo meze své věcné působnosti, neboť předmětem vyhlášky č. 1 5/2003, k zabezpečení veřejného pořádku omezením hluku, učinilo vztahy, které spadají do oblasti upravené zákony a dodržování povinností z těchto vztahů.

Hodnocení ÚS:

Problém je v tom, že Město Chomutov se, při vydávání obecně závazné vyhlášky, pohybovalo mimo hranice zákonem vymezené věcné působnosti. Samostatná působnost obce je vymezena v § 35 zákona o obcích. Obec je limitována mezemi své působnosti vymezené zákonem, nemůže upravovat otázky, které jsou vyhrazeny pouze zákonné úpravě, a nemůže upravovat záležitosti, které jsou již upraveny předpisy práva veřejného nebo soukromého. Účelem a funkcí obecně závazných vyhlášek je samostatná správa vlastních záležitostí obce. Nelze je tedy spatřovat v pouhé volné reprodukci zákonů, týkajících se úkolů státní správy, či dokonce v normování této oblasti. V případech, kdy obec vystupuje jako subjekt určující pro občana povinnosti jednostrannými zákazy a příkazy, tj. jestliže vydává obecně závaznou vyhlášku, jejímž obsahem jsou právní povinnosti, může tak činit jen v případě výslovného zákonného zmocnění, neboť je vázána čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (shodně viz nález sp. zn. Pl. ÚS 62/04, publikovaný pod č. 280/2005 Sb.). Základním zákonným zmocněním je pro obce v tomto směru § 10 zákona o obcích. Podle tohoto ustanovení může obec obecně závaznou vyhláškou ukládat povinnosti pouze v tam uvedených taxativně vymezených oblastech, anebo stanoví-li tak zvláštní zákon.

Město Chomutov překročilo meze své věcné působnosti, neboť předmětem napažené vyhlášky učinilo vztahy, které spadají do oblasti upravené zákony, a dodržování povinností z těchto vztahů vyplývajících je pod dozorem orgánů státní správy. Ústavní soud nesouhlasí s návrhatelem v tom aspektu, že sama skutečnost, že se jednotliví občané mohou bránit proti nadměrnému hluku podle občanského zákoníku (ustanovení o imisích), vždy vylučuje, bez dalšího, vydání obecně závazné vyhlášky obce, neboť nelze směřovat soukromoprávní a veřejnoprávní úpravu téhož jevu, která v obou případech slouží odlišnému účelu. Podstatné pro rozhodnutí Ústavního soudu je však to, že jednání postihovaná článkem 3 vyhlášky jsou zakázána na základě § 47 přestupkové zákona (zákon č. 200/1990 Sb., v platném znění), podle jehož odst. 1 písm. b) se přestupku dopustí ten, kdo poruší noční klid. Úprava, kterou přinesl článek

3 vyhlášky, je tedy regulována obecně zákonem. Všechna tam uvedená jednání jsou postizitelná podle § 47 přestupkového zákona. Zákaz uvedený v článku 3 vyhlášky je tedy vynucován dozorem orgánů státní správy. Nelze proto použít ani pravomoc obce k vydávání vyhlášek ve smyslu § 46 odst. 2 přestupkového zákona.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 44/06 (Těrlicko) — 189/2007 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Stejně tak omezení (odst. 2 čl. 9) v podobě povinnosti zdržet se v tam uvedených denních dobách o nedělích a dnech pracovního klidu všech prací se zařízeními způsobujícími hluk hodnotil Ústavní soud jako přípustné. Vycházel především z toho, že příslušné činnosti nejsou v obci zcela zakázány, ale pouze přiměřeně omezeny. Potřebné hlučné práce tedy lze vykonávat, ovšem pouze v čase, kdy budou zásahy do oprávněných zájmů ostatních obyvatel obce minimální. Takovou formulaci je třeba považovat za ústavně souladnou.

Pod zmocnění § 10 písm. b) zákona o obcích lze zahrnout také stanovení hodiny povinného ukončení veřejných společenských a sportovních akcí vyhláškou (odst. 3 čl. 9). Navíc je stanoven postup pro dosažení výjimky z daného omezení.

Pokud jde o povinnost zakotvenou v odst. 4 čl. 9, zde již obec své zákonné zmocnění překročila. Ochrana před hlukem způsobeným provozem je provedena zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví ve znění pozdějších předpisů. V § 30 odst. 1 ukládá mimo jiné provozovatelům objektů, jejichž provozem vzniká hluk, povinnost technickými, organizačními a dalšími opatřeními v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem. Úprava, kterou přinesl uvedený článek posuzované vyhlášky, je tedy regulována obecně zákonem a pro místní úpravu již není prostor.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/16 (Chrastava) — 335/2016 Sb.

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Z ustanovení zákona o některých přestupcích je zřejmé, že zákonodárce tím, že dal obcím možnost skrze přijetí obecně závazné vyhlášky určit případy, kdy je doba nočního klidu kratší nebo žádná současně vyslovil, že by mělo jít o případy výjimečné, přičemž uvedl, že se může jednat o slavnosti či obdobné společenské nebo rodinné akce. Mimo věcnou působnost vymezenou zákonem by tak obec jistě vykročila v případě, že by kratší nebo žádné vymezení doby nočního klidu platilo pro větší část roku, a tak fakticky nahrazovalo zákonnou úpravu, či že by nebylo odůvodněno lokálními specifiky a nebylo činěno ze znalostí místních poměrů a ohledem na ně, případně by bylo zcela nahodilé a arbitrární.

Citované ustanovení § 47 odst. 3 zákona o přestupcích (s účinností od 1. října 2016 § 47 odst. 6) je nicméně třeba interpretovat i tak, že stanovení kratší nebo žádné doby nočního klidu má být vázáno toliko na případy, tj. konkrétní data či události,

jež lze více či méně předvídatelně vztáhnout k určitému konkrétnímu datu, nikoliv na subjekty, tj. pořadatele akce. Taková interpretace se odvíjí od účelu ustanovení, kterým je, s ohledem na jeho obsah i systematické zařazení do části zákona, týkající se přestupků proti veřejnému pořádku, dvojí. Ustanovení jednak přesně definuje, v jaké době je podle veřejného pořádku a společenského úzu čas na nerušený odpočinek, jednak obcím umožňuje, aby takto konkrétně vymezenou dobu flexibilně upravovaly, tedy, řečeno lapidárně, sdělily lidem žijícím v obci, kdy či za jakých okolností na nerušený odpočinek v délce osmi hodin vzhledem k místním specifikům nárok nemají, protože osoby tento jejich odpočinek narušující za to nebudou podléhat veřejnoprávní sankci. Výjimečné případy, kdy se doba nočního klidu stanoví jako kratší nebo žádná, je proto třeba vymezit natolik určitě, aby lidé žijící v obci mohli počet a rozložení potenciálně probdělých nocí v roce předvídat. Takovéto dny je pak třeba vymezit buď konkrétním datem (například 1.1), datovatelným obdobím (například velikonoční svátky) či událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné.

Pro přijetí výše rozvedené interpretace věty druhé § 47 odst. 3 zákona o přestupcích svědčí i další důvody. Jedním z nich je, že je zcela jistě nepraktické, ne-li přímo diskriminační, vyhlásit, že doba nočního klidu se stanovuje jako kratší v den určité významné události pouze za podmínky, že oslavu této události pořádá konkrétní subjekt. Je totiž možné, že onen konkrétní subjekt zanikne nebo nebude mít personální či jiné kapacity na uspořádání oslav, přesto může být vzhledem k místním specifikům očekávatelné a skrze zkrácení doby nočního klidu obcí aprobovatelné, že se v zákonem vymezené době nočního klidu slavít bude.

Z ustanovení věty druhé § 47 odst. 3 zákona o přestupcích vyplývá, že veřejný zájem, jakým je nerušený odpočinek v noční době, má být zájmem na udržení místních tradic a na upevňování mezilidských vazeb skrze hlasité noční aktivity převážen toliko ve výjimečných případech. Tyto výjimečné případy, kdy se doba nočního klidu stanoví jako kratší nebo žádná, je třeba vymezit natolik určitě, aby lidé v obci žijící mohli počet a rozložení potenciálně částečně či úplně probdělých nocí v roce předvídat. Takové dny je pak třeba vymezit buď konkrétním datem (například 1. 1.), datovatelným obdobím (například velikonoční svátky) či událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné. Vymezení výjimečných případů, kdy je doba nočního klidu stanovena dobou buď kratší než stanoví zákon, nelze vázat na konkrétního pořadatele akce, byť by jím byla obec samotná.“

e) regulace užívání zábavní pyrotechniky

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k regulaci zábavní pyrotechniky ve smyslu ustanovení 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, se dosud Ústavní soud dosud zabýval v těchto nálezech:

Pl. ÚS 5/99 (Šumperk) — 216/1999 Sb.

Pl. ÚS 2/2000 (Bílina) — 240/2001 Sb.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 5/99 (Šumperk) — 216/1999 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Oblast úpravy předmětné vyhlášky (používání tzv. zábavné pyrotechniky) reguluje dostatečným způsobem již zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Českého báňského úřadu č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi, která tento zákon provádí. Obsahem této vyhlášky je mimo jiné úprava prodeje a používání pyrotechnických předmětů (§ 8), v níž se např. stanoví, komu mohou být pyrotechnické předměty jednotlivých tříd prodávány a kde se některé z nich nesmí používat (např. v uzavřených prostorách, v blízkosti kostelů, nemocnic, dětských zařízení, domovů důchodců, škol, ozdravoven a při sportovních akcích).

Tím, že napadená vyhláška města Šumperk daleko překračuje rámec této právní úpravy a zakazuje používání zábavné pyrotechniky na celém území města absolutně, dostává se do rozporu s citovaným zákonem č. 61/1988 Sb., a s vyhláškou č. 174/1992 Sb., tento zákon provádějící, neboť oba tyto právní předpisy úplný zákaz používání zábavné pyrotechniky na území celé obce nepředpokládají.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/2000 (Bílina) — 240/2001 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Oblast úpravy vyhlášky č. 23 města Bíliny o zákazu prodeje a používání pyrotechnických předmětů mimo období 22.12. - 1.1. následujícího roku reguluje dostatečným způsobem zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Českého báňského úřadu č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi, která tento zákon provádí. Obsahem této vyhlášky je mimo jiné úprava prodeje a používání pyrotechnických předmětů (§ 8), v níž se mimo jiné stanoví, komu mohou být pyrotechnické předměty jednotlivých tříd prodávány a kde se některé z nich nesmí používat.“

f) pohyb psů na veřejném prostranství

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k regulaci pohybu psů na veřejných prostranstvích ve smyslu ustanovení 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, se dosud Ústavní soud dosud zabýval v těchto nálezech:

Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) — 256/2008 Sb.

Pl. ÚS 47/06 (Sušice) — 250/2009 Sb.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) — 256/2008 Sb.:

„Obec je oprávněna, v režimu § 10 písm. a) zákona o obcích, regulovat pohyb chovaných psů na veřejných prostranstvích nebo dokonce zakázat jejich volný pohyb na těchto prostranstvích, stejně jako je oprávněna regulovat pohyb chovaných psů

na veřejných prostranstvích i pokud jde o způsob jejich pohybu (např. na vodítku), event. vybavení náhubkem. Obec je rovněž oprávněna ukládat povinnosti v souvislosti s odklizením psích exkrementů na veřejném prostranství podle § 10 písm. c) zákona o obcích.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 47/06 (Sušice) — 250/2009 Sb.:

„Ustanovení § 24 odst. 2 zákona o ochraně zvířat proti týrání nevyžaduje, aby se pravidla pro pohyb psů vztahovala jen na některá určená veřejná prostranství. Navzdory tomu ale musí případná bližší úprava takového ustanovení obstát z hlediska požadavku určitosti vymezení území, na které se omezení volného pohybu psů vztahuje. Ačkoliv pojem intravilán města (zastavěné území) není dále vymezen ve vyhlášce č. 4/1998, je třeba otázku obsahu a rozsahu tohoto pojmu zodpovědět s ohledem na maximum vnitřní bezrozpornosti a konzistentnosti právního řádu plynoucího z čl. 1 odst. 1 Ústavy. Pojem zastavěného území je definován v § 2 odst. 1 písm. d) a § 58 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Hranice zastavěného území města jsou vymezeny v Územním plánu města Sušice, jehož závazná část byla vyhlášena obecně závaznou vyhláškou č. 2/2000 o závazných částech Územního plánu města Sušice. Takovéto vymezení ve veřejně přístupné obecně závazné vyhlášce je třeba považovat za dostatečné z hlediska právní jistoty adresátů právní normy. Ústavní soud tedy konstatuje, že napadená vyhláška obstává ve 2. i 3. kroku testu.“

g) požívání alkoholických nápojů na veřejném prostranství

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k regulaci požívání alkoholických nápojů ve smyslu ustanovení 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, se dosud Ústavní soud dosud zabýval v těchto nálezech:

Pl. ÚS 33/05 (Krupka) — 434/2008 Sb.

Pl. ÚS 11/09 (Jeseník) — 304/2010 Sb.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/05 (Krupka) — 434/2008 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu:

„Účelem zákona č. 379/2005 Sb. je vytvoření účinných opatření směřujících k ochraně před škodami na zdraví působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a opatření omezujících dostupnost tabákových výrobků a alkoholu, zákon tedy reguluje problematiku tabákových výrobků, alkoholu a jiných návykových látek především s ohledem na ochranu zdraví. Obec je oprávněna stanovit obecně závaznou vyhláškou, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo

stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány [§ 10 písm. a) zákona o obcích].

Regulace konzumace alkoholu na některých veřejných prostranstvích obce obecně závaznou vyhláškou je dle zákona možná, pokud se vzhledem ke konkrétním místním podmínkám jedná o jev, který je způsobilý narušit veřejný pořádek, dobré mravy či bezpečnost, zdraví a majetek v obci.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 11/09 (Jeseník) — 304/2010 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Konzumace alkoholu - se znakem způsobilosti narušit veřejný pořádek - se věcně i logicky neomezuje na samotné (vlastní) požívání alkoholického nápoje (tj. pití jako takové), nýbrž zahrnuje i obdobně tomu imanentní a veřejně reflektovatelné činnosti, jež počínají opatřením alkoholického nápoje a pokračují jeho „veřejnou“ připraveností ke skutečné konzumaci. Právě znak takové „veřejné připravenosti“ obec přiléhavě vystihuje v dotčeném ustanovení podmínkou, že jde o alkoholický nápoj v „otevřené lahvi či jiné nádobě“, jakož i podmínkou „zdržování se“; ta je významná nejen proto, že je typovým „předpolím“ konzumace, nýbrž i tím, že ze zákazu vylučuje pouhý přenos nádoby (přes veřejné prostranství), jenž - oproti tomu - samo o sobě veřejnou konzumaci alkoholu neimplikuje.

Lze proto uzavřít, že zákaz zdržování se na veřejném prostranství s otevřenou lahví nebo jinou nádobou s alkoholickým nápojem subsumovat pod zákaz konzumace alkoholu na veřejném prostranství lze, pročez je možné i na ně vztáhnout uznání jeho regulace obecně závaznou vyhláškou, jak bylo dovozeno nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/05).

II. Je-li aprobatelné regulovat konzumaci alkoholu na veřejných prostranstvích, a tato ospravedlnitelná regulace zahrnuje právem i jednání vlastní konzumaci „přípravou“ (její „předpolí“), pak je stejně tak - logicky i věcně - udržitelné, aby postihla činnosti obdobně přípravné (konzumaci alkoholických nápojů nutně předcházející), resp. činnosti, jež zakázanou „veřejnou“ konzumaci svým účelem umožňují.

Jestliže ani návrhovač zákaz samotného „zjevného umožňování“ nezpochybňuje, stejně jako jeho podobu ve vztahu k „rozlévání alkoholických nápojů“ - a s čímž se lze ztotožnit - pak není spolehlivého argumentu, aby ku „zjevnému umožňování“ bylo o „výdeji otevřené lahve anebo jiné nádoby s alkoholickým nápojem“ uvažováno jinak. Obojí, ať již „rozlévání“ tak tento „výdej“ do otevřené nádoby, totiž z povahy věci směřují k založení té „přípravy“, jež pro zakázanou konzumaci alkoholických nápojů vytváří věcné předpoklady.“

h) omezení provozní doby hostinských zařízení

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k regulaci provozní doby hostinských zařízení ve smyslu ustanovení 10 písm. a) zákona

č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, se dosud Ústavní soud dosud zabýval v těchto nálezech:

sp. zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice) — 230/2010 Sb.

sp. zn. Pl. ÚS 28/09 (Břeclav) — 368/2010 Sb.

sp. zn. Pl. ÚS 13/09 (Vodňany) — 40/2011 Sb.

Nález Ústavního soudu zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice) — 230/2010 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ústavní soud vyhověl návrhu Ministerstva vnitra na zrušení čl. 3 odst. 2 písm. a) vyhlášky, ve kterém město upravilo provozní dobu hostinských zařízení a obdobných provozoven od 6:00 do 24:00 hodin, a to z důvodu, že obce nejsou oprávněny regulovat pomocí obecně závazných vyhlášek provozní dobu hostinských zařízení.

Napadené ustanovení vyhlášky shledal Ústavní soud v kolizi se základním právem na podnikání dle čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod s tím, že nelze připustit, aby se v konkrétním případě dostala působnost obce do kolize s ústavně zaručeným základním právem, a to ani s odkazem na ustanovení § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, dle kterého jsou obce oprávněny ukládat obecně závaznou vyhláškou povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku.

Ústavní soud dále zrušil ustanovení čl. 3 odst. 3 vyhlášky, v němž město zakázalo pořádat veřejně přístupné hudební produkce uvnitř budovy či stavby v nebytových i bytových prostorách, které k tomu účelu nejsou určeny rozhodnutím stavebního úřadu, a povolilo je pouze v prostorách k tomu účelu zkolaudovaných. Jedná se totiž o oblast, která je již komplexně upravena zákonem. Problematiku kolaudace staveb a jejich užívání regulují speciální stavebně-technické předpisy, v době přijetí napadené vyhlášky především zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, který byl s účinností od 1. července 2006 nahrazen zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 28/09 (Břeclav) — 368/2010 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Za situace, kdy úprava v obecně závazné vyhlášce obce směřuje primárně k zabezpečení veřejného pořádku v širších dimenzích, do nichž spadá právo občanů na ochranu soukromí, nerušené užívání jejich domovů, dobré soužití, jakož i uspokojení jejich oprávněných zájmů a potřeb, přičemž provozováním hostinské činnosti v nočních hodinách může docházet k narušování veřejného pořádku, má obec možnost na základě zmocnění vyplývajícího z § 10 zákona o obcích a čl. 104 Ústavy, stanovit povinnosti subjektům tuto činnost provozujícím, a to včetně povinnosti spočívající v omezení provozní doby v nočních hodinách. Ústavní soud tedy nevyklučuje, že obce mohou na svém území regulovat provozní dobu hostinských (a obdobných)

zařízení a určitým způsobem tak omezit právo provozovat hospodářskou činnost dle čl. 26 Listiny v zájmu ochrany jiných ústavně zaručených práv.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 13/09 (Vodňany) — 40/2011 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Za situace, kdy provozováním hostinské činnosti v nočních hodinách může docházet k narušování veřejného pořádku, má obec možnost na základě zmocnění vyplývajícího z § 10 obecního zřízení a čl. 104 odst. 3 Ústavy České republiky stanovit povinnosti subjektům tuto činnost provozujícím, a to včetně povinnosti spočívající v omezení provozní doby v nočních hodinách. Každá taková místní úprava má své zvláštnosti, když hodnocení kritérií ústavnosti a zejména zákonnosti obecně závazné vyhlášky musí vycházet z podmínek konkrétní obce, neboť zde Ústavní soud hodnotí nikoli celostátní, nýbrž právě místní úpravu záležitostí veřejného pořádku.

Pro rozhodování orgánu veřejné správy je možná výluka použití správního řádu jen cestou zákona, nikoli cestou obecně závazné vyhlášky.

Udělování výjimky z plošného a časově vymezeného období klidu je rozhodováním orgánu samosprávy o místní záležitosti veřejného pořádku. Vyžaduje vymezení alespoň rámcových podmínek, za kterých je možné výjimku udělovat, neboť tím je podmíněna přezkoumatelnost rozhodnutí orgánu samosprávy, kterému je rozhodování delegováno. Takové rozhodnutí ve věcech samostatné působnosti nemůže změnit nebo nahradit odvolací orgán veřejné správy. Je však ústavně konformní, aby mohlo být zrušeno a vráceno k novému projednání. Protože se jedná o rozhodování o právní pozici žadatele, je na místě použití § 9 správního řádu se z toho vyplývajícími důsledky pro použití opravných prostředků [§ 178 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) in fine].“

ch) regulace plavby plavidel se spalovacími motory na vodní nádrži

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/17 (Brno) – 159/2017 Sb.

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Shodují-li se předmět a cíl regulace obecně závazné vyhlášky obce s předmětem a cílem regulace provedené zákonem a na jeho základě vydanými prováděcími předpisy, nemůže je obec podrobit zvláštní úpravě obecně závaznou vyhláškou (např. z hlediska místní a časové působnosti), aniž pro tuto zvláštní úpravu v samostatné působnosti obce zákon vymezující předmětnou oblast vytváří prostor a kdy lze účelu celostátní regulace v místních podmínkách dosáhnout pomocí konkrétních opatření předvídaných celostátní právní úpravou.

Přijetím obecně závazné vyhlášky o regulaci plavby plavidel se spalovacími motory na části Brněnské vodní nádrže překročilo město věcné meze své samostatné působnosti, neboť normovalo oblast, v níž nebylo a není oprávněno provádět právní regulaci.“

i) regulace sezení na stavebních prvcích

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 34/15 (Varnsdorf, Litvínov) — 245/2017 Sb.

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„I. Z hlediska posouzení toho, zda lze zákaz sezení, stanovený vyhláškami obcí Varnsdorfu a Litvínova, podřadit pod zákonem stanovenou působnost pro vydávání obecně závazných vyhlášek podle § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, je rozhodné, že všechna zákonná vymezení působnosti obce ve vztahu k pravomoci vydávat obecně závazné vyhlášky předpokládají, že na jejich základě stanovená povinnost, resp. zákaz, bude sledovat jimi vymezený účel, v tomto případě zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. Zakázané sezení na všech těchto ostatních než vyhrazených místech nemůže být samo o sobě místní záležitostí, která by mohla veřejný pořádek narušit. K tomu by bylo třeba nastoupení dalšího kvalifikovaného jednání.

II. Z předmětného širokého zákazu sezení nelze totiž dovodit ani účel vymezený v § 10 písm. c) zákona o obcích. V posuzovaném případě nejde např. o zákaz sezení jen na vybraných travnatých plochách v obci, kterým by byla alespoň implicitně sledována ochrana veřejné zeleně a bylo by tak možné z takového zákazu dovodit jeho podřaditelnost pod zákonem stanovenou působnost podle § 10 písm. c) zákona o obcích.

III. Blanketní skutková podstata přestupku, obsažená v § 46 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, nebo v § 4 odst. 2 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, účinného od 1. 7. 2017, ve spojení s § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, neposkytují dostatečný zákonný základ tomu, aby mohla prostřednictvím obecně závazné vyhlášky, jakožto podzákoného právního předpisu, vzniknout skutková podstata předčasně dokonaného přestupku fakticky spočívajícího v jednání, které samo o sobě není způsobilé veřejný pořádek narušit a může být jen přípravou k jeho narušení. Takový rozšiřující výklad § 10 písm. a) zákona o obcích – na základě kterého by obsah podzákoné právní úpravy (obecně závazné vyhlášky) mohl založit trestnost přípravného jednání, kterou právní úprava obecných podmínek odpovědnosti za přestupek v zákoně neobsahuje a není zákonem stanovena ani zvláště ve vztahu k povinnostem ukládaným obecně závaznou vyhláškou – se dostává do kolize se zásadou zákonnosti, ústavně garantovanou v čl. 2 odst. 3 Ústavy. Podle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány.“

15. VZORY OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

Níže uvedené vzory obecně závazných vyhlášek jsou dostupné v upravovatelném formátu na stránkách odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra www.mvcr.cz/odk v sekci metodická pomoc obcím.

15.1. Regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci (obecný vzor)

varianta A – vymezení veřejných prostranství, na nichž je provozování činností zakázáno

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

kteřou se zakazuje ..... za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na vymezených veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz činnosti/í uvedené/ných ve čl. 2, neboť se jedná o činnost/i, která/é by mohla/y narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2

Zákaz činnosti/í na některých veřejných prostranstvích

Na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky je zakázáno:

- a) požívání alkoholických nápojů
- b) používání hlučných strojů a zařízení v nevhodnou denní dobu
- c) používání zábavní pyrotechniky
- d) žebření
- e) provozování prostituce (nabízení, sjednávání, provozování a využívání sexuálních služeb).

Čl. 3 Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Příloha č. 1 k obecně závazné vyhlášce č. .../20..

Přehled veřejných prostranství, na kterých jsou zakázány činnosti, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci:

(pozn. pro obec: Vymezení musí být pro adresáty právní normy dostatečně určité, např. grafickým znázorněním či slovním popisem, případně kombinací obojího, nedoporučuje se však uvádět např. část ulice....., část pozemku p.č., okolí budovy obecního úřadu bez grafického vymezení. Takto neurčité vymezení může způsobit aplikační potíže i správnímu orgánu v rámci řízení o přestupku).

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

varianta B – vymezení veřejných prostranství, na nichž je ve stanovené době provozování činností dovoleno

Obec (město, městyse).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanov...

vení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz *požívání alkoholických nápojů, používání hlučných strojů a zařízení v nevhodnou denní dobu, používání zábavní pyrotechniky, žebrání, provozování prostituce (nabízení, sjednávání, provozování a využívání sexuálních služeb) ...*, neboť se jedná o činnost/i, která/é by mohla/y narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2

Místa a čas pro konání vymezených činností/i

- 1) Činnost/i uvedená/é v čl. 1 odst. 1 se na veřejných prostranstvích zakazuje/í, s výjimkami stanovenými v odst. 2.
- 2) Činnost/i uvedenou/é v čl. 1 odst. 1 je možno vykonávat na následujících veřejných prostranstvích a ve stanovené době:
  - a) ulice .... v době od ... do ... hodin
  - b) náměstí ... v době od ... do ... hodin
  - c) pozemek p. č. .... v době od... do ... hodin
  - d) ...
  - e) ...

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

varianta C – vymezení doby, kdy je na veřejných prostranstvích provozování činností dovoleno

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz *požívání alkoholických nápojů, používání hlučných strojů a zařízení v nevhodnou denní dobu, používání zábavní pyrotechniky, žebrání, provozování prostituce (nabízení, sjednávání, provozování a využívání sexuálních služeb) ...*, neboť se jedná o činnost/i, která/é by mohla/y narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2

Čas pro konání vymezené/ých činnosti/í

- 1) Činnost/i uvedená/é v čl. 1 odst. 1 se na veřejných prostranstvích zakazuje/í, s výjimkami stanovenými v odst. 2.
- 2) Činnost/i uvedenou/é v čl. 1 odst. 1 je možno vykonávat v době od ... do ... hodin.

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

15.2. Regulace používání zábavní pyrotechniky

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích, kterou se reguluje používání zábavní pyrotechniky

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz používání zábavní pyrotechniky, neboť se jedná o činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

varianta A

Čl. 2

Zákaz používání zábavní pyrotechniky

varianta 1

Používání zábavní pyrotechniky je zakázáno na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky.

varianta 2

Používání zábavní pyrotechniky je zakázáno v době od ... do ... hodin.

varianta 3

Používání zábavní pyrotechniky je zakázáno na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky, a to v době od ... do ... hodin.

varianta B

Čl. 2

Používání zábavní pyrotechniky

- 1) Používání zábavní pyrotechniky na veřejných prostranstvích je zakázáno s výjimkami stanovenými v odst. 2.

varianta 1

- 2) Používání zábavní pyrotechniky je dovoleno na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky.

varianta 2

- 2) Používání zábavní pyrotechniky je dovoleno v době od ... do ... hodin.

varianta 3

- 2) Používání zábavní pyrotechniky je dovoleno na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky, a to v době od ... do ... hodin.

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Příloha č. 1 k obecně závazné vyhlášce č. .../20..

Přehled veřejných prostranství, na kterých je zakázáno/dovoleno používání zábavní pyrotechniky:

(pozn. pro obec: Vymezení musí být pro adresáty právní normy dostatečně určité, např. grafickým znázorněním či slovním popisem, případně kombinací obojího, nedoporučuje se však uvádět např. část ulice....., část pozemku p. č., okolí budovy obecního úřadu bez grafického vymezení. Takto neurčité vymezení může způsobit aplikační potíže i správnímu orgánu v rámci řízení o přestupku).

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

15.3. Regulace požívání alkoholických nápojů na veřejných prostranstvích

varianta A - vymezení veřejných prostranství, na nichž je požívání alkoholických nápojů zakázáno

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

kteřou se zakazuje požívání alkoholických nápojů za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na vymezených veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz požívání alkoholických nápojů, neboť se jedná o činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2

Vymezení pojmů

- 1) Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.²²
- 2) Alkoholickým nápojem se rozumí nápoj obsahující více než 0,5 % objemových ethanolu.²³

²² ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

²³ ustanovení § 2 písm. f) zákona č. 65/2017 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Čl. 3

Zákaz požívání alkoholických nápojů na některých veřejných prostranstvích

Požívání alkoholických nápojů a zdržování se s otevřenou nádobou s alkoholickým nápojem (dále jen „zákaz požívání alkoholických nápojů“) je zakázáno na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky.

Čl. 4

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Příloha č. 1 k obecně závazné vyhlášce č. .../20..

Přehled veřejných prostranství, na kterých je zakázáno požívání alkoholických nápojů:

(pozn. pro obec: Vymezení musí být pro adresáty právní normy dostatečně určité, např. grafickým znázorněním či slovním popisem, případně kombinací obojího, nedoporučuje se však uvádět např. část ulice....., část pozemku p. č., okolí budovy obecního úřadu bez grafického vymezení. Takto neurčité vymezení může způsobit aplikační potíže i správnímu orgánu v rámci řízení o přestupku).

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

varianta B – vymezení veřejných prostranství, na nichž je ve stanovené době požívání alkoholických nápojů dovoleno

Obec (město, městyse).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

kteřou se zakazuje požívání alkoholických nápojů za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a usta-

novení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz požívání alkoholických nápojů, neboť se jedná o činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2

Vymezení pojmů

- 1) Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.²⁴
- 2) Alkoholickým nápojem se rozumí nápoj obsahující více než 0,5 % objemových ethanolu.²⁵

Čl. 3

Místa a čas, na nichž je požívání alkoholických nápojů dovoleno

- 1) Požívání alkoholických nápojů a zdržování se s otevřenou nádobou s alkoholickým nápojem (dále jen „požívání alkoholických nápojů“) se na veřejných prostranstvích zakazuje, s výjimkami stanovenými v odst. 2.
- 2) Požívání alkoholických nápojů je možno na následujících veřejných prostranstvích a ve stanovené době:
  - a) ulice .... v době od ... do ... hodin
  - b) náměstí ... v době od ... do ... hodin
  - c) pozemek p. č. .... v době od... do ... hodin
  - d) v noci z 31. prosince na 1. ledna
  - e) ...

²⁴ ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

²⁵ ustanovení § 2 písm. f) zákona č. 65/2017 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Čl. 4 Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

varianta C – vymezení doby, kdy je na veřejných prostranstvích požívání alkoholických nápojů dovoleno

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

kteřou se zakazuje požívání alkoholických nápojů za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1 Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz požívání alkoholických nápojů, neboť se jedná o činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2 Vymezení pojmů

- 1) Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící

obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.²⁶

- 2) Alkoholickým nápojem se rozumí nápoj obsahující více než 0,5 % objemových ethanolu.²⁷

Čl. 3

Čas, ve kterém je požívání alkoholických nápojů dovoleno

- 1) Požívání alkoholických nápojů a zdržování se s otevřenou nádobou s alkoholickým nápojem (dále jen „požívání alkoholických nápojů“) se na veřejných prostranstvích zakazuje, s výjimkami stanovenými v odst. 2.
- 2) Požívání alkoholických nápojů je možno v době od ... do ... hodin.

Čl. 4

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

15.4. Regulace hlučných činností

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

o regulaci hlučných činností

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

²⁶ ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

²⁷ ustanovení § 2 písm. f) zákona č. 65/2017 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Čl. 1
Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je regulace činností v nevhodnou denní dobu, které by mohly svou hlučností narušit veřejný pořádek nebo být v rozporu s dobrými mravy v obci.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2
Regulace hlučných činností v nevhodnou denní dobu

Každý je povinen zdržet se o nedělích a státem uznaných dnech pracovního klidu v době (*obec stanoví přiměřenou dobu, např. od 8:00 do 14:00*) veškerých činností spojených s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících hluk, například sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil a křovinořezů.

Čl. 3
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

15.5. Regulace nočního klidu – stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována, dle § 5 odst. 6 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích

(právní stav od 1. července 2017)

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městys).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městys) .... č. .../20..,

o nočním klidu

Zastupitelstvo obce (města, městys) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. d) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a na základě ustanovení § 5 odst. 6 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět

Předmětem této obecně závazné vyhlášky je stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.

(pozn: Obec uvede 1 variantu či obě s ohledem na skutečný obsah obecně závazné vyhlášky; tento komentář před vydáním obecně závazné vyhlášky vymažte!)

Čl. 2

Doba nočního klidu

Dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny.²⁸

²⁸ dle ustanovení § 5 odst. 6 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, platí, že: „Dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována“

Čl. 3

Stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována

(pozn: Obec uvede 1 variantu či obě s ohledem na skutečný obsah obecně závazné vyhlášky; tento komentář před vydáním obecně závazné vyhlášky vymažte!)

varianta 1

- 1) Doba nočního klidu nemusí být dodržována:
  - a) v noci z 31. prosince na 1. ledna z důvodu konání oslav příchodu nového roku

(pozn. pro obec: Obec uvede konkrétní datum, respektive konkrétní noc; tento komentář vymažte!)

- b) v noci ze dne konání tradiční akce Masopust na den následující konané jednu noc ze soboty na neděli v měsíci únoru
- c) v noci ze dne konání tradiční akce „RockFest“ na den následující konané jeden víkend v noci z pátku na sobotu a v noci ze soboty na neděli v měsíci červenci

(pozn. pro obec: Obec uvede název tradiční akce (slavnosti) či tradičních akcí (slavností) a předpokládaný termín jejího či jejich konání, a to uvedením např. dne v týdnu a měsícem konání, rovněž doporučujeme uvést rozsah konání, tedy počet nocí; tento komentář vymažte!)

- d) v noci ze dne konání tradičních Svatovavříneckých hodů na den následující konaných jeden víkend v noci ze soboty na neděli v měsíci srpnu
- e) v noci ze dne konání tradiční letní akce na den následující konané poslední srpnový víkend v noci z pátku na sobotu

(pozn. pro obec: Obec označí tradiční akci (slavnost) popisem akce (slavnosti) a uvede předpokládaným termínem jejího konání, a to uvedením např. dne v týdnu a měsícem konání, rovněž doporučujeme uvést rozsah konání, tedy počet nocí; tento komentář vymažte!)

- f) v místní části (*obec uvede název místní části*) v noci ze dne konání tradičních hodů na den následující konaných jednu noc ze soboty na neděli v měsíci listopadu

atd.

varianta 2

- 1) Doba nočního klidu se vymezuje od ... do ... hodin, a to v následujících případech:

- a) v noci z 31. prosince na 1. ledna z důvodu konání oslav příchodu nového roku

(pozn. pro obec: Obec uvede konkrétní datum, respektive konkrétní noc; tento komentář vymažte!)

- b) v noci ze dne konání tradiční akce Masopust na den následující konané jednu noc ze soboty na neděli v měsíci únoru
- c) v noci ze dne konání tradiční akce „RockFest“ na den následující konané jeden víkend v noci z pátku na sobotu a v noci ze soboty na neděli v měsíci červenci

(pozn. pro obec: Obec uvede název tradiční akce (slavnosti) či tradičních akcí (slavností) a předpokládaný termín jejího či jejich konání, a to uvedením např. dne v týdnu a měsícem konání, rovněž doporučujeme uvést rozsah konání, tedy počet nocí; tento komentář vymažte!)

- d) v noci ze dne konání tradičních Svatovavříneckých hodů na den následující konaných jeden víkend v noci ze soboty na neděli v měsíci srpnu
- e) v noci ze dne konání tradiční letní akce na den následující konané poslední srpnový víkend v noci z pátku na sobotu

(pozn. pro obec: Obec označí tradiční akci (slavnost) popisem akce (slavnosti) a uvede předpokládaným termínem jejího konání, a to uvedením např. dne v týdnu a měsícem konání, rovněž doporučujeme uvést rozsah konání, tedy počet nocí; tento komentář vymažte!)

- f) v místní části (*obec uvede název místní části*) v noci ze dne konání tradičních hodů na den následující konaných jednu noc ze soboty na neděli v měsíci listopadu

atd.

(pozn. pro obec: Jednotlivé varianty lze případně i kombinovat, tedy uvést jak výjimečné případy, při kterých je doba nočního klidu zkrácena, tak i výjimečné případy, při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována; případně může obec stanovit jak výjimečné případy, při kterých je doba nočního klidu stanovena odlišně od zákona na celém území obce, tak i pouze na části území obce (v konkrétní místní části, a to označené buď slovně a/nebo mapovým zákresem v příloze obecně závazné vyhlášky); tento komentář vymažte!)

- 2) Informace o konkrétním termínu konání akcí uvedených v odst. ... tohoto článku obecně závazné vyhlášky bude zveřejněna obecním úřadem na úřední desce minimálně 5 dnů před datem konání.

(pozn. pro obec: Obec uvede pouze ty akce, u kterých není v obecně závazné vyhlášce uvedeno přesné datum jejich konání; tento komentář vymažte!)

Čl. 4 Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Poznámka pro obec:

Obec může stanovit výjimečné případy, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována, následujícím způsobem dle konkrétních situací:

- a) **konkrétním datem (např. 1. 1.);**
- b) **datovatelným obdobím (např. Velikonoční pondělí);**
- c) **událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné (např. pravidelné každoroční konání kulturních a jiných událostí konaných v obci).**

Obecně závazná vyhláška však nemusí obsahovat zcela přesný název akce, ani zcela individualizované určení doby konání akce, avšak Ústavní soud požaduje, aby tyto akce a doba jejich konání byly pro adresáty normy časově určitelné a předvídatelné, tedy vymezené alespoň pomocí typové charakteristiky a s tím související určení časového úseku, v němž bude akce konána (např. slovním popisem tradiční a v obci každoročně konané akce s uvedením alespoň měsíce, ve kterém bude akce konána, a rozsahem úpravy doby nočního klidu, např. že se jedná pouze o jednu noc, resp. že se jedná o noc ze dne konání akce na den následující, aby nedošlo k aplikačním obtížím).

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

OZV – obecně závazná vyhláška

